

AMSTERDAM-TRAKTATEN
OM ÆNDRING AF TRAKTATEN
OM DEN EUROPÆISKE UNION,
TRAKTATERNE OM OPRETTELSE AF
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER
OG VISSE TILKNYTTETED E AKTER

(97/C 340/01)

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE,

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK,

DEN KOMMISSION, DER VED ARTIKEL 14 I IRLANDS FORFATNING ER BEMYNDIGET
TIL AT UDØVE PRÆSIDENTEN FOR IRLANDS BEFØJELSER OG FUNKTIONER,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

FORBUNDSPRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ØSTRIG,

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FINLAND,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SVERIGE,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE
STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

HAR BESLUTTET at ændre traktaten om Den Europæiske Union, traktaterne om oprettelse af
De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter,

og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Erik DERYCKE,
udenrigsminister

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING:

Niels Helveg PETERSEN,
udenrigsminister

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Klaus KINKEL,
forbundsudenrigsminister
og stedfortrædende forbundskansler

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK:

Theodoros PANGALOS,
udenrigsminister

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN:

Juan Abel MATUTES,
udenrigsminister

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Hubert VÉDRINE,
udenrigsminister

DEN KOMMISSION, DER VED ARTIKEL 14 I IRLANDS FORFATNING ER BEMYNDIGET
TIL AT UDØVE PRÆSIDENTEN FOR IRLANDS BEFØJELSER OG FUNKTIONER:

Raphael P. BURKE,
udenrigsminister

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Lamberto DINI,
udenrigsminister

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG:

Jacques F. POOS,
vicepremierminister,
udenrigsminister samt minister for udenrigshandel og udviklingsbistand

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Hans VAN MIERLO,
viceministerpræsident
og udenrigsminister

FORBUNDSPRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ØSTRIG:

Wolfgang SCHÜSSEL,
forbundsudenrigsminister
og vicekansler

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK:

Jaime GAMA,
udenrigsminister

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FINLAND:

Tarja HALONEN,
udenrigsminister

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SVERIGE:

Lena HJELM-WALLÉN,
udenrigsminister

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE
STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND:

Douglas HENDERSON,
viceminister,
Ministeriet for Udenrigs- og Commonwealth-spørgsmål

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter, der er fundet i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

FØRSTE DEL
MATERIELLE ÆNDRINGER

Artikel 1

Traktaten om Den Europæiske Union ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

1) Efter tredje afsnit i præamblen indsættes følgende:

»SOM BEKRÆFTER den betydning, de tillægger de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder som defineret i den europæiske socialpakt, der blev undertegnet i Torino den 18. oktober 1961, og i fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder fra 1989,«

2) Det nuværende syvende afsnit i præamblen affattes således:

»SOM ER BESLUTTET PÅ at fremme økonomiske og sociale fremskridt for deres folk under hensyn til princippet om bæredygtig udvikling og som led i gennemførelsen af det indre marked samt i tilvejebringelsen af øget samhørighed og miljøbeskyttelse, og på at gennemføre politikker, der sikrer, at fremskridt med hensyn til økonomisk integration ledsages af parallelle fremskridt på andre områder,«

3) Det nuværende niende og tiende afsnit i præamblen affattes således:

»SOM HAR DET FORSÆT at gennemføre en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, som vil kunne føre til et fælles forsvar i overensstemmelse med artikel J.7, og derved styrke den europæiske identitet og uafhængighed med det formål at fremme fred, sikkerhed og fremskridt i Europa og i verden som helhed,

SOM ER BESLUTTET PÅ at lette den frie bevæglighed for personer, samtidig med at deres befolkningers sikkerhed og tryghed sikres ved oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat,«

4) Artikel A, stk. 2, affattes således:

»Denne traktat udgør en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk, hvor beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt.«

5) Artikel B affattes således:

»**Artikel B**

Unionen har som mål:

— at fremme økonomiske og sociale fremskridt og et højt beskæftigelsesniveau og opnå en afbalanceret og bæredygtig udvikling, navnlig gennem etableringen af et område uden indre grænser, styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed og oprettelsen af en Økonomisk og Monetær Union, der i sin endelige udformning skal omfatte en fælles valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat

- at styrke sin identitet i internationale sammenhænge, især gennem iværksættelsen af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, som vil kunne føre til et fælles forsvar i overensstemmelse med artikel J.7
- at styrke beskyttelsen af medlemsstaternes statsborgeres rettigheder og interesser gennem indførelsen af et unionsborgerskab
- at bevare og udbygge Unionen som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer, kombineret med passende foranstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl, udvandring og forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet
- at opretholde gældende fællesskabsret fuldt ud og udbygge den med henblik på at overveje, i hvilket omfang det eventuelt er nødvendigt at revidere den politik og det samarbejde, der iværksættes ved denne traktat, med henblik på at sikre effektiviteten af Fællesskabets mekanismer og institutioner.

Unionens mål skal gennemføres som foreskrevet i denne traktat og i overensstemmelse med de betingelser og efter den tidsplan, som er fastsat heri, samt under iagttagelse af subsidiaritetsprincippet som defineret i artikel 3 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.«

6) Artikel C, stk. 2, affattes således:

»Unionen påser i særdeleshed, at der er sammenhæng i hele Unionens optræden udadtil som led i de fælles politikker for udenrigsanliggender, sikkerhed, økonomi og udviklings-samarbejde. Rådet og Kommissionen har ansvaret for at sikre denne sammenhæng og samarbejder med henblik herpå. De varetager inden for deres respektive kompetence-områder gennemførelsen af disse politikker.«

7) Artikel E affattes således:

»**Artikel E**

Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Domstolen og Revisionsretten udøver deres beføjelser under de betingelser og med de mål for øje, som er fastsat dels i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og i senere traktater og retsakter om ændring eller supplerung af nævnte traktater, dels i de øvrige bestemmelser i nærværende traktat.«

8) Artikel F ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Unionen bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles.«

b) Det nuværende stk. 3 bliver stk. 4, og følgende nye stk. 3 indsættes:

»3. Unionen respekterer medlemsstaternes nationale identitet.«

9) Følgende artikel indsættes i slutningen af afsnit I:

»Artikel F.1

1. Rådet kan i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne med enstemmighed på forslag af en tredjedel af medlemsstaterne eller Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet fastslå, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder principper i artikel F, stk. 1, efter at have opfordret den pågældende medlemsstats regering til at fremsætte sine bemærkninger.

2. Hvis en sådan overtrædelse er fastslået, kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte at suspendere visse af de rettigheder, der følger af anvendelsen af denne traktat på den pågældende medlemsstat, herunder de stemmerettigheder, der er tillagt repræsentanten for den pågældende medlemsstats regering i Rådet. Rådet tager i så fald hensyn til en sådan suspensions mulige følger for fysiske og juridiske personers rettigheder og forpligtelser.

Den pågældende medlemsstat er under alle omstændigheder fortsat bundet af sine forpligtelser i henhold til denne traktat.

3. Rådet kan senere med kvalificeret flertal beslutte at ændre eller tilbagekalde foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 2, som følge af ændringer i den situation, som har ført til, at de blev indført.

4. Ved anvendelsen af denne artikel træffer Rådet afgørelse uden at tage den pågældende medlemsstats regeringsrepræsentants stemme i betragtning. Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de i stk. 1 omhandlede afgørelser. Kvalificeret flertal defineres som samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer som den, der er fastsat i artikel 148, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Dette stykke gælder også, hvis stemmerettigheder suspenderes i medfør af stk. 2.

5. Ved anvendelsen af denne artikel træffer Europa-Parlamentet afgørelse med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer og et flertal af sine medlemmer.«

10) Afsnit V affattes således:

»Afsnit V

BESTEMMELSER OM EN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

Artikel J.1

1. Unionen fastlægger og gennemfører en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der dækker alle områder inden for udenrigs- og sikkerhedspolitikken og har følgende mål:

— beskyttelse af Unionens fælles værdier, grundlæggende interesser, uafhængighed og integritet i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt

- styrkelse af Unionens sikkerhed i alle henseender
- bevarelse af freden og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt samt principperne i Helsingforslutakten og målene i Paris-chartret, herunder de principper og de mål, der vedrører de ydre grænser
- fremme af det internationale samarbejde
- udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstatsprincippet samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

2. Medlemsstaterne støtter aktivt og uforbeholdent Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik i en ånd af loyalitet og gensidig solidaritet.

Medlemsstaterne samarbejder for at styrke og udvikle deres gensidige politiske solidaritet. De afstår fra enhver handling, som strider imod Unionens interesser, eller som kan skade dens effektivitet som en sammenhængende faktor i internationale forbindelser.

Rådet påser, at disse principper overholdes.

Artikel J.2

Unionen tilstræber at virkeliggøre målene i artikel J.1 ved

- at fastlægge principperne og de overordnede retningslinjer for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik
- at træffe afgørelse om fælles strategier
- at vedtage fælles aktioner
- at vedtage fælles holdninger og
- at styrke det systematiske samarbejde mellem medlemsstaterne om deres politik.

Artikel J.3

1. Det Europæiske Råd fastlægger principperne og de overordnede retningslinjer for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder for anliggender, der har indvirkning på forsvarsområdet.

2. Det Europæiske Råd træffer afgørelse om fælles strategier, som skal iværksættes af Unionen, på områder, hvor medlemsstaterne har vigtige fælles interesser.

I de fælles strategier fastsættes mål og varighed og de midler, der skal stilles til rådighed af Unionen og medlemsstaterne.

3. Rådet træffer de nødvendige afgørelser for fastlæggelse og iværksættelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik på grundlag af de overordnede retningslinjer, som Det Europæiske Råd fastlægger.

Rådet anbefaler Det Europæiske Råd fælles strategier og iværksætter dem, især ved at vedtage fælles aktioner og fælles holdninger.

Rådet påser, at Unionens aktion fremtræder som en helhed, er sammenhængende og effektiv.

Artikel J.4

1. Rådet vedtager fælles aktioner. Fælles aktioner vedrører konkrete situationer, hvor der skønnes at være behov for operationel aktion fra Unionens side. De fastsætter mål og rækkevidde, de midler, der skal stilles til rådighed for Unionen, om nødvendigt deres varighed, og betingelserne for deres gennemførelse.

2. Hvis der sker en ændring af forholdene, der har væsentlig betydning for et spørgsmål, der er genstand for en fælles aktion, reviderer Rådet principperne og målene for denne aktion og vedtager de nødvendige afgørelser. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, opretholdes den fælles aktion.

3. Fælles aktioner forpligter medlemsstaterne i deres stillingtagen og handlinger.

4. Rådet kan anmode Kommissionen om at forelægge det passende forslag vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik med henblik på at sikre gennemførelsen af en fælles aktion.

5. Enhver national stillingtagen eller handling i forbindelse med en fælles aktion forudsætter, at der sker underretning derom så betids, at der om nødvendigt kan holdes forudgående samråd i Rådet. Forpligtelsen til at give forhåndsunderretning gælder ikke for foranstaltninger, som alene indebærer transformation til det nationale plan af rådsafgørelser.

6. Gør forholdenes udvikling det påtrængende nødvendigt, og foreligger der ikke nogen rådsafgørelse, kan medlemsstaterne straks træffe de foranstaltninger, der er absolut nødvendige under hensyntagen til de almindelige mål for den fælles aktion. En medlemsstat, der træffer sådanne foranstaltninger, underretter omgående Rådet herom.

7. Volder iværksættelsen af en fælles aktion alvorlige vanskeligheder for en medlemsstat, skal denne forelægge sagen for Rådet, der skal drøfte den og søge passende løsninger. Disse må ikke stride imod målene for aktionen eller være til skade for dens effektivitet.

Artikel J.5

Rådet vedtager fælles holdninger. Fælles holdninger fastlægger Unionens tilgang til et bestemt spørgsmål af geografisk eller tematisk karakter. Medlemsstaterne drager omsorg for, at deres nationale politik er i overensstemmelse med de fælles holdninger.

Artikel J.6

Medlemsstaterne orienterer hinanden og rådfører sig med hinanden i Rådet om alle udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, som er af almindelig interesse, med henblik på at sikre, at Unionen udøver sin indflydelse så effektivt som muligt gennem en samordnet og konvergent optræden.

Artikel J.7

1. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle spørgsmål vedrørende Unionens sikkerhed, herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, i overensstemmelse med andet afsnit, som vil kunne føre til et fælles forsvar, hvis Det Europæiske Råd træffer afgørelse herom. Det henstiller i så fald til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan afgørelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Den Vesteuropæiske Union (WEU) udgør en integrerende del af udviklingen af Unionen, der giver denne adgang til en operationel kapacitet, navnlig i forbindelse med stk. 2. Den støtter Unionen i udformningen af forsvarsaspekterne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik som fastsat i denne artikel. Unionen etablerer derfor tættere institutionelle forbindelser med WEU med henblik på muligheden af WEU's integration i Unionen, hvis Det Europæiske Råd træffer afgørelse herom. Det henstiller i så fald til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan afgørelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Unionens politik i denne artikels betydning berører ikke den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik og skal overholde de forpligtelser, som visse medlemsstater, hvis fælles forsvar foregår i Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO), har i henhold til den nordatlantiske traktat, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for denne ramme.

Den gradvise udformning af en fælles forsvarspolitik understøttes, i det omfang medlemsstaterne måtte finde det hensigtsmæssigt, af samarbejde mellem dem på forsvarsmaterielområdet.

2. De spørgsmål, der er omhandlet i denne artikel, omfatter humanitære opgaver og redningsopgaver, fredsbevarende opgaver og kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse.

3. Unionen benytter sig af WEU til at udarbejde og iværksætte de af Unionens afgørelser og aktioner, der har indvirkning på forsvarsområdet.

Det Europæiske Råds kompetence til at fastlægge retningslinjer i overensstemmelse med artikel J.3 gælder også hvad angår WEU for de spørgsmål, hvor Unionen benytter sig af WEU.

Når Unionen benytter sig af WEU til at udarbejde og iværksætte Unionens afgørelser vedrørende de opgaver, der er nævnt i stk. 2, har alle Unionens medlemsstater ret til at deltage fuldt ud i disse opgaver. Rådet vedtager i forståelse med WEU's institutioner de nødvendige praktiske bestemmelser, som skal give de medlemsstater, der bidrager til de pågældende opgaver, mulighed for fuldt ud og på lige fod at deltage i planlægningen og beslutningstagningen i WEU.

Afgørelser i henhold til dette stykke, der har indvirkning på forsvarsområdet, berører ikke de politikker og forpligtelser, der er nævnt i stk. 1, tredje afsnit.

4. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for, at der på bilateralt plan inden for rammerne af WEU og Den Atlantiske Alliance udvikles et tættere samarbejde mellem to eller flere medlemsstater, for så vidt dette samarbejde ikke er i strid med eller hæmmer det samarbejde, der er omhandlet i dette traktatafsnit.

5. Med henblik på at fremme målene i denne artikel vil bestemmelserne heri blive gennemgået på ny i overensstemmelse med artikel N.

Artikel J.8

1. Formandskabet repræsenterer Unionen i anliggender vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

2. Formandskabet har ansvaret for iværksættelsen af afgørelser i henhold til dette traktatafsnit; i denne forbindelse udtrykker det i princippet Unionens holdning i internationale organisationer og på internationale konferencer.

3. Formandskabet bistås af generalsekretæren for Rådet, der udøver hvervet som højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

4. Kommissionen tilknyttes fuldt ud de i stk. 1 og 2 nævnte opgaver. Formandskabet bistås i disse opgaver om nødvendigt af den medlemsstat, der skal varetage det efterfølgende formandskab.

5. Rådet kan, når det skønner det nødvendigt, udpege en særlig repræsentant med et mandat i forbindelse med særlige politikspørgsmål.

Artikel J.9

1. Medlemsstaterne samordner deres optræden i internationale organisationer og på internationale konferencer. De forsvare de fælles holdninger i disse fora.

I internationale organisationer og på internationale konferencer, hvori ikke alle medlemsstaterne deltager, forsvare de medlemsstater, der deltager, de fælles holdninger.

2. De medlemsstater, der er repræsenteret i internationale organisationer eller på internationale konferencer, hvor ikke alle medlemsstaterne er repræsenteret, skal holde disse underrettet om alle spørgsmål af fælles interesse, jf. dog stk. 1 og artikel J.4, stk. 3.

De medlemsstater, der også er medlemmer af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, rådfører sig med hinanden og holder de øvrige medlemsstater fuldt ud underrettet. De medlemsstater, der er faste medlemmer af Sikkerhedsrådet, forsvare i udøvelsen af deres funktion Unionens holdninger og interesser, uden at dette dog berører det ansvar, der påhviler dem i medfør af De Forenede Nationers pagt.

Artikel J.10

Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære missioner og Kommissionens delegationer i tredjelande og på internationale konferencer samt deres repræsentationer ved internatio-

nale organisationer samarbejder for at sikre, at de fælles holdninger og fælles aktioner, som Rådet har vedtaget, overholdes og iværksættes.

De intensiverer deres samarbejde ved at udveksle oplysninger, foretage fælles vurderinger og bidrage til iværksættelsen af bestemmelserne i artikel 8 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel J.11

Formandskabet hører Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og påser, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter. Formandskabet og Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om udviklingen i Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Europa-Parlamentet kan stille spørgsmål eller rette henstillinger til Rådet. Det drøfter en gang om året de fremskridt, der er gjort med iværksættelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel J.12

1. Enhver medlemsstat eller Kommissionen kan forelægge Rådet alle spørgsmål vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og fremsætte forslag for Rådet.
2. I tilfælde, hvor der hurtigt skal træffes en afgørelse, indkalder formandskabet enten på egen foranledning eller på anmodning af Kommissionen eller en medlemsstat inden for 48 timer eller, hvor en afgørelse er uopsættelig, inden for en endnu kortere frist til en ekstraordinær samling i Rådet.

Artikel J.13

1. Afgørelser under dette traktatafsnit træffes af Rådet med enstemmighed. Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, afholder sig fra at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af sådanne afgørelser.

Hvis et medlem af Rådet afholder sig fra at stemme i forbindelse med afstemninger, kan medlemmet kvalificere sin stemmeundladelse ved at afgive en formel erklæring i henhold til dette afsnit. I så fald er det pågældende medlem ikke forpligtet til at anvende afgørelsen, men accepterer, at afgørelsen forpligter Unionen. Under udvisning af gensidig solidaritet afholder den pågældende medlemsstat sig fra enhver handling, som vil kunne komme i konflikt med eller hindre en handling fra Unionens side på grundlag af den pågældende afgørelse, og de øvrige medlemsstater respekterer dens holdning. Hvis de medlemmer af Rådet, der på denne måde knytter en erklæring til deres stemmeundladelse, udgør over en tredjedel af stemmerne vægtet i overensstemmelse med artikel 148, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er afgørelsen ikke vedtaget.

2. Uanset stk. 1 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal,
 - når det vedtager fælles aktioner eller fælles holdninger eller træffer enhver anden afgørelse på grundlag af en fælles strategi
 - når det træffer afgørelse om iværksættelse af en fælles aktion eller en fælles holdning.

Hvis et medlem af Rådet erklærer, at det af vigtige, nærmere anførte årsager, der vedrører den nationale politik, agter at stemme imod vedtagelsen af en afgørelse, der skal træffes med kvalificeret flertal, finder der ikke afstemning sted. Rådet kan med kvalificeret flertal anmode om, at sagen henvises til Det Europæiske Råd med henblik på enstemmig afgørelse.

Rådets medlemmers stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i artikel 148, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Afgørelser træffes med mindst 62 stemmer afgivet af mindst 10 medlemmer, der stemmer for.

Dette stykke gælder ikke for afgørelser, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.

3. I procedurespørgsmål træffer Rådet afgørelse med et flertal af medlemmernes stemmer.

Artikel J.14

Når det er nødvendigt at indgå en aftale med en eller flere stater eller internationale organisationer til gennemførelse af dette afsnit, kan Rådet med enstemmighed bemyndige formandskabet, der om nødvendigt bistås af Kommissionen, til at indlede forhandlinger med henblik herpå. Sådanne aftaler indgås af Rådet med enstemmighed efter henstilling fra formandskabet. Ingen aftale er bindende for en medlemsstat, hvis repræsentant i Rådet meddeler, at medlemsstaten må opfylde de krav, der gælder ifølge dens egen forfatningsmæssige procedure; de øvrige medlemmer af Rådet kan vedtage, at aftalen skal gælde foreløbigt for dem.

Bestemmelserne i denne artikel gælder også for spørgsmål, der henhører under afsnit VI.

Artikel J.15

Med forbehold af artikel 151 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab følger en politisk komité den internationale situation på de områder, der henhører under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og bidrager til at fastlægge politikken ved at afgive udtalelser til Rådet på dettes foranledning eller på eget initiativ. Komitéen følger ligeledes iværksættelsen af den vedtagne politik med forbehold af formandskabets og Kommissionens beføjelser.

Artikel J.16

Rådets generalsekretær, der er højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, bistår Rådet i spørgsmål, der falder ind under anvendelsesområdet for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, navnlig ved at bidrage til udformningen, forbedringen og implementeringen af politikafgørelser, samt ved efter behov på Rådets vegne og på formandskabets anmodning at føre politisk dialog med tredjelande.

Artikel J.17

Kommissionen tilknyttes fuldt ud arbejdet vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel J.18

1. Artikel 137, 138, 139-142, 146, 147, 150-153, 157-163, 191 A og 217 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på bestemmelserne vedrørende de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.

2. Institutionernes administrationsudgifter i forbindelse med bestemmelserne vedrørende de områder, der er omfattet af dette traktatafsnit, afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget.

3. Aktionsudgifter til iværksættelse af de pågældende bestemmelser afholdes ligeledes over De Europæiske Fællesskabers budget bortset fra udgifter til operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet, og tilfælde, hvor Rådet med enstemmighed træffer anden afgørelse.

Såfremt udgifterne ikke afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget, afholdes de af medlemsstaterne efter fordelingsnøglen baseret på bruttonationalindkomsten, medmindre Rådet med enstemmighed træffer anden afgørelse. Hvad angår udgifter til operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet, er medlemsstater, hvis repræsentant i Rådet har afgivet en formel erklæring i henhold til artikel J.13, stk. 1, andet afsnit, ikke forpligtet til at bidrage til finansieringen heraf.

4. Budgetproceduren i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på de udgifter, der afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget.«

11) Afsnit VI affattes således:

»Afsnit VI

BESTEMMELSER OM POLITISAMARBEJDE OG RETLIGT SAMARBEJDE I KRIMINALSAGER

Artikel K.1

Uden at det berører Det Europæiske Fællesskabs beføjelser, har Unionen som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem udformning af fælles handling mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager og gennem forebyggelse og bekæmpelse af racisme og fremmedhad.

Dette mål skal nås både ved at forebygge og bekæmpe organiseret og anden kriminalitet, især terrorisme, menneskehandel og overgreb mod børn, ulovlig narkotikahandel og ulovlig våbenhandel, korrupsion og svig, gennem:

- tættere samarbejde mellem medlemsstaternes politi, toldmyndigheder og andre kompetente myndigheder, både direkte og gennem Den Europæiske Politienhed (Europol), i overensstemmelse med artikel K.2 og K.4
- tættere samarbejde mellem medlemsstaternes retlige og andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel K.3, litra a)-d), og artikel K.4

— om nødvendigt indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige regler i overensstemmelse med artikel K.3, litra e).

Artikel K.2

1. Fælles handling vedrørende politisamarbejde omfatter:

- a) operativt samarbejde mellem de kompetente myndigheder, herunder politi, toldmyndigheder og andre særlige retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne vedrørende forebyggelse, afsløring og efterforskning af kriminelle handlinger
- b) indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger, herunder oplysninger, som de retshåndhævende myndigheder er i besiddelse af på baggrund af rapporter om mistænkelige finansielle transaktioner, navnlig via Europol, under overholdelse af relevante bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger
- c) samarbejde og fælles initiativer inden for uddannelse, udveksling af forbindelsesofficerer, udstationering, brug af udstyr og kriminalvidenskabelig forskning
- d) fælles vurdering af bestemte efterforskningsteknikker, der vedrører afsløring af grove former for organiseret kriminalitet.

2. Rådet skal fremme samarbejdet via Europol og skal især inden fem år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden:

- a) sætte Europol i stand til at lette og støtte forberedelsen og fremme samordningen og gennemførelsen af særlige efterforskningsaktioner mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder fælles operative aktioner med deltagelse af repræsentanter for Europol i en støttefunktion
- b) vedtage foranstaltninger, der sætter Europol i stand til at anmode de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om at gennemføre og samordne deres efterforskning i særlige tilfælde og til at udvikle særlig sagkundskab, som kan stilles til rådighed for medlemsstaterne for at bistå dem i efterforskningen af sager vedrørende organiseret kriminalitet
- c) fremme forbindelsesordninger mellem embedsmænd inden for anklagemyndighed og efterforskning med særligt kendskab til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, i tæt samarbejde med Europol
- d) oprette et forsknings-, dokumentations- og statistiknet vedrørende grænseoverskridende kriminalitet.

Artikel K.3

Fælles handling vedrørende retligt samarbejde i kriminalsager omfatter:

- a) fremme og fremskyndelse af samarbejdet mellem kompetente ministerier og retlige eller tilsvarende myndigheder i medlemsstaterne vedrørende retspleje og fuldbyrdelse af afgørelser
- b) lettelse af udlevering mellem medlemsstaterne
- c) sikring af forenelighed mellem medlemsstaternes gældende regler, i det omfang det er nødvendigt for at forbedre samarbejdet
- d) forebyggelse af konflikter om stedlig kompetence mellem medlemsstaterne
- e) gradvis vedtagelse af foranstaltninger til fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger, og for straffene for organiseret kriminalitet, terrorisme og ulovlig narkotikahandel.

Artikel K.4

Rådet fastsætter de betingelser og begrænsninger, hvorunder de kompetente myndigheder, der er nævnt i artikel K.2 og K.3, kan arbejde på en anden medlemsstats område i samarbejde og i forståelse med denne stats myndigheder.

Artikel K.5

Dette traktatafsnit er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan udøve deres beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

Artikel K.6

1. På de i dette traktatafsnit omhandlede områder underretter og konsulterer medlemsstaterne hinanden i Rådet for at samordne deres optræden. De etablerer med henblik herpå et samarbejde mellem de kompetente tjenester i deres respektive administrationer.
2. Rådet træffer foranstaltninger og fremmer samarbejde under anvendelse af den passende form og fremgangsmåde, der er fastsat i dette traktatafsnit, med henblik på at bidrage til opfyldelse af Unionens målsætninger. Rådet kan med henblik herpå på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen med enstemmighed:
 - a) vedtage fælles holdninger, hvori det fastlægger Unionens tilgang til et bestemt spørgsmål
 - b) vedtage rammeafgørelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser; rammeafgørelser er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. De indebærer ikke umiddelbar anvendelighed
 - c) vedtage afgørelser i ethvert andet øjemed i overensstemmelse med målsætningerne i dette traktatafsnit, uden at de dog indebærer nogen indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Disse afgørelser er bindende, og de indebærer ikke umiddelbar anvendelighed; Rådet vedtager med kvalificeret flertal de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre afgørelserne på unionsplan

d) udarbejde konventioner, som det anbefaler, at medlemsstaterne vedtager i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Medlemsstaterne indleder de relevante procedurer inden for en tidsfrist, som Rådet fastsætter.

Når konventioner er vedtaget af mindst halvdelen af medlemsstaterne, træder de i kraft for disse medlemsstater, medmindre andet er fastsat i dem. Gennemførelsesforanstaltningerne til disse konventioner vedtages i Rådet med et flertal på to tredjedele af de høje kontraherende parter.

3. Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemsstaternes stemmer vægt som anført i artikel 148, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og afgørelse træffes med mindst 62 stemmer afgivet af mindst ti medlemmer, der stemmer for.

4. I procedurespørgsmål træffer Rådet afgørelse med et flertal af medlemmernes stemmer.

Artikel K.7

1. De Europæiske Fællesskabers Domstol har på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om gyldigheden og fortolkningen af rammeafgørelser og andre afgørelser, om fortolkningen af konventioner, der er udarbejdet i henhold til dette traktatafsnit, og om gyldigheden og fortolkningen af gennemførelsesforanstaltningerne hertil.

2. I en erklæring fremsat i forbindelse med undertegnelsen af Amsterdam-traktaten eller på ethvert senere tidspunkt vil en medlemsstat kunne godkende, at Domstolen får kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse som anført i stk. 1.

3. En medlemsstat, der fremsætter en erklæring i henhold til stk. 2, anfører, at enten

a) kan en ret i denne medlemsstat, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål, der rejses under en retssag ved denne ret, og som angår gyldigheden eller fortolkningen af en retsakt som nævnt i stk. 1, når den pågældende ret skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, eller

b) kan en ret i denne medlemsstat anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål, der rejses under en retssag ved denne ret, og som angår gyldigheden eller fortolkningen af en retsakt som nævnt i stk. 1, når den pågældende ret skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom.

4. En medlemsstat kan, uanset om den har fremsat en erklæring i henhold til stk. 2, indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen i sager som omhandlet i stk. 1.

5. Domstolen har ingen kompetence til at prøve gyldigheden eller proportionaliteten af operationer, som udføres af en medlemsstats politi eller andre retshåndhævende myndigheder, eller udøvelsen af medlemsstaternes beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

6. Domstolen har kompetence til at prøve lovligheden af rammeafgørelser og andre afgørelser i forbindelse med klager, der af en medlemsstat eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse samt af magtfordrejning. De i dette stykke omhandlede klager skal indgives senest to måneder efter, at retsakten er offentliggjort.

7. Domstolen har kompetence til at afgøre alle tvister mellem medlemsstaterne vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel K.6, stk. 2, hvis sådanne tvister ikke kan bilægges af Rådet inden seks måneder efter, at et medlem af Rådet har forelagt det sagen. Domstolen har endvidere kompetence til at afgøre alle tvister mellem medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af konventioner, der er udarbejdet i henhold til artikel K.6, stk. 2, litra d).

Artikel K.8

1. Der nedsættes et koordinationsudvalg bestående af højtstående embedsmænd. Udvalget har ud over sin koordinerende funktion til opgave:

- at afgive udtalelser til Rådet, enten på dets opfordring eller på eget initiativ
- med forbehold af artikel 151 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde på de områder, der er nævnt i artikel K.1.

2. Kommissionen tilknyttes fuldt ud arbejdet på de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.

Artikel K.9

Medlemsstaterne udtaler sig i internationale organisationer og under internationale konferencer, som de deltager i, i overensstemmelse med de fælles holdninger, der fastlægges i medfør af bestemmelserne i dette traktatafsnit.

Artikel J.8 og J.9 finder tilsvarende anvendelse i de spørgsmål, der hører under dette traktatafsnit.

Artikel K.10

De i artikel J.14 omhandlede aftaler kan omfatte spørgsmål, der hører under dette traktatafsnit.

Artikel K.11

1. Rådet hører Europa-Parlamentet, før det vedtager foranstaltninger som nævnt i artikel K.6, stk. 2, litra b), c) og d). Europa-Parlamentet afgiver udtalelse inden for en frist, som Rådet kan fastsætte, men som skal være på mindst tre måneder. Hvis der ikke afgives udtalelse inden for denne frist, kan Rådet træffe afgørelse.

2. Formandskabet og Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om det arbejde, der finder sted vedrørende områder, som henhører under dette traktatafsnit.

3. Europa-Parlamentet kan stille spørgsmål og rette henstillinger til Rådet. Det har hvert år en drøftelse om de fremskridt, der er gjort med hensyn til de områder, der er omhandlet i dette traktatafsnit.

Artikel K.12

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde, kan i overensstemmelse med artikel K.15 og K.16 bemyndiges til at anvende traktaternes institutioner, procedurer og mekanismer, hvis det foreslåede samarbejde

- a) overholder Det Europæiske Fællesskabs beføjelser og de mål, der er fastsat i dette traktatafsnit
- b) har til formål at gøre det muligt for Unionen hurtigere at udvikle sig til et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

2. Den bemyndigelse, der er nævnt i stk. 1, gives af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter anmodning fra de berørte medlemsstater, og efter at Kommissionen er blevet opfordret til at afgive udtalelse; anmodningen sendes også til Europa-Parlamentet.

Hvis et medlem af Rådet erklærer, at det af vigtige, nærmere anførte årsager, der vedrører national politik, agter at stemme imod, at der gives bemyndigelse med kvalificeret flertal, finder der ikke afstemning sted. Rådet kan med kvalificeret flertal anmode om, at sagen henvises til Det Europæiske Råd med henblik på enstemmig afgørelse.

Rådets medlemmers stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i artikel 148, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Afgørelser træffes med mindst 62 stemmer afgivet af mindst ti medlemmer, der stemmer for.

3. En medlemsstat, som ønsker at deltage i et samarbejde, der er indført i overensstemmelse med denne artikel, giver meddelelse herom til Rådet og til Kommissionen, som afgiver en udtalelse til Rådet inden tre måneder efter modtagelsen af denne meddelelse, eventuelt ledsaget af en henstilling om særlige ordninger, som den måtte finde nødvendige for, at den pågældende medlemsstat kan deltage i samarbejdet. Rådet træffer afgørelse om anmodningen og om sådanne særlige ordninger, som det måtte finde nødvendige, inden fire måneder efter meddelelsen.

Afgørelsen betragtes som truffet, medmindre Rådet med kvalificeret flertal beslutter at stille den i bero; i så fald begrundes Rådet sin beslutning og fastsætter en frist for fornyet behandling heraf. I forbindelse med dette stykke træffer Rådet afgørelse på betingelserne i artikel K.16.

4. Artikel K.1-K.13 finder anvendelse på det tættere samarbejde i henhold til denne artikel, medmindre andet er fastsat i nærværende artikel og i artikel K.15 og K.16.

De bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der vedrører De Europæiske Fællesskabers Domstols beføjelser samt udøvelsen af disse beføjelser, finder anvendelse på stk. 1, 2 og 3.

5. Denne artikel gælder med forbehold af bestemmelserne i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.

Artikel K.13

1. Artikel 137, 138, 138 E, 139-142, 146, 147, 148, stk. 3, 150-153, 157-163, 191 A og 217 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på bestemmelserne vedrørende de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.

2. De administrationsudgifter, som bestemmelserne vedrørende de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit, medfører for institutionerne, afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget.

3. Aktionsudgifter til iværksættelse af de pågældende bestemmelser afholdes ligeledes over De Europæiske Fællesskabers budget, medmindre Rådet træffer anden afgørelse med enstemmighed. I tilfælde, hvor udgifterne ikke afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget, afholdes de af medlemsstaterne efter fordelingsnøglen baseret på bruttonationalindkomsten, medmindre Rådet træffer anden afgørelse med enstemmighed.

4. Budgetproceduren i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på de udgifter, der afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget.

Artikel K.14

Rådet kan med enstemmighed på initiativ af Kommissionen eller en medlemsstat og efter høring af Europa-Parlamentet beslutte, at handlinger, der henhører under områder, som er nævnt i artikel K.1, skal være omfattet af afsnit IIIa i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og samtidig bestemme, hvilke afstemningsregler der skal gælde herfor. Det henstiller til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan beslutning i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.«

12) Følgende nye afsnit indsættes:

»Afsnit VIa

BESTEMMELSER OM TÆTTERE SAMARBEJDE

Artikel K.15

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde, kan anvende de institutioner, procedurer og mekanismer, der er omhandlet i denne traktat og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvis samarbejdet

a) tager sigte på at fremme Unionens mål og beskytte og varetage dens interesser

b) overholder de nævnte traktaters principper og Unionens fælles institutionelle ramme

- c) kun anvendes som en sidste udvej, når det ikke er muligt at nå de nævnte traktaters mål ved anvendelse af de relevante procedurer heri
 - d) omfatter mindst et flertal af medlemsstaterne
 - e) ikke berører gældende fællesskabsret og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til de øvrige bestemmelser i de nævnte traktater
 - f) ikke berører de ikke-deltagende medlemsstaters beføjelser, rettigheder, forpligtelser og interesser
 - g) er åbent for alle medlemsstater og giver disse mulighed for at tilslutte sig samarbejdet når som helst, forudsat at de efterkommer grundafgørelsen og de afgørelser, der er truffet i henhold hertil
 - h) opfylder de særlige yderligere kriterier, der alt efter område er fastsat i artikel 5 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel K.12 i nærværende traktat, og hvis Rådet har givet bemyndigelse hertil efter procedurene heri.
2. Medlemsstaterne skal i det omfang, de er berørt, anvende de retsakter og afgørelser, der vedtages til gennemførelse af det samarbejde, som de deltager i. Medlemsstater, der ikke deltager i samarbejdet, må ikke hæmme de deltagende medlemsstaters gennemførelse heraf.

Artikel K.16

1. Med henblik på vedtagelsen af de retsakter og afgørelser, der er nødvendige for gennemførelsen af det samarbejde, som er omhandlet i artikel K.15, gælder de relevante institutionelle bestemmelser i denne traktat og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Medens alle Rådets medlemmer skal kunne deltage i forhandlingerne, er det imidlertid kun repræsentanterne for de deltagende medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af afgørelser. Kvalificeret flertal defineres som samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer, som den, der er fastsat i artikel 148, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Enstemmighed kræver kun de berørte rådsmedlemmers stemmer.
2. De udgifter, bortset fra institutionernes administrationsomkostninger, som gennemførelsen af samarbejdet medfører, afholdes af de deltagende medlemsstater, medmindre Rådet beslutter andet med enstemmighed.

Artikel K.17

Rådet og Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om udviklingen inden for det tættere samarbejde, der indføres på grundlag af dette traktatafsnit.«

13) Artikel L affattes således:

»Artikel L

De bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, der vedrører EF-Domstolens kompetence samt

udøvelsen af denne kompetence, finder kun anvendelse på følgende bestemmelser i nærværende traktat:

- a) bestemmelserne om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab
- b) bestemmelserne i afsnit VI på de i artikel K.7 og K.12 fastsatte betingelser
- c) bestemmelserne i afsnit VI A på de i artikel 5 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel K.12 i nærværende traktat fastsatte betingelser
- d) artikel F, stk. 2, med hensyn til institutionernes handlinger, for så vidt Domstolen har kompetence i henhold til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og i henhold til nærværende traktat
- e) artikel L-S.«

14) I artikel N udgår stk. 2, og stk. 1 bevares uden nummerering.

15) Artikel O, stk. 1, affattes således:

»Enhver europæisk stat, som overholder principperne i artikel F, stk. 1, kan ansøge om at blive medlem af Unionen. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med absolut flertal blandt sine medlemmer.«

16) I artikel S tilføjes følgende stykke:

»I medfør af tiltrædelsestraktaten af 1994 har teksterne til denne traktat på finsk og svensk tilsvarende samme gyldighed.«

Artikel 2

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

1) I præamblen indsættes følgende afsnit efter ottende afsnit:

»SOM ER BESLUTTET PÅ at tilskynde til, at deres folk opnår det højst mulige videnniveau gennem bred adgang til uddannelse og vedvarende ajourføring heraf,«

2) Artikel 2 affattes således:

»*Artikel 2*

Fællesskabet har til opgave gennem oprettelsen af et fælles marked og en Økonomisk og Monetær Union samt gennem iværksættelsen af fælles politikker eller aktioner som omhandlet i artikel 3 og 3 A i Fællesskabet som helhed at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af den økonomiske virksomhed, et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau, ligestilling mellem mænd og kvinder, en bæredygtig og ikke-inflationær vækst, høj konkurrenceevne og en høj grad af konvergens med hensyn til de økonomiske resultater, et højt niveau for miljøbeskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, højnelse af levestandarden og livskvaliteten, økonomisk og social samholdighed samt solidaritet mellem medlemsstaterne.«

3) Artikel 3 ændres således:

a) Artiklens nuværende tekst bliver stk. 1.

b) I det nye stk. 1 affattes litra d) således:

»d) indførelse af foranstaltninger vedrørende personer indrejse og færden som fastlagt i afsnitt III a«.

c) I det nye stk. 1 indsættes følgende nye litra i) efter litra h):

»i) fremme af samordning mellem medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker med henblik på at øge deres effektivitet ved udvikling af en samordnet beskæftigelsesstrategi«.

d) I det nye stk. 1 bliver det nuværende litra i) til litra j) og de efterfølgende litra omnummereres tilsvarende.

e) Følgende stykke tilføjes:

»2. I alle de aktiviteter, der er nævnt i denne artikel, tilstræber Fællesskabet at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 3 C

Miljøbeskyttelseskrav skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner som nævnt i artikel 3, især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5 A

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde, kan i overensstemmelse med artikel K.15 og K.16 i traktaten om Den Europæiske Union bemyndiges til at anvende traktatens institutioner, procedurer og mekanismer, hvis det foreslåede samarbejde

a) ikke vedrører områder, der henhører under Fællesskabets enekompetence,

b) ikke berører Fællesskabets politikker, aktioner eller programmer,

c) ikke vedrører unionsborgerskabet eller medfører forskelsbehandling mellem medlemsstaternes statsborgere,

d) forbliver inden for rammerne af de beføjelser, som tillægges Fællesskabet i denne traktat, og

e) ikke indebærer forskelsbehandling eller begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke fordrejer konkurrencevilkårene mellem dem.

2. Den bemyndigelse, der er nævnt i stk. 1, gives af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet.

Hvis et medlem af Rådet erklærer, at det af vigtige, nærmere anførte årsager, der vedrører national politik, agter at stemme imod, at der gives bemyndigelse med kvalificeret flertal, finder der ikke afstemning sted. Rådet kan med kvalificeret flertal anmode om, at sagen henvises til Rådet i dets sammensætning af stats- eller regeringschefer med henblik på enstemmig afgørelse.

Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere samarbejde som omhandlet i stk. 1, retter anmodning til Kommissionen, der kan forelægge Rådet et forslag herom. Hvis Kommissionen ikke fremsætter et forslag, giver den de berørte medlemsstater en begrundelse herfor.

3. En medlemsstat, som ønsker at deltage i et samarbejde, der er indført i overensstemmelse med denne artikel, giver meddelelse herom til Rådet og til Kommissionen, som afgiver en udtalelse til Rådet inden tre måneder efter modtagelsen af denne meddelelse. Inden fire måneder efter meddelelsen træffer Kommissionen afgørelse om anmodningen og om sådanne særlige ordninger, som den måtte finde nødvendige.

4. De retsakter og afgørelser, der er nødvendige for gennemførelsen af samarbejdet, er underlagt alle de relevante bestemmelser i denne traktat, medmindre andet er fastsat i denne artikel og i artikel K.15 og K.16 i traktaten om Den Europæiske Union.

5. Denne artikel gælder med forbehold af protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.«

6) Artikel 6, stk. 2, affattes således:

»Efter fremgangsmåden i artikel 189 B kan Rådet give forskrifter med henblik på at forbyde sådan forskelsbehandling.«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6 A

Med forbehold af denne traktats øvrige bestemmelser og inden for rammerne af de beføjelser, som traktaten tillægger Fællesskabet, kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.«

8) I slutningen af første del indsættes følgende artikel:

»Artikel 7 D

Med forbehold af artikel 77, 90 og 92 og i betragtning af den plads, som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse indtager i Unionens fælles værdinormer, og den rolle, som de spiller med henblik på at fremme social og territorial samhørighed, sørger Fællesskabet og medlemsstaterne inden for deres respektive kompetenceområde og inden for rammerne af denne traktats anvendelsesområde for, at sådanne tjenester ydes på grundlag af principper og vilkår, der gør det muligt for dem at opfylde deres opgaver.«

9) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»1. Der indføres et unionsborgerskab. Unionsborgerskab har enhver, der er statsborger i en medlemsstat. Unionsborgerskab er et supplement til det nationale statsborgerskab og træder ikke i stedet for dette.«

10) Artikel 8 A, stk. 2, affattes således:

»2. Rådet kan vedtage bestemmelser, der skal gøre det lettere at udøve de rettigheder, der er nævnt i stk. 1; medmindre andet er fastsat i denne traktat, træffer Rådet afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 B. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed under hele den nævnte fremgangsmåde.«

11) I artikel 8 D tilføjes følgende stykke:

»Enhver unionsborger kan skrive til enhver af de institutioner eller organer, der er nævnt i denne artikel eller i artikel 4, på et af de i artikel 248 nævnte sprog og få svar på samme sprog.«

12) Artikel 51 affattes således:

»Artikel 51

Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B de foranstaltninger vedrørende social tryghed, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, især ved at indføre en ordning, som gør det muligt at sikre vandrende, arbejdstagere og deres ydelsesberettigede pårørende:

- a) sammenlægning af alle tidsrum, der i de forskellige nationale lovgivninger tages i betragtning med henblik på at indrømme og opretholde retten til ydelser og på beregning af disse
- b) betaling af ydelser til personer, der bor inden for medlemsstaternes områder.

Rådet træffer afgørelse med enstemmighed under hele den i artikel 189 B omhandlede fremgangsmåde.«

13) Artikel 56, stk. 2, affattes således:

»2. Rådet udsteder efter fremgangsmåden i artikel 189 B direktiver om samordning af ovennævnte love og bestemmelser.«

14) Artikel 57, stk. 2, affattes således:

»2. Med samme mål for øje udsteder Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B direktiver om samordning af medlemsstaternes love og administrativt fastsatte bestemmelser om adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed. Rådet udsteder med enstemmighed under hele den i artikel 189 B omhandlede fremgangsmåde direktiver, hvis gennemførelse i mindst én af medlemsstaterne medfører en ændring af bestående lovgivningsprincipper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer. I andre tilfælde træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal.«

15) Følgende afsnit indsættes i tredje del:

»Afsnit IIIa

VISUM, ASYL, INDVANDRING OG ANDRE POLITIKKER I FORBINDELSE MED DEN FRI BEVÆGELIGHED FOR PERSONER

Artikel 73 I

Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed vedtager Rådet

- a) inden fem år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer i overensstemmelse med artikel 7 A, og i forbindelse hermed direkte tilknyttede ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring i henhold til artikel 73 J, nr. 2) og 3), og artikel 73 K, nr. 1), litra a), og nr. 2), litra a), samt foranstaltninger med henblik på at forebygge og bekæmpe kriminalitet i henhold til artikel K.3, litra e), i traktaten om Den Europæiske Union
- b) andre foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandstatsborgeres rettigheder i henhold til artikel 73 K
- c) foranstaltninger vedrørende civilretligt samarbejde i henhold til artikel 73 M
- d) passende foranstaltninger til fremme og udbygning af administrativt samarbejde i henhold til artikel 73 N
- e) foranstaltninger inden for politisamarbejde og retligt samarbejde vedrørende kriminalsager, der tager sigte på et højt sikkerhedsniveau gennem forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet i Unionen i henhold til bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 73 J

Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 73 O og inden fem år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden:

- 1) foranstaltninger med henblik på i overensstemmelse med artikel 7 A at sikre, at personer, uanset om de er unionsborgere eller tredjelandstatsborgere, ikke kontrolleres ved passage af de indre grænser
- 2) foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser, hvori der fastlægges
 - a) standarder og procedurer, som medlemsstaterne skal følge ved udøvelse af personkontrol ved disse grænser
 - b) visumregler for forventet ophold i højst tre måneder, herunder
 - i) listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum, når de passerer de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

- ii) procedurer og betingelser for medlemsstaternes udstedelse af visa
 - iii) ensartet udformning af visa
 - iv) regler om et ensartet visum
- 3) foranstaltninger vedrørende de betingelser, på hvilke tredjelandstatsborgere frit kan rejse inden for medlemsstaternes område i højst tre måneder.

Artikel 73 K

Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 73 O og inden fem år efter Amsterdamtraktatens ikrafttræden:

- 1) foranstaltninger vedrørende asyl i overensstemmelse med Genève-konventionen af 28. juli 1951 og protokollen af 31. januar 1967 om flygtninges retsstilling og andre relevante aftaler, inden for følgende områder:
 - a) kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne
 - b) minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne
 - c) minimumsstandarder for tredjelandstatsborgeres opnåelse af status som flygtninge
 - d) minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling eller fratagelse af flygtningestatus
- 2) foranstaltninger vedrørende flygtninge og fordrevne på følgende områder:
 - a) minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse af fordrevne fra tredjelands, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, og for personer, der i øvrigt har behov for international beskyttelse
 - b) fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne og følgerne heraf
- 3) foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken på følgende områder:
 - a) betingelser for indrejse og ophold og standarder for procedurer for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser, bl.a. med henblik på familiesammenføring
 - b) ulovlig indvandring og ulovligt ophold, herunder repatriering af personer med ulovligt ophold
- 4) foranstaltninger til definition af de rettigheder og betingelser, hvorefter tredjelandstatsborgere, som har lovligt ophold i en medlemsstat, kan opholde sig i andre medlemsstater.

Foranstaltninger, der vedtages af Rådet i medfør af nr. 3) og 4), er ikke til hinder for, at den enkelte medlemsstat på de pågældende områder opretholder eller indfører nationale bestemmelser, der er forenelige med denne traktat og internationale aftaler.

Foranstaltninger, der vedtages i medfør af nr. 2), litra b), nr. 3), litra a), og nr. 4), er ikke omfattet af ovennævnte frist på fem år.

Artikel 73 L

1. Dette traktatafsnit er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan udøve deres beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.
2. Hvis en eller flere medlemsstater står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere, kan Rådet, med forbehold af stk. 1, med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen vedtage midlertidige foranstaltninger af højst seks måneders varighed til fordel for de berørte medlemsstater.

Artikel 73 M

Foranstaltninger vedrørende samarbejde om civile retlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, der skal træffes i henhold til artikel 73 O, og i det omfang de er nødvendige for det indre markedes funktion, omfatter

a) forbedring og forenkling:

- af ordningen for forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter på tværs af grænserne
- af samarbejdet om bevisoptagelse
- af anerkendelsen og fuldbyrdelsen af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, samt af afgørelser i udenretslige sager

b) fremme af foreneligheden mellem medlemsstaternes gældende regler om lovvalg og konflikter om stedlig kompetence

c) fjernelse af hindringer for, at civile retssager forløber tilfredsstillende, om nødvendigt ved fremme af foreneligheden mellem medlemsstaternes civile retsplejeregler.

Artikel 73 N

Rådet træffer efter fremgangsmåden i artikel 73 O foranstaltninger til at sikre samarbejde mellem de kompetente tjenester i medlemsstaternes administrationer på de områder, der er omfattet af dette traktatafsnit, og mellem disse tjenester og Kommissionen.

Artikel 73 O

1. I en overgangsperiode på fem år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden træffer Rådet afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen eller på initiativ af en medlemsstat og efter høring af Europa-Parlamentet.
2. Efter denne periode på fem år:
 - træffer Rådet afgørelse på forslag af Kommissionen; Kommissionen behandler enhver anmodning fra medlemsstaterne om, at den forelægger Rådet et forslag
 - træffer Rådet med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet afgørelse med henblik på at få alle eller dele af de områder, der er omhandlet i dette traktatafsnit, underlagt fremgangsmåden i artikel 189 B, og med henblik på at tilpasse bestemmelserne vedrørende Domstolens beføjelser.
3. Uanset stk. 1 og 2 vedtages de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 73 J, nr. 2), litra b), nr. i) og iii), fra Amsterdam-traktatens ikrafttræden af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet.
4. Uanset stk. 2 vedtages de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 73 J, nr. 2), litra b), ii) og iv), efter en periode på fem år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B.

Artikel 73 P

1. Artikel 177 finder anvendelse på dette traktatafsnit under følgende omstændigheder og på følgende betingelser: såfremt et spørgsmål om fortolkningen af dette traktatafsnit eller om gyldigheden eller fortolkningen af retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner på grundlag af dette traktatafsnit rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, skal denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.
2. Domstolen har i intet tilfælde kompetence til at afgøre spørgsmål om foranstaltninger eller afgørelser, der træffes i medfør af artikel 73 J, nr. 1), vedrørende opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.
3. Rådet, Kommissionen eller en medlemsstat kan anmode Domstolen om at afgøre spørgsmål om fortolkning af dette traktatafsnit eller af retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner på grundlag af dette traktatafsnit. Domstolens afgørelse som svar på en sådan anmodning, finder ikke anvendelse på domme afsagt af medlemsstaternes retter, som har fået retskraft.

Artikel 73 Q

Dette traktatafsnit anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling og protokollen om Danmarks stilling, og

med forbehold af protokollen om anvendelse af visse aspekter af artikel 7 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på Det Forenede Kongerige og på Irland.«

16) I artikel 75, stk. 1, affattes indledningsafsnittet således:

»1. Med henblik på gennemførelsen af artikel 74 og under hensyntagen til transportspørgsmålenes særlige karakter fastsætter Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget:«

17) Artikel 100 A, stk. 3, 4 og 5, erstattes af følgende stykker:

»3. Kommissionens forslag i henhold til stk. 1 inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse skal bygge på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til navnlig enhver ny udvikling baseret på videnskabelige kendsgerninger. Inden for deres respektive kompetenceområder bestræber Europa-Parlamentet og Rådet sig også på at nå dette mål.

4. Hvis en medlemsstat, efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at opretholde nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 36, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og om grundene til deres opretholdelse.

5. Når en medlemsstat endvidere med forbehold af stk. 4 og efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at indføre nationale bestemmelser baseret på nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og som viser sig efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen, giver den Kommissionen meddelelse om de påtænkte bestemmelser og om grundene til deres indførelse.

6. Kommissionen bekræfter eller forkaster inden seks måneder efter meddelelsen som omhandlet i stk. 4 og 5 de pågældende nationale bestemmelser efter at have konstateret, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markedes funktion.

Hvis Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse inden for dette tidsrum betragtes de i stk. 4 og 5 omhandlede nationale bestemmelser som godkendt.

Hvis det er begrundet i spørgsmålets kompleksitet, eller hvis der ikke foreligger risiko for menneskers sundhed, kan Kommissionen meddele den pågældende medlemsstat, at den i dette stykke omhandlede periode kan forlænges med en ny periode på indtil seks måneder.

7. Hvis en medlemsstat i medfør af stk. 6 bemyndiges til at opretholde eller indføre nationale bestemmelser, der er en undtagelse fra en harmoniseringsforanstaltning, undersøger Kommissionen omgående, om den skal foreslå en tilpasning af denne foranstaltning.

8. Hvis en medlemsstat rejser et specifikt problem vedrørende folkesundheden på et område, der har været omfattet af tidligere harmoniseringsforanstaltninger, underretter den Kommissionen, der omgående undersøger, om den skal foreslå Rådet passende foranstaltninger.

9. Uanset den i artikel 169 og 170 fastsatte fremgangsmåde kan Kommissionen eller en medlemsstat henvende sig direkte til Domstolen, hvis de finder, at en anden medlemsstat misbruger de i nærværende artikel fastsatte beføjelser.

10. De ovennævnte harmoniseringsforanstaltninger indeholder i de relevante tilfælde en beskyttelsesklausul, der bemyndiger medlemsstaterne til med en eller flere af de ikke-økonomiske begrundelser, der er nævnt i artikel 36, at træffe foreløbige foranstaltninger, der er undergivet en fællesskabskontrolprocedure.«

18) Artikel 100 C og 100 D ophæves.

19) Følgende afsnit indsættes efter afsnit VI:

»Afsnit VIa

BESKÆFTIGELSE

Artikel 109 N

Medlemsstaterne og Fællesskabet arbejder i henhold til dette traktatafsnit på at udvikle en samordnet strategi for beskæftigelse og især for fremme af en veluddannet, velkvalificeret og smidig arbejdsstyrke og arbejdsmarkedet, som reagerer på økonomiske forandringer, med henblik på at nå de mål, der er fastsat i artikel B i traktaten om Den Europæiske Union og i artikel 2 i nærværende traktat.

Artikel 109 O

1. Medlemsstaterne bidrager med deres beskæftigelsespolitikker til at nå de mål, der er nævnt i artikel 109 N, på en måde, som er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politik, som vedtages i henhold til artikel 103, stk. 2.

2. Under hensyn til national praksis for så vidt angår arbejdsmarkedets parters ansvar betragter medlemsstaterne beskæftigelsesfremme som et spørgsmål af fælles interesse og samordner deres indsats i den henseende i Rådet i overensstemmelse med artikel 109 Q.

Artikel 109 P

1. Fællesskabet bidrager til et højt beskæftigelsesniveau ved at tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne og ved at støtte og i nødvendigt omfang supplere deres foranstaltninger. Det respekterer i den forbindelse medlemsstaternes kompetence.

2. Målsætningen om et højt beskæftigelsesniveau skal tages med i overvejelserne ved udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktiviteter.

Artikel 109 Q

1. Det Europæiske Råd overvejer hvert år beskæftigelsessituationen i Fællesskabet og vedtager konklusioner herom på grundlag af en fælles årsrapport fra Rådet og Kommissionen.
2. På grundlag af Det Europæiske Råds konklusioner fastlægger Rådet hvert år med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Beskæftigelsesudvalget i artikel 109 S retningslinjer, som medlemsstaterne skal tage hensyn til i deres egne beskæftigelsespolitikker. Disse retningslinjer skal være i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der vedtages i henhold til artikel 103, stk. 2.
3. Hver medlemsstat forelægger Rådet og Kommissionen en årsrapport om de vigtigste foranstaltninger, den har truffet til gennemførelse af sin beskæftigelsespolitik på baggrund af retningslinjerne for beskæftigelse, som nævnt i stk. 2.
4. På grundlag af de rapporter, der er nævnt i stk. 3, og efter at have hørt Beskæftigelsesudvalget foretager Rådet hvert år en gennemgang af gennemførelsen af medlemsstaternes politikker på baggrund af retningslinjerne for beskæftigelse. Rådet kan med kvalificeret flertal efter henstilling fra Kommissionen rette henstillinger til medlemsstaterne, hvis det finder det hensigtsmæssigt på baggrund af gennemgangen.
5. På grundlag af resultaterne af denne gennemgang forelægger Rådet og Kommissionen Det Europæiske Råd en fælles årsrapport om beskæftigelsessituationen i Fællesskabet og om gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen.

Artikel 109 R

Rådet kan efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget vedtage tilskyndelsesforanstaltninger, der skal fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og støtte deres indsats på beskæftigelsesområdet gennem initiativer, der tager sigte på at udvikle en udveksling af oplysninger og gode erfaringer, og som skal sikre komparativ analysevirksomhed og rådgivning samt fremme fornyende metoder og evaluere erfaringer, navnlig ved hjælp af pilotprojekter.

Disse foranstaltninger indebærer ikke harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

Artikel 109 S

Rådet nedsætter efter høring af Europa-Parlamentet et beskæftigelsesudvalg af rådgivende karakter, som skal fremme samordningen mellem medlemsstaterne vedrørende beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikkerne. Udvalget har til opgave:

- at overvåge beskæftigelsessituationen og beskæftigelsespolitikkerne i medlemsstaterne og Fællesskabet
- med forbehold af artikel 151 at afgive udtalelser på Rådets eller Kommissionens anmodning eller på eget initiativ og at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde som nævnt i artikel 109 Q.

Udvalget hører under opfyldelsen af sit mandat arbejdsmarkedets parter.

Hver medlemsstat og Kommissionen udpeger hver to medlemmer af udvalget.«

20) I artikel 113 tilføjes følgende stk. 5:

»5. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet udvide anvendelsen af stk. 1-4 til også at omfatte internationale forhandlinger og aftaler vedrørende tjenesteydelser og intellektuelle ejendomsrettigheder, for så vidt de ikke er omfattet af disse stykker.«

21) Følgende afsnit indsættes efter afsnit VII:

»Afsnit VIIa

TOLDSAMARBEJDE

Artikel 116

Inden for denne traktats anvendelsesområde træffer Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B foranstaltninger til styrkelse af toldsamarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem disse og Kommissionen. Disse foranstaltninger berører ikke anvendelsen af medlemsstaternes strafferet eller retsplejeregler.«

22) Artikel 117-120 erstattes af følgende artikler:

»*Artikel 117*

Fællesskabet og medlemsstaterne, der er opmærksomme på de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, som bl.a. er fastlagt i den europæiske socialpagt undertegnet i Torino den 18. oktober 1961 og fællesskabspagten af 1989 om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, har som mål at fremme beskæftigelsen, en forbedring af leve- og arbejdsvilkårene for herigennem at muliggøre en udjævning af disse vilkår på et stadigt stigende niveau, en passende social beskyttelse, dialogen på arbejdsmarkedet, en udvikling af de menneskelige ressourcer, der skal muliggøre et varigt højt beskæftigelsesniveau, og bekæmpelse af social udstødelse.

Med henblik herpå iværksætter Fællesskabet og medlemsstaterne foranstaltninger, der tager hensyn til forskellene i national praksis, særlig på overenskomstområdet, samt til nødvendigheden af at opretholde fællesskabsøkonomiens konkurrenceevne.

De er af den opfattelse, at en sådan udvikling vil blive en følge såvel af fællesmarkedets virksomhed, der vil fremme en harmonisering af de sociale, som af de i denne traktat foreskrevne fremgangsmåder og af den indbyrdes tilnærmelse af love og administrativt fastsatte bestemmelser.

Artikel 118

1. Med henblik på at virkeliggøre de i artikel 117 fastlagte mål støtter og supplerer Fællesskabet medlemsstaternes indsats på følgende områder:

- forbedring af især arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed
- arbejdsvilkårene
- information og høring af arbejdstagerne
- integration af personer, der er udstødt fra arbejdsmarkedet, jf. dog artikel 127
- lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og ligebehandling i arbejdet.

2. Med henblik herpå kan Rådet ved udstedelse af direktiver vedtage minimumsforordninger, der skal gennemføres gradvis under hensyn til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af medlemsstaterne. I disse direktiver skal det undgås at pålægge administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

Rådet træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Rådet kan efter samme fremgangsmåde vedtage foranstaltninger til fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne gennem initiativer, der tager sigte på at opnå større viden, udvikle udvekslingen af information og gode erfaringer, fremme nytænkning og vurdere erfaringerne, med det formål at bekæmpe social udstødelse.

3. Rådet træffer dog på følgende områder afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget:

- arbejdstagernes sociale sikring og sociale beskyttelse
- beskyttelse af arbejdstagere ved ophævelse af en arbejdskontrakt
- repræsentation af og kollektivt forsvar for arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser, herunder medbestemmelse, jf. dog stk. 6
- beskæftigelsesvilkår for tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig på Fællesskabets område
- finansielle bidrag til beskæftigelsesfremme og jobskabelse, uden at dette dog griber ind i bestemmelserne vedrørende Socialfonden.

4. En medlemsstat kan overlade det til arbejdsmarkedets parter, efter en fælles anmodning fra disse, at gennemføre direktiver, der er udstedt i henhold til stk. 2 og 3.

I så tilfælde sikrer den sig, at arbejdsmarkedets parter senest på den dato, hvor et direktiv skal være gennemført i overensstemmelse med artikel 189, har indført de nødvendige bestemmelser ad aftalemæssig vej, idet den skal træffe de nødvendige foranstaltninger for på et hvilket som helst tidspunkt at være i stand til at sikre de resultater, der er foreskrevet i det pågældende direktiv.

5. Bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel, er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, når de er forenelige med denne traktat.

6. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for lønforhold, organisationsret, strejkeret eller ret til lockout.

Artikel 118 A

1. Kommissionen har til opgave at fremme konsultationen af arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan og træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at lette dialogen mellem dem, idet den samtidig sørger for en afbalanceret støtte til begge parter.

2. Med henblik herpå konsulterer Kommissionen arbejdsmarkedets parter om de mulige retningslinjer for en fællesskabsindsats, før den fremsætter forslag på det sociale og arbejdsmarkedspolitiske område.

3. Hvis Kommissionen efter denne konsultation finder en fællesskabsindsats hensigtsmæssig, konsulterer den arbejdsmarkedets parter om indholdet af det påtænkte forslag. Arbejdsmarkedets parter afgiver en udtalelse eller om nødvendigt en henstilling til Kommissionen.

4. I forbindelse med denne konsultation kan arbejdsmarkedets parter meddele Kommissionen, at de ønsker at indlede processen i artikel 118 B. Varigheden af proceduren må ikke overstige ni måneder, medmindre arbejdsmarkedets parter og Kommissionen i fællesskab træffer beslutning om en forlængelse.

Artikel 118 B

1. Dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan kan, hvis parterne finder det ønskeligt, føre til overenskomstmæssige forbindelser, herunder aftaler.

2. Iværksættelsen af aftaler, der indgås på fællesskabsplan, finder sted — enten efter de fremgangsmåder og den praksis, arbejdsmarkedets parter og medlemsstaterne normalt anvender — eller i spørgsmål under artikel 118 efter fælles anmodning fra de underskrivende parter, ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen.

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, undtagen når den pågældende aftale indeholder en eller flere bestemmelser, der vedrører et af de i artikel 118, stk. 3, nævnte områder; i så fald træffer Rådet afgørelse med enstemmighed.

Artikel 118 C

Med henblik på at virkeliggøre de i artikel 117 fastlagte mål og med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne traktat fremmer Kommissionen samarbejdet mellem medlemsstaterne og letter samordningen af deres indsats på samtlige områder inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er omfattet af dette kapitel, navnlig i spørgsmål vedrørende:

— beskæftigelse

- arbejdsretten og arbejdsvilkårene
- den almindelige og videregående faglige uddannelse
- social sikring
- forebyggelse af arbejdsulykker og erhvervs sygdomme
- sundhedsforskrifter for arbejde
- organisationsretten og retten til kollektive forhandlinger mellem arbejdsgivere og arbejdstagere.

Med henblik herpå skal Kommissionen i nær kontakt med medlemsstaterne foretage undersøgelser, afgive udtalelser og tilrettelægge samråd både med hensyn til spørgsmål af national karakter og til spørgsmål af interesse for internationale organisationer.

Kommissionen hører Det Økonomiske og Sociale Udvalg, inden den afgiver de i denne artikel omhandlede udtalelser.

Artikel 119

1. Hver medlemsstat gennemfører princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi.
2. Ved løn forstås i denne artikel den almindelige grund- eller minimumsløn og alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren direkte eller indirekte i penge eller naturalier.

Lige løn uden forskelsbehandling baseret på køn indebærer:

- a) at den løn, der ydes for samme akkordlønnede arbejde, fastsættes på samme beregningsgrundlag
 - b) at den løn, der ydes for tidlønnet arbejde, er den samme for samme slags arbejde.
3. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg foranstaltninger, der skal sikre anvendelsen af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, herunder princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi.
 4. For at sikre fuld ligestilling mellem mænd og kvinder i praksis på arbejdsmarkedet er princippet om ligebehandling ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller vedtager foranstaltninger, der tager sigte på at indføre specifikke fordele, der har til formål at gøre det lettere for det underrepræsenterede køn at udøve en erhvervsaktivitet eller at forebygge eller opveje ulemper i den erhvervsmæssige karriere.

Artikel 119 A

Medlemsstaterne bestræber sig på at opretholde det bestående ligeværd mellem deres ordninger vedrørende betalt frihed.

Artikel 120

Kommissionen udarbejder hvert år en rapport om gennemførelsen af målene i artikel 117, herunder om udviklingen i den demografiske situation i Fællesskabet. Den fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at udarbejde rapporter om særlige spørgsmål vedrørende den sociale og arbejdsmarkedsmæssige situation.«

23) Artikel 125 affattes således:

»Artikel 125

Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget gennemførelsesbestemmelserne vedrørende Den Europæiske Socialfond.«

24) Artikel 127, stk. 4, affattes således:

»4. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget foranstaltninger, som kan bidrage til virkeliggørelsen af de mål, der er anført i denne artikel, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.«

25) Artikel 128, stk. 4, affattes således:

»4. Fællesskabet tager hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i denne traktat, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed.«

26) Artikel 129 affattes således:

»Artikel 129

1. Der skal sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter.

Fællesskabets indsats, der skal være et supplement til de nationale politikker, skal være rettet mod at forbedre folkesundheden og forebygge sygdomme hos mennesker samt imødegå forhold, der kan indebære risiko for menneskers sundhed. Indsatsen skal omfatte bekæmpelse af de største trusler mod sundheden ved at fremme forskning i deres årsager, spredning og forebyggelse samt sundhedsoplysning og -uddannelse.

Fællesskabet supplerer medlemsstaternes indsats for at begrænse narkotikarelaterede helbredsskader, herunder oplysning og forebyggelse.

2. Fællesskabet fremmer samarbejdet mellem medlemsstaterne på de områder, der er omhandlet i denne artikel, og støtter om nødvendigt deres indsats.

Medlemsstaterne samordner indbyrdes og i kontakt med Kommissionen deres politikker og programmer på de i stk. 1 omhandlede områder. Kommissionen kan i nær kontakt med medlemsstaterne tage ethvert passende initiativ for at fremme denne samordning.

3. Fællesskabet og medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med folkesundhed.

4. Rådet bidrager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget til virkeliggørelse af målene i nærværende artikel ved

- a) at vedtage foranstaltninger til fastsættelse af en høj standard for kvaliteten og sikkerheden af organer og stoffer af menneskelig oprindelse, blod og blodprodukter; disse foranstaltninger er ikke til hinder for, at den enkelte medlemsstat opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger
- b) uanset artikel 43 at vedtage foranstaltninger på veterinær- og plantesundhedsområdet, der direkte har til formål at beskytte folkesundheden
- c) at vedtage tilskyndelsesforanstaltninger med henblik på beskyttelse og forbedring af folkesundheden, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

Rådet kan også med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen vedtage henstillinger med henblik på at nå målene i denne artikel.

5. Fællesskabets indsats på folkesundhedsområdet respekterer fuldt ud medlemsstaternes ansvar for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og medicinsk behandling. Navnlig berører de i stk. 4, litra a), omhandlede foranstaltninger ikke nationale bestemmelser om donation eller medicinsk anvendelse af organer og blod.«

27) Artikel 129 A affattes således:

»Artikel 129 A

1. For at fremme forbrugernes interesser og sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau bidrager Fællesskabet til at beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser og til at fremme deres ret til oplysning og uddannelse og til at organisere sig for at beskytte deres interesser.

2. Forbrugerbeskyttelseshensyn inddrages ved udformningen og gennemførelsen af andre af Fællesskabets politikker og -aktiviteter.

3. Fællesskabet bidrager til at nå målene i stk. 1, ved

- a) foranstaltninger, som det vedtager i henhold til artikel 100 A som led i gennemførelsen af det indre marked

- b) foranstaltninger, som støtter, supplerer og overvåger den politik, medlemsstaterne fører.
4. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 3, litra b).
5. Foranstaltninger, som vedtages i medfør af stk. 4, er ikke til hinder for, at den enkelte medlemsstat opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal være forenelige med denne traktat. De meddeles Kommissionen.«
- 28) Artikel 129 C, stk. 1, første afsnit, første del af tredje led, affattes således:
- »— kan Fællesskabet støtte projekter af fælles interesse, der støttes af medlemsstater, og som fastlægges inden for rammerne af de retningslinjer, der er omhandlet i første led, navnlig i form af forundersøgelser, lånegarantier eller rentegodtgørelser;«
- 29) Artikel 129 D ændres således:
- a) Stk. 1 affattes således:
- »De i artikel 129 C, stk. 1, omhandlede retningslinjer og andre foranstaltninger vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.«
- b) Stk. 3 udgår.
- 30) Artikel 130 A, stk. 2, affattes således:
- »Fællesskabet stræber navnlig efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder eller øer, herunder landdistrikter.«
- 31) Artikel 130 E, stk. 1, affattes således:
- »Gennemførelsesbeslutningerne vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling træffes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B, og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.«
- 32) Artikel 130 I, stk. 1, første afsnit, affattes således:
- »1. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg et flerårigt rammeprogram, som omfatter samtlige Fællesskabets aktioner.«
- 33) Artikel 130 O affattes således:
- »*Artikel 130 O*
- Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg de i artikel 130 N omhandlede bestemmelser.

Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg de i artikel 130 J, 130 K og 130 L omhandlede bestemmelser. Vedtagelsen af de supplerende programmer kræver endvidere de pågældende medlemsstaters samtykke.«

34) Artikel 130 R, stk. 2, affattes således:

»2. Fællesskabets politik på miljøområdet tager sigte på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til de forskelligartede forhold, der gør sig gældende i de forskellige områder i Fællesskabet. Den bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler.

I den forbindelse omfatter de harmoniseringsforanstaltninger, der skal iværksættes for at opfylde miljøbeskyttelseskravene, i relevante tilfælde en beskyttelsesklausul, der giver medlemsstaterne bemyndigelse til af ikke-økonomiske miljøhensyn at træffe foreløbige foranstaltninger, der underkastes en fællesskabskontrolprocedure.«

35) Artikel 130 S ændres som følger:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Rådet træffer efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget afgørelse om de aktioner, der skal iværksættes af Fællesskabet med henblik på at gennemføre de mål, der er anført i artikel 130 R.«

b) Indledningsafsnittet i stk. 2 affattes således:

»2. Uanset den i stk. 1 nævnte fremgangsmåde for beslutningstagning og med forbehold af artikel 100 A vedtager Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget,«.

c) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. På andre områder vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget generelle handlingsprogrammer for prioriterede mål, som skal virkeliggøres.«

36) Artikel 130 W, stk. 1, affattes således:

»1. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne traktat vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forfølge målene i artikel 130 U. Disse foranstaltninger kan være flerårige programmer.«

37) I artikel 137 tilføjes følgende stykke:

»Antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet må ikke overstige 700.«

38) Artikel 138 ændres således:

a) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle medlemsstater ensartet fremgangsmåde eller efter principper, der er fælles for alle medlemsstater.«

b) Følgende stykke tilføjes som stk. 4:

»4. Europa-Parlamentet fastsætter sine medlemmers statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af deres hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.«

39) Artikel 151 affattes således:

»Artikel 151

1. En komité, der sammensættes af medlemsstaternes faste repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, der tildeles det af Rådet. Komiteen kan vedtage procedureafgørelser i de tilfælde, der er nævnt i Rådets forretningsorden.

2. Rådet bistås af et generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær, der er den højststående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, bistået af en vicegeneralsekretær med ansvar for Generalsekretariatets daglige drift. Generalsekretæren og vicegeneralsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.

Rådet træffer afgørelse om Generalsekretariatets organisation.

3. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden.

Med henblik på anvendelsen af artikel 191 A, stk. 3, udarbejder Rådet i forretningsordenen bestemmelser om, på hvilke betingelser offentligheden skal have aktindsigt i Rådets dokumenter. Med henblik på gennemførelsen af dette stykke fastlægger Rådet, i hvilke tilfælde det skal anses for at optræde som lovgivende myndighed for at sikre større aktindsigt i disse tilfælde, samtidig med at beslutningsprocessen forbliver effektiv. Når Rådet optræder som lovgivende myndighed, skal afstemningsresultaterne og stemmeforklaringerne samt erklæringer til mødeprotokollen under alle omstændigheder offentliggøres.«

40) Artikel 158, stk. 2, første og andet afsnit, affattes således:

»2. Medlemsstaternes regeringer indstiller efter fælles overenskomst den person, som de foreslår udnævnt til formand for Kommissionen; indstillingen godkendes af Europa-Parlamentet.

Medlemsstaternes regeringer indstiller efter fælles overenskomst med den indstillede formand de øvrige personer, som de foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen.«

41) I artikel 163 indsættes følgende som stk. 1:

»Kommissionen arbejder under formandens politiske ledelse.«

42) Artikel 173, stk. 3, affattes således:

»Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Europa-Parlamentet, af Revisionsretten og af ECB med henblik på at bevare disses prærogativer.«

43) Artikel 188 C ændres som følger:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed; erklæringen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. I forbindelse hermed aflægger den navnlig beretning om eventuelle uregelmæssigheder.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Fællesskabets øvrige institutioner, i organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Fællesskabets vegne, og i medlemsstaterne, herunder hos enhver fysisk eller juridisk person, der modtager betalinger fra budgettet. Revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Revisionsretten og medlemsstaternes revisionsinstitutioner skal samarbejde på grundlag af tillid, men samtidig således, at de bevarer deres uafhængighed. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Fællesskabets øvrige institutioner, de organer der forvalter indtægter eller udgifter på Fællesskabets vegne, enhver fysisk eller juridisk person, der modtager betalinger fra budgettet, og de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de

fornødne beføjelser, de kompetente nationale myndigheder afgiver på Revisionsrettens begæring alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgaver.

I forbindelse med Den Europæiske Investeringsbanks forvaltning af Fællesskabets udgifter og indtægter reguleres Revisionsrettens adgang til oplysninger, som Banken ligger inde med, af en aftale mellem Revisionsretten, Banken og Kommissionen. Hvis der ikke indgås nogen aftale, skal Revisionsretten ikke desto mindre have adgang til oplysninger, der er nødvendige for revisionen af de af Fællesskabets udgifter og indtægter, som Banken forvalter.«

44) Artikel 189 B affattes således:

»Artikel 189 B

1. Når der i denne traktat henvises til denne artikel med henblik på vedtagelse af en retsakt, anvendes følgende fremgangsmåde:

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet et forslag.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter udtalelse fra Europa-Parlamentet,

— kan, hvis det godkender alle ændringer i Europa-Parlamentets udtalelse, vedtage det således ændrede forslag til retsakt

— kan, hvis Europa-Parlamentet ikke foreslår nogen ændringer, vedtage den foreslåede retsakt

— vedtager i alle andre tilfælde en fælles holdning, som det meddeler Europa-Parlamentet. Rådet giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til sin fælles holdning. Kommissionen giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for sin holdning.

Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på tre måneder efter meddelelsen

a) godkender den fælles holdning eller ikke har udtalt sig, anses den pågældende retsakt for vedtaget i overensstemmelse med den fælles holdning

b) med absolut flertal blandt sine medlemmer forkaster den fælles holdning, anses den pågældende retsakt for ikke-vedtaget

c) med absolut flertal blandt sine medlemmer foreslår ændringer til den fælles holdning, fremsendes den således ændrede tekst til Rådet og til Kommissionen, som afgiver udtalelse om disse ændringer.

3. Godkender Rådet med kvalificeret flertal inden for en frist på tre måneder efter modtagelsen af Europa-Parlamentets ændringer alle disse ændringer, anses den pågældende retsakt for vedtaget i form af den således ændrede fælles holdning; Rådet skal dog træffe enstemmig afgørelse om de ændringer, hvorom Kommissionen har afgivet negativ

udtalelse. Hvis Rådet ikke godkender alle ændringerne, indkalder formanden for Rådet efter aftale med formanden for Europa-Parlamentet inden for en frist på seks uger til et møde i Forligsudvalget.

4. Forligsudvalget, der sammensættes af Rådets medlemmer eller deres repræsentanter og et tilsvarende antal repræsentanter for Europa-Parlamentet, har til opgave at skabe enighed om et fælles udkast, som kan accepteres af et kvalificeret flertal af Rådets medlemmer eller disses repræsentanter og flertallet af Europa-Parlamentets repræsentanter. Kommissionen deltager i Forligsudvalgets arbejde og tager de nødvendige initiativer med sigte på at søge at tilnærme Europa-Parlamentets og Rådets holdninger til hinanden. Ved udførelsen af denne opgave gennemgår Forligsudvalget den fælles holdning på grundlag af Europa-Parlamentets foreslåede ændringer.

5. Hvis Forligsudvalget inden for en frist på seks uger efter indkaldelsen godkender et fælles udkast, har Europa-Parlamentet og Rådet hver især en frist på seks uger fra denne godkendelse til at vedtage den pågældende retsakt i overensstemmelse med det fælles udkast, idet dette skal ske med et absolut flertal af de afgivne stemmer for Europa-Parlamentets vedkommende og med kvalificeret flertal for Rådets vedkommende. Godkender en af de to institutioner ikke den foreslåede retsakt inden for denne frist, anses denne for ikke-vedtaget.

6. Godkender Forligsudvalget ikke noget fælles udkast, anses den foreslåede retsakt for ikke-vedtaget.

7. De i denne artikel anførte frister på tre måneder og seks uger forlænges på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ med henholdsvis højst en måned eller højst to uger.«

45) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 191 A

1. Alle unionsborgere og alle fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen efter de principper og på de betingelser, der fastsættes i henhold til stk. 2 og 3.

2. Generelle principper for og begrænsninger i denne aktindsigt af hensyn til offentlige eller private interesser, fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B senest to år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden.

3. Ovennævnte institutioner indarbejder hver især særlige bestemmelser vedrørende aktindsigt i deres forretningsordener.«

46) I artikel 198 tilføjes følgende stykke:

»Udvalget kan høres af Europa-Parlamentet.«

47) Artikel 198 A, stk. 3, affattes således:

»Udvalgets medlemmer samt et tilsvarende antal suppleanter beskikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse efter indstilling fra de respektive medlemsstater. Genbeskikkelse kan finde sted. Et medlem af Udvalget kan ikke samtidig være medlem af Europa-Parlamentet.«

48) Artikel 198 B, stk. 2, affattes således:

»Det fastsætter selv sin forretningsorden.«

49) Artikel 198 C ændres som følger:

a) Stk. 1 affattes således:

»Regionsudvalget høres af Rådet eller Kommissionen i de tilfælde, der er nævnt i denne traktat, og i alle andre tilfælde, især vedrørende grænseoverskridende samarbejde, hvor en af disse to institutioner finder det hensigtsmæssigt.«

b) Efter stk. 3 indsættes følgende stykke:

»Regionsudvalget kan høres af Europa-Parlamentet.«

50) Artikel 205, stk. 1, affattes således:

»Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgettet på eget ansvar i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen med henblik på at sikre, at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.«

51) Artikel 206, stk. 1, affattes således:

»1. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet de i artikel 205 A nævnte regnskaber og oversigter, Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger, den revisionserklæring, der er omhandlet i artikel 188 C, stk. 1, andet afsnit, samt Revisionsrettens særberetninger.«

52) Artikel 209 A affattes således:

»Artikel 209 A

1. Fællesskabet og medlemsstaterne bekæmper svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser, ved hjælp af foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med denne artikel, som virker afskrækkende og er af en sådan art, at de yder en effektiv beskyttelse i medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne træffer de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.
3. Med forbehold af andre bestemmelser i denne traktat samordner medlemsstaterne deres optræden med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig. Med henblik herpå tilrettelægger de sammen med Kommissionen et snævert, løbende samarbejde mellem de kompetente myndigheder.
4. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Revisionsretten de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, med henblik på at yde en effektiv og ensartet beskyttelse i medlemsstaterne. Disse foranstaltninger berører ikke anvendelsen af medlemsstaternes strafferet eller retsplejeregler.
5. Kommissionen aflægger, i samarbejde med medlemsstaterne, årligt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre denne artikel.«

53) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 213 A

1. Med forbehold af artikel 5 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, vedtager Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B foranstaltninger til udarbejdelse af statistikker, hvor det er nødvendigt for, at Fællesskabet kan udøve sin virksomhed.
2. Udarbejdelsen af fællesskabsstatistikker skal være karakteriseret ved upartiskhed, pålidelighed, objektivitet, videnskabelig uafhængighed, omkostningseffektivitet og de statistiske oplysningers fortrolighed; den må ikke medføre uforholdsmæssigt store byrder for erhvervslivet.«

54) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 213 B

1. Fra den 1. januar 1999 gælder fællesskabsretsakter om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling og fri udveksling af personoplysninger for institutioner og organer, der er oprettet ved eller på grundlag af denne traktat.
2. Før den i stk. 1 nævnte dato opretter Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B en uafhængig kontrolinstans, der skal have ansvaret for at overvåge gennemførelsen af sådanne fællesskabsretsakter i Fællesskabets institutioner og organer, og det vedtager om nødvendigt andre relevante bestemmelser.«

55) Artikel 227, stk. 2, affattes således:

»2. Denne traktat gælder for de franske oversøiske departementer, Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer.

For at tage hensyn til den strukturelle sociale og økonomiske situation i de franske oversøiske departementer samt på Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer, der forværres af deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold, deres økonomiske afhængighed af nogle få produkter, forhold, som er vedvarende og kumulative, og som alvorligt hæmmer disse regioner i deres udvikling, vedtager Rådet imidlertid med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet særlige foranstaltninger, der navnlig tager sigte på at fastsætte betingelserne for anvendelsen af denne traktat i de pågældende regioner, herunder fælles politikker.

Når Rådet vedtager de relevante foranstaltninger, der er nævnt i andet afsnit, tager det hensyn til områder som f.eks. told- og handelspolitik, finanspolitik, frizoner, landbrugs- og fiskeripolitik, betingelser for levering af råvarer og nødvendige forbrugsvarer, statsstøtte samt betingelser for adgang til strukturfondene og Fællesskabets horisontale programmer.

Rådet vedtager de i andet afsnit nævnte foranstaltninger under hensyn til de særlige karakteristika og begrænsninger i forbindelse med regionerne i den yderste periferi uden at underminere fællesskabsrettens, herunder det indre markeds og de fælles politikkers, integritet og sammenhæng.«

56) Artikel 228 ændres således:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Under udøvelsen af de beføjelser, der tillægges Rådet i dette stykke, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal bortset fra de i stk. 2, første afsnit, nævnte tilfælde, hvor det træffer afgørelse med enstemmighed.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Med forbehold af de beføjelser, som på dette område er tillagt Kommissionen, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om undertegnelse, der kan ledsages af en beslutning om foreløbig anvendelse inden ikrafttrædelsen, samt om indgåelse af aftaler. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelsen af interne regler, samt for aftaler, som er omhandlet i artikel 238.

Uanset bestemmelserne i stk. 3 anvendes de samme procedurer, når der skal træffes afgørelse om suspension af anvendelsen af en aftale, samt når det skal fastlægges, hvilke holdninger der skal indtages på Fællesskabets vegne i et organ, der er nedsat ved en aftale, der bygger på artikel 238, når dette organ skal vedtage beslutninger, der har retsvirkninger, bortset fra beslutninger, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen.

Europa-Parlamentet skal straks underrettes fuldt ud om afgørelser, der træffes i henhold til dette stykke vedrørende foreløbig anvendelse eller suspension af aftaler eller fastlæggelse af Fællesskabets holdning i et organ, der er nedsat i henhold til en aftale, der bygger på artikel 238.«

57) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 236*

1. Hvis der er truffet beslutning om at suspendere de stemmerettigheder, der er tillagt repræsentanten for en medlemsstats regering, i overensstemmelse med artikel F.1, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, suspenderes disse stemmerettigheder også for så vidt angår denne traktat.

2. Hvis det i overensstemmelse med artikel F.1, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union er fastslået, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder principper i artikel F, stk. 1, i nævnte traktat, kan Rådet endvidere med kvalificeret flertal beslutte at suspendere visse af de rettigheder, der følger af anvendelsen af nærværende traktat på den pågældende medlemsstat. Rådet tager i så fald hensyn til en sådan suspensions mulige følger for fysiske og juridiske personers rettigheder og forpligtelser.

Den pågældende medlemsstat er under alle omstændigheder fortsat bundet af sine forpligtelser i henhold til denne traktat.

3. Rådet kan senere med kvalificeret flertal beslutte at ændre eller tilbagekalde foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 2, som følge af ændringer i den situation, som har ført til, at de blev indført.

4. Når Rådet træffer afgørelse som nævnt i stk. 2 og 3, tager det ikke den pågældende medlemsstats regeringsrepræsentants stemmer i betragtning. Uanset artikel 148, stk. 2, defineres kvalificeret flertal som samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer som den, der er fastsat i artikel 148, stk. 2.

Dette stykke gælder også, hvis stemmerettigheder suspenderes i medfør af stk. 1. I så fald træffes en afgørelse, der kræver enstemmighed, uden den pågældende medlemsstats regeringsrepræsentants stemme.«

58) Protokol (nr. 14) om social- og arbejdsmarkedspolitikken og aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet hertil, ophæves.

59) Protokol (nr. 16) om Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget ophæves.

Artikel 3

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab ændres i overensstemmelse med denne artikel.

1) Artikel 10, stk. 2, første og andet afsnit, affattes således:

»2. Medlemsstaternes regeringer indstiller efter fælles overenskomst den person, som de foreslår udnævnt til formand for Kommissionen; indstillingen skal godkendes af Europa-Parlamentet.

Medlemsstaternes regeringer indstiller efter fælles overenskomst med den indstillede formand de øvrige personer, som de foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen.«

2) I artikel 13 indsættes følgende som stk. 1:

»Kommissionen arbejder under formandens politiske ledelse.«

3) I artikel 20 tilføjes følgende stykke:

»Antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet må ikke overstige 700.«

4) Artikel 21 ændres således:

a) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle medlemsstater ensartet fremgangsmåde eller efter principper, der er fælles for alle medlemsstater.«

b) Følgende stykke tilføjes som stk. 4:

»4. Europa-Parlamentet fastsætter sine medlemmers statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af deres hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.«

5) Artikel 30 affattes således:

»*Artikel 30*

1. En komité, der sammensættes af medlemsstaternes faste repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, der tildeles det af Rådet. Komiteen kan vedtage procedureafgørelser i de tilfælde, der er nævnt i Rådets forretningsorden.

2. Rådet bistås af et generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær, der er den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, bistået af en vicegeneralsekretær med ansvar for Generalsekretariatets daglige drift. Generalsekretæren og vicegeneralsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.

Rådet træffer afgørelse om Generalsekretariatets organisation.

3. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden.«

6) Artikel 33, stk. 4, affattes således:

»Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Europa-Parlamentet og af Revisionsretten med henblik på at bevare disses prærogativer.«

7) Artikel 45 C ændres som følger:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskaberne's rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed; erklæringen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. I forbindelse hermed aflægger den navnlig beretning om eventuelle uregelmæssigheder.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Fællesskabets øvrige institutioner, i organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Fællesskabets vegne, og i medlemsstaterne, herunder hos enhver fysisk eller juridisk person, der modtager betalinger fra budgettet. Revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Revisionsretten og medlemsstaternes revisionsinstitutioner skal samarbejde på grundlag af tillid, men samtidig således, at de bevarer deres uafhængighed. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Fællesskabets øvrige institutioner, de organer der forvalter indtægter eller udgifter på Fællesskabets vegne, enhver fysisk eller juridisk person, der modtager betalinger fra budgettet, og de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, de kompetente nationale myndigheder afgiver på Revisionsrettens begæring alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgaver.

I forbindelse med Den Europæiske Investeringsbanks forvaltning af Fællesskabets udgifter og indtægter reguleres Revisionsrettens adgang til oplysninger, som Banken ligger inde med, af en aftale mellem Revisionsretten, Banken og Kommissionen. Hvis der ikke indgås nogen aftale, skal Revisionsretten ikke desto mindre have adgang til oplysninger, der er nødvendige for revisionen af de af Fællesskabets udgifter og indtægter, som Banken forvalter.«

8) Artikel 78c, stk. 1, affattes således:

»Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 78h udstedte regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgettet på eget ansvar i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen med henblik på at sikre, at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.«

9) Artikel 78g, stk. 1, affattes således:

»1. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet de i artikel 78d nævnte regnskaber og oversigter, Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger, den revisionserklæring, der er omhandlet i artikel 45 C, stk. 1, andet afsnit, samt Revisionsrettens særberetninger.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 96

1. Hvis der er truffet beslutning om at suspendere de stemmerettigheder, der er tillagt repræsentanten for en medlemsstats regering, i overensstemmelse med artikel F.1, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, suspenderes disse stemmerettigheder også for så vidt angår denne traktat.

2. Hvis det i overensstemmelse med artikel F.1, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union er fastslået, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder principper i artikel F, stk. 1, i nævnte traktat, kan Rådet endvidere med kvalificeret flertal beslutte at suspendere visse af de rettigheder, der følger af anvendelsen af nærværende traktat på den pågældende medlemsstat. Rådet tager i så fald hensyn til en sådan suspensions mulige følger for fysiske og juridiske personers rettigheder og forpligtelser.

Den pågældende medlemsstat er under alle omstændigheder fortsat bundet af sine forpligtelser i henhold til denne traktat.

3. Rådet kan senere med kvalificeret flertal beslutte at ændre eller tilbagekalde foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 2, som følge af ændringer i den situation, som har ført til, at de blev indført.

4. Når Rådet træffer afgørelse som nævnt i stk. 2 og 3, tager det ikke den pågældende medlemsstats regeringsrepræsentants stemmer i betragtning. Uanset artikel 28, stk. 4, defineres kvalificeret flertal som samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer som den, der er fastsat i artikel 28, stk. 4.

Dette stykke gælder også, hvis stemmerettigheder suspenderes i medfør af stk. 1. I så fald træffes en afgørelse, der kræver enstemmighed, uden den pågældende medlemsstats regeringsrepræsentants stemme.«

Artikel 4

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab ændres i overensstemmelse med denne artikel.

1) I artikel 107 tilføjes følgende stykke:

»Antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet må ikke overstige 700.«

2) Artikel 108 ændres således:

a) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle medlemsstater ensartet fremgangsmåde eller efter principper, der er fælles for alle medlemsstater.«

b) Følgende stykke tilføjes som stk. 4:

»4. Europa-Parlamentet fastsætter sine medlemmers statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af deres hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.«

3) Artikel 121 affattes således:

»Artikel 121

1. En komité, der sammensættes af medlemsstaternes faste repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, der tildeles det af Rådet. Komiteen kan vedtage procedureafgørelser i de tilfælde, der er nævnt i Rådets forretningsorden.

2. Rådet bistås af et generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær, der er den højststående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, bistået af en vicegeneralsekretær med ansvar for Generalsekretariatets daglige drift. Generalsekretæren og vicegeneralsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.

Rådet træffer afgørelse om Generalsekretariatets organisation.

3. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden.«

4) Artikel 127, stk. 2, første og andet afsnit, affattes således:

»2. Medlemsstaternes regeringer indstiller efter fælles overenskomst den person, som de foreslår udnævnt til formand for Kommissionen; indstillingen skal godkendes af Europa-Parlamentet.

Medlemsstaternes regeringer indstiller efter fælles overenskomst med den indstillede formand de øvrige personer, som de foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen.«

5) I artikel 132 indsættes følgende som stk. 1:

»Kommissionen arbejder under formandens politiske ledelse.«

6) Artikel 146, stk. 3, affattes således:

»Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Europa-Parlamentet og af Revisionsretten med henblik på at bevare disses prærogativer.«

7) Artikel 160 C ændres således:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskaberne's rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed; erklæringen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. I forbindelse hermed aflægges den navnlig beretning om eventuelle uregelmæssigheder.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Fællesskabets øvrige institutioner, i organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Fællesskabets vegne, og i medlemsstaterne, herunder hos enhver fysisk eller juridisk person, der modtager betalinger fra budgettet. Revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Revisionsretten og medlemsstaternes revisionsinstitutioner skal samarbejde på grundlag af tillid, men samtidig således, at de bevarer deres uafhængighed. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Fællesskabets øvrige institutioner, de organer der forvalter indtægter eller udgifter på Fællesskabets vegne, enhver fysisk eller juridisk person, der modtager betalinger fra budgettet, og de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, de kompetente nationale myndigheder afgiver på Revisionsrettens begæring alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgaver.

I forbindelse med Den Europæiske Investeringsbanks forvaltning af Fællesskabets udgifter og indtægter reguleres Revisionsrettens adgang til oplysninger, som Banken ligger inde med, af en aftale mellem Revisionsretten, Banken og Kommissionen. Hvis der ikke indgås nogen aftale, skal Revisionsretten ikke desto mindre have adgang til oplysninger, der er nødvendige for revisionen af de af Fællesskabets udgifter og indtægter, som Banken forvalter.«

8) I artikel 170 tilføjes følgende stykke:

»Udvalget kan høres af Europa-Parlamentet.«

9) Artikel 179, stk. 1, affattes således:

»Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgettet på eget ansvar i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen med henblik på at sikre, at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.«

10) Artikel 180 B, stk. 1, affattes således:

»1. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet de i artikel 179a nævnte regnskaber og oversigter, Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger, den revisionserklæring, der er omhandlet i artikel 160 C, stk. 1, andet afsnit, samt Revisionsrettens særberetninger.«

11) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 204

1. Hvis der er truffet beslutning om at suspendere de stemmerettigheder, der er tillagt repræsentanten for en medlemsstats regering i overensstemmelse med artikel F.1, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, suspenderes disse stemmerettigheder også for så vidt angår denne traktat.

2. Hvis det i overensstemmelse med artikel F.1, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union er fastslået, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder principper i artikel F, stk. 1, i nævnte traktat, kan Rådet endvidere med kvalificeret flertal beslutte at suspendere visse af de rettigheder, der følger af anvendelsen af nærværende traktat på den pågældende medlemsstat. Rådet tager i så fald hensyn til en sådan suspensions mulige følger for fysiske og juridiske personers rettigheder og forpligtelser.

Den pågældende medlemsstat er under alle omstændigheder fortsat bundet af sine forpligtelser i henhold til denne traktat.

3. Rådet kan senere med kvalificeret flertal beslutte at ændre eller tilbagekalde foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 2, som følge af ændringer i den situation, som har ført til, at de blev indført.

4. Når Rådet træffer afgørelse som nævnt i stk. 2 og 3, tager det ikke den pågældende medlemsstats regeringsrepræsentants stemmer i betragtning. Uanset artikel 118, stk. 2, defineres kvalificeret flertal som samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer som den, der er fastsat i artikel 118, stk. 2.

Dette stykke gælder også, hvis stemmerettigheder suspenderes i medfør af stk. 1. I så fald træffes en afgørelse, der kræver enstemmighed, uden den pågældende medlemsstats regeringsrepræsentants stemme.«

Artikel 5

Akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet knyttet til Rådets afgørelse af 20. september 1976 ændres i overensstemmelse med denne artikel.

1) I artikel 2 tilføjes følgende stykke:

»I tilfælde af ændringer af denne artikel skal antallet af repræsentanter, der vælges i de enkelte medlemsstater, sikre en passende repræsentation af folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater.«

2) I artikel 6, stk. 1, indsættes følgende efter femte led:

»— medlem af Regionsudvalget«.

3) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. Indtil en ensartet valgprocedure eller en procedure baseret på fælles principper er trådt i kraft og med forbehold af de øvrige forskrifter i denne akt, er valgproceduren undergivet hver medlemsstats nationale forskrifter.«

4) Artikel 11 affattes således:

»*Artikel 11*

Indtil den i artikel 7 nævnte ensartede valgprocedure eller procedure baseret på fælles principper er trådt i kraft, prøver Europa-Parlamentet repræsentanternes mandater. Med henblik herpå tager Europa-Parlamentet de valgresultater, der officielt er bekendtgjort af medlemsstaterne, til efterretning og træffer afgørelse i eventuelle tvivlsspørgsmål, der måtte opstå på grundlag af bestemmelserne i denne akt, bortset fra tvivlsspørgsmål vedrørende de nationale bestemmelser, som denne akt henviser til.«

5) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

»1. Indtil den i artikel 7 nævnte ensartede valgprocedure eller procedure baseret på fælles principper er trådt i kraft og med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne akt, fastlægger hver medlemsstat de nærmere procedurer med henblik på, at et mandat, som måtte blive ledigt i løbet af den i artikel 3 omhandlede femårige periode, besættes for resten af denne periode.«

ANDEN DEL

FORENKLING

Artikel 6

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, herunder dens bilag og protokoller, ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel, for at bortfaldne bestemmelser kan udgå af denne traktat og for at tilpasse visse af dens bestemmelser i overensstemmelse hermed.

I. TRAKTATENS ARTIKLER

- 1) I artikel 3, litra a), ændres ordet »ophævelse« til »forbud«.
- 2) Artikel 7 ophæves.
- 3) Artikel 7 A ændres som følger:
 - a) Første og andet afsnit nummereres og bliver således stk. 1 og 2.
 - b) I det nye stk. 1 udgår følgende henvisninger: »7 B«, »artikel 70, stk. 1« samt »og 100 B«; før henvisningen til artikel 100 A erstattes kommaet af ordet »og«.
 - c) Der tilføjes følgende stk. 3 med ordlyden fra artikel 7 B, andet afsnit:

»3. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastlægger de retningslinjer og betingelser, der er nødvendige for at sikre afbalancerede fremskridt i alle berørte sektorer.«
- 4) Artikel 7 B ophæves.
- 5) Artikel 8 B ændres som følger:
 - a) I stk. 1 ændres ordene »skal vedtage inden den 31. december 1994« til »har vedtaget«.
 - b) I stk. 2, første punktum, ændres henvisningen til »artikel 138, stk. 3« til »artikel 138, stk. 4«.
 - c) I stk. 2, andet punktum, ændres ordene »skal vedtage inden den 31. december 1993« til »har vedtaget«.
- 6) I artikel 8 C, andet punktum, ændres ordene »Inden den 31. december 1993 udarbejder medlemsstaterne ...« til »Medlemsstaterne udarbejder ...«
- 7) I artikel 8 E, stk. 1, udgår ordene »inden den 31. december 1993 og derefter«.

- 8) I artikel 9, stk. 2, ændres ordene »Bestemmelserne i kapitel 1, første afdeling, og i kapitel 2 . . .« til »Bestemmelserne i artikel 12 og i kapitel 2 . . .«
- 9) I artikel 10 udgår stk. 2, og stk. 1 bevares uden nummerering.
- 10) Artikel 11 ophæves.
- 11) I kapitel 1, Toldunionen, udgår betegnelsen »1. Afdeling, Fjernelse af tolden mellem medlemsstaterne«.
- 12) Artikel 12 affattes således:
»Artikel 12

Told ved indførsel og udførsel og andre afgifter med tilsvarende virkning er forbudt mellem medlemsstaterne. Dette gælder også finanstold.«
- 13) Artikel 13-17 ophæves.
- 14) Betegnelsen »2. Afdeling, Oprettelse af den fælles toldtarif« udgår.
- 15) Artikel 18-27 ophæves.
- 16) Artikel 28 affattes således:
»Artikel 28

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen toldsatserne i den fælles toldtarif.«
- 17) I det indledende afsnit i artikel 29 ændres ordene »i medfør af denne afdeling« til »i medfør af dette kapitel«.
- 18) I overskriften til kapitel 2 ændres ordene »Ophævelse af de « til »Forbud mod«.
- 19) I artikel 30 udgår ordene »med forbehold af nedennævnte bestemmelser«.
- 20) Artikel 31, 32 og 33 ophæves.
- 21) Artikel 34, stk. 2, ophæves, og stk. 1 bevares uden nummerering.
- 22) Artikel 35 ophæves.
- 23) I artikel 36 ændres ordene »artiklerne 30-34« til »artikel 30 og 34«.

24) Artikel 37 ændres som følger:

- a) I stk. 1, første afsnit, udgår ordene »gradvis« og »fra overgangsperiodens udløb«.
- b) I stk. 2 ændres ordet »afskaffelse af« til »forbuddet mod«.
- c) Stk. 3, 5 og 6 udgår, og stk. 4 bliver til stk. 3.
- d) I det nye stk. 3 udgår ordene »idet hensyn tages til det tempo, hvori den mulige tilpasning og nødvendige specialisering kan gennemføres«; efter ordet »levestandard« indsættes et punktum.

25) Artikel 38 ændres som følger:

- a) I stk. 3, første punktum, ændres henvisningen til bilag II til en henvisning til bilag I og andet punktum, som begynder med ordene »Dog træffer Rådet . . .«, udgår.
- b) I stk. 4 udgår ordene »for medlemsstaterne«.

26) Artikel 40 ændres som følger:

- a) Stk. 1 udgår, og stk. 2, 3 og 4 bliver til stk. 1, 2 og 3.
- b) (vedrører ikke den danske version)
- c) I det nye stk. 2, første afsnit, ændres henvisningen til »stk. 2« til »stk. 1«.
- d) I det nye stk. 3 ændres henvisningen til »stk. 2« til »stk. 1«.

27) Artikel 43 ændres som følger:

- a) I stk. 2, tredje afsnit, ændres ordene »udsteder Rådet med enstemmighed i de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal« til »udsteder Rådet med kvalificeret flertal«.
- b) I stk. 2 og 3 ændres henvisningen til »artikel 40, stk. 2« til »artikel 40, stk. 1«.

28) Artikel 44, 45 og 47 ophæves.

29) Artikel 48, stk. 1, affattes således

»1. Arbejdskraftens frie bevægelighed sikres inden for Fællesskabet.«

30) Artikel 49 ændres som følger:

- a) I det indledende afsnit ændres ordene »Så snart denne traktat er trådt i kraft, vedtager Rådet . . .« til »Rådet vedtager . . .«; ordet »gradvis« udgår.
- b) I henholdsvis litra b) og c) udgår ordene »efter en gradvis gennemført plan«.

31) Artikel 52, stk. 1, ændres som følger:

- a) I første punktum ændres ordene »skal de« til »er der forbud mod«, og ordene »gradvis ophæves i løbet af overgangsperioden« udgår.
- b) I andet punktum ændres ordene »Denne gradvise ophævelse skal også omfatte ...« ændres til »Dette forbud omfatter også ...«

32) Artikel 53 ophæves.

33) Artikel 54 ændres som følger:

- a) Stk. 1 udgår, og stk. 2 og 3 bliver til stk. 1 og 2.
- b) I det nye stk. 1 ændres ordene »udsteder Rådet direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemførelse af en etape af etableringsfriheden« til »udsteder Rådet direktiver om gennemførelse af etableringsfriheden«.

34) I artikel 59, stk. 1, ændres ordene »skal restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet, gradvis afskaffes i løbet af overgangsperioden« til »er der forbud mod restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet,«.

35) I artikel 61, stk. 2, ændres ordene »sideløbende med den gradvise liberalisering af kapitalbevægelserne« til »sideløbende med liberalisering af kapitalbevægelserne«.

36) Artikel 62 ophæves.

37) Artikel 63 ændres som følger:

- a) Stk. 1 udgår og stk. 2 og 3 bliver til stk. 1 og 2.
- b) I det nye stk. 1 ændres ordene »udsteder Rådet, indtil udgangen af første etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemførelse af en etape i liberaliseringen« til »udsteder Rådet med kvalificeret flertal direktiver om gennemførelse af liberaliseringen«.
- c) I det nye stk. 2 ændres ordene »De i stk. 1 og 2 omhandlede forslag og beslutninger« til »De i stk. 1 omhandlede direktiver«.

38) I artikel 64, stk. 1, ændres ordene »artikel 63, stk. 2« til »artikel 63, stk. 1«.

39) Artikel 67-73 A, artikel 73 E og artikel 73 H ophæves.

40) I artikel 75 udgår stk. 2, og stk. 3 bliver til stk. 2.

41) I artikel 76 ændres ordene »ved denne traktats ikrafttræden« til »den 1. januar 1958 eller, for tiltrædende staters vedkommende, på datoen herfor,«.

- 42) Artikel 79 ændres som følger:
- a) I stk. 1 udgår ordene »senest ved udløbet af anden etape«.
 - b) I stk. 3 udgår ordene »inden to år efter denne traktats ikrafttræden«.
- 43) I artikel 80, stk. 1, udgår ordene »fra begyndelsen af anden etape«.
- 44) I artikel 83 ændres ordene »Det Økonomiske og Sociale Udvalgs transportsektion« til »Det Økonomiske og Sociale Udvalg«.
- 45) I artikel 84, stk. 2, andet afsnit, ændres henvisningen til »artikel 75, stk. 1 og 3« til »artikel 75«.
- 46) I artikel 87 sammenfattes de to afsnit i stk. 1 i ét stk. 1, som affattes således:
- »1. De fornødne forordninger eller direktiver om anvendelsen af principperne i artikel 85 og 86 udstedes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet.«
- 47) I artikel 89, stk. 1, udgår ordene », så snart den er trådt i funktion,«.
- 48) Efter artikel 90 udgår betegnelsen »2. Afdeling, Dumping«.
- 49) Artikel 91 ophæves.
- 50) Oven for artikel 92 ændres betegnelsen »3. Afdeling« til »2. Afdeling«.
- 51) I artikel 92, stk. 3, litra c), udgår andet punktum, som begynder med ordene »Der pr. 1. januar 1957 bestående«, og som slutter med »en fælles handelspolitik over for tredjelande«.
- 52) Artikel 95, stk. 3, udgår.
- 53) Artikel 97 og 100 B ophæves.
- 54) I artikel 101, stk. 2, ændres ordene »udsteder Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed i første etape og derefter med kvalificeret flertal« til »udsteder Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal«.
- 55) I artikel 109 E, stk. 2, litra a), første led, udgår ordene », med forbehold af artikel 73 E,«.

56) Artikel 109 F ændres som følger:

- a) I stk. 1, andet afsnit, ændres ordene »på grundlag af en indstilling fra enten Komitéen af Medlemsstaternes Centralbankchefer, i det følgende benævnt «Centralbankchefkomitéen» eller Rådet for EMI« til »på grundlag af en indstilling fra Rådet for EMI«.
- b) Stk. 1, fjerde afsnit, med ordlyden »Centralbankchefkomitéen opløses ved indledningen af anden fase« udgår.
- c) Stk. 8, andet afsnit, med ordlyden »I de tilfælde, hvor EMI ifølge denne traktat har en rådgivende funktion, skal henvisninger til EMI i tiden før den 1. januar 1994 forstås som henvisninger til Centralbankchefkomitéen.« udgår.

57) Artikel 112 ændres som følger:

- a) I stk. 1, første afsnit, udgår ordene »inden overgangsperiodens udløb«.
- b) I stk. 1, andet afsnit, ændres ordene »udsteder Rådet med enstemmighed indtil udløbet af anden etape og derefter med kvalificeret flertal« til »udsteder Rådet med kvalificeret flertal«.

58) I artikel 129 C, stk. 1, tredje led, ændres ordene »skal oprettes senest den 31. december 1993« til »er oprettet«.

59) I artikel 130 D, stk. 2, ændres ordene »Rådet opretter efter samme fremgangsmåde inden den 31. december 1993 en Samhørighedsfond,« til »En Samhørighedsfond, der er oprettet af Rådet efter samme fremgangsmåde,«.

60) I artikel 130 S, stk. 5, andet led, ændres ordene »der i henhold til artikel 130 D skal oprettes senest den 31. december 1993.« til »der er oprettet i henhold til artikel 130 D.«

61) I artikel 130 W, stk. 3, ændres ordene »AVS/EØF-konventionen« til »AVS-EF-konventionen«.

62) I artikel 131, stk. 1, udgår »Belgien« og »Italien«, og henvisningen til bilag IV ændres til en henvisning til bilag II.

63) Artikel 133 ændres som følger:

- a) i stk. 1 ændres ordene »den fuldstændige afskaffelse af tolden« til »forbuddet mod told« og ordene »gradvis finder sted« ændres til »gælder«,

- b) i stk. 2 ændres ordene »ophæves den told, der pålægges ... gradvis« til »er told, der pålægges ... forbudt«, og henvisningerne til artikel 13, 14, 15 og 17 udgår, således at det sidste stk. afsluttes med »... i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12.«,
- c) i stk. 3, andet afsnit, ændres ordene »De i foregående afsnit nævnte toldsatser nedsættes dog gradvis til de har samme niveau som dem, ...« til »De i foregående afsnit nævnte toldsatser kan ikke overstige samme niveau som dem, ...«, og andet punktum, som begynder med »De procentsatser og det tempo« og afsluttes med »hidrører fra den anden stat i Fællesskabet«, udgår,
- d) i stk. 4 udgår ordene »allerede ved denne traktats ikrafttræden«.

64) Artikel 136 affattes således:

»Artikel 136

Rådet vedtager, med udgangspunkt i de opnåede resultater og på grundlag af de principper, der er nedfældet i denne traktat, enstemmigt de nærmere retningslinjer for og fremgangsmåden ved disse landes og territoriers associering med Fællesskabet.«

65) Artikel 138 ændres som følger for at omfatte artikel 1 og 2, som ændret ved artikel 5 i denne traktat, og artikel 3, stk. 1, i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet, som er knyttet som bilag til Rådets afgørelse af 20. september 1976; nævnte akts bilag II finder fortsat anvendelse:

- a) I stedet for stk. 1 og 2, som er bortfaldet på grund af artikel 14 i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet, indsættes dennes akts artikel 1 og 2 som stk. 1 og 2; disse nye stykker affattes således:

»1. Repræsentanterne i Europa-Parlamentet for folkene i de i Fællesskabet sammen-sluttede stater vælges ved almindelige direkte valg.

2. Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien	25
Danmark	16
Tyskland	99
Grækenland	25
Spanien	64
Frankrig	87
Irland	15
Italien	87
Luxembourg	6
Nederlandene	31
Østrig	21
Portugal	25
Finland	16
Sverige	22
Det Forenede Kongerige	87.

I tilfælde af ændringer af dette stykke skal antallet af repræsentanter, der vælges i de enkelte medlemsstater, sikre en passende repræsentation af folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater.«

b) Efter det nye stk. 1 og 2 indsættes ovennævnte akts artikel 3, stk. 1, som stk. 3; dette nye stk. 3 affattes således:

»3. Repræsentanterne vælges for en periode på fem år.«

c) Det eksisterende stk. 3, som ændret ved artikel 2 i denne traktat, bliver stk. 4.

d) Stk. 4, som tilføjet ved artikel 2 i denne traktat, bliver stk. 5.

66) Artikel 158, stk. 3, udgår.

67) I artikel 166, stk. 1, ændres ordene »fra tiltrædelsesdatoen« til »fra den 1. januar 1995«.

68) I artikel 188 B, stk. 3, udgår andet afsnit, der begynder med »Ved de første udnævnelser ...«

69) I artikel 197 udgår stk. 2, der begynder med »Det omfatter navnlig ...«

70) Artikel 207, stk. 2, 3, 4 og 5, udgår.

71) I stedet for artikel 212 indsættes teksten til artikel 24, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber; denne nye artikel 212 affattes således:

»Artikel 212

På forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra de øvrige interesserede institutioner udfærdiger Rådet med kvalificeret flertal vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for disse Fællesskabers øvrige ansatte.«

72) I stedet for artikel 218 indsættes den tilpassede tekst til artikel 28, stk. 1, i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber; den nye artikel 218 affattes således:

»Artikel 218

Fællesskabet nyder på medlemsstaternes område de for udførelsen af dets opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i protokollen af 8. april 1965 vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter. Dette gælder også Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Monetære Institut og Den Europæiske Investeringsbank.«

73) I artikel 221 udgår ordene »senest tre år efter denne traktats ikrafttræden«.

74) I artikel 223 bliver stk. 2 og 3 til ét stykke, som affattes således:

»2. Rådet fastlægger med enstemmighed på forslag af Kommissionen ændringer til den liste, det har fastlagt den 15. april 1958, over de varer, hvorpå bestemmelserne i stk. 1, litra b), finder anvendelse.«

75) Artikel 226 ophæves.

76) Artikel 227 ændres som følger:

a) I stk. 3 ændres henvisningen til bilag IV til en henvisning til bilag II.

b) Efter stk. 4 indsættes følgende nye stykke:

»5. Denne traktats bestemmelser finder anvendelse på Ålandsøerne i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 2 i akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrig, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse.«

c) Det tidligere stk. 5 bliver til stk. 6, og dettes litra d) vedrørende Ålandsøerne udgår.

77) I artikel 229, stk. 1, ændres ordene »forbindelser med organerne for De Forenede Nationer, disses særorganisationer og for den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel« til »forbindelser med organerne for De Forenede Nationer og disses særorganisationer«.

78) I artikel 234, stk. 1, ændres ordene »før denne traktats ikrafttræden« til »før den 1. januar 1958 eller før tiltrædelsesdatoen for tiltrædende medlemsstaters vedkommende«.

79) Betegnelsen »Nedsættelse af institutionerne« oven for artikel 241 udgår.

80) Artikel 241-246 ophæves.

81) I artikel 248 tilføjes følgende stykke:

»I medfør af tiltrædelsestraktaterne har teksterne til denne traktat på dansk, engelsk, finsk, græsk, irsk, portugisisk, spansk og svensk tilsvarende samme gyldighed.«

II. BILAG

1) Bilag I, »Lister A-G, omhandlet i traktatens artikler 19 og 20«, udgår.

2) Bilag II, »Liste, omhandlet i traktatens artikel 38«, bliver til bilag I og henvisningen til »bilag II til traktaten« under pos. ex 22.08 og ex 22.09 bliver en henvisning til »bilag I til traktaten«.

3) Bilag III, »Liste over de i traktatens artikel 73 H nævnte usynlige transaktioner«, udgår.

4) Bilag IV, »Oversøiske lande og territorier:«

»BILAG II

OVERSØISKE LANDE OG TERRITORIER

på hvilke bestemmelserne i fjerde del af traktaten finder anvendelse

— Grønland,	— Anguilla,
— Ny Caledonien med tilhørende områder,	— Caymanøerne,
— Fransk Polynesien,	— Falklandsøerne,
— Territorium under de franske sydlige og antarktiske områder,	— Syd-Georgien og Syd-Sandwich øerne,
— Wallis- og Futunaøerne,	— Montserrat,
— Mayotte,	— Pitcairn,
— St. Pierre og Miquelon,	— St. Helena og tilhørende områder,
— Aruba,	— Britisk antarktisk territorium,
— De Nederlandske Antiller:	— Britiske territorier i Det Indiske Ocean,
— Bonaire,	— Turks- og Caicosøerne,
— Curacao,	— De Britiske Jomfruøer,
— Saba,	— Bermuda.«
— Sint Eustatius,	
— Sint Maarten,	

III. PROTOKOLLER OG ANDRE AKTER

1) Følgende protokoller og akter ophæves:

- a) Protokol om ændring af protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter.
- b) Protokol vedrørende den tyske indenrigshandel og de dermed forbundne problemer.
- c) Protokol om visse bestemmelser angående Frankrig.
- d) Protokol vedrørende Storhertugdømmet Luxembourg.
- e) Protokol vedrørende den ordning, der skal finde anvendelse på varer, som henhører under Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab med hensyn til Algeriet og Den Franske Republiks oversøiske departementer.
- f) Protokol vedrørende mineralolier og visse mineraloliederivatere.

- g) Protokol vedrørende anvendelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske dele.
- h) Gennemførelseskonvention vedrørende de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet.
- Protokol vedrørende toldkontingent for indførsel af bananer (Bruxelles-nomenklaturen pos. ex 08.01)
 - Protokol vedrørende toldkontingent for indførsel af ubrændt kaffe (Bruxelles-nomenklatur pos. ex 09.01).
- 2) Listen over signatarer sidst i protokollen (nr. A) vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank udgår.
- 3) Protokollen (nr. B) vedrørende statuten for De Europæiske Fællesskabs Domstol ændres som følger:
- a) Ordene »HAR med dette mål for øje UDPEGET som befuldmægtigede« og listen over statschefer og befuldmægtigede udgår.
 - b) Prdeme »SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,« udgår
 - c) I artikel 3 tilføjes som stk. 4 den tilpassede tekst af artikel 21 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter; dette nye stykke affattes således:

»Artikel 12-15 og 18 i protokollen om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i foregående afsnit vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.«
 - d) Artikel 57 ophæves.
 - e) Den afsluttende formulering »TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol« udgår.
 - f) Listen over signatarer udgår.
- 4) I artikel 40 i protokol (nr. 3) om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank udgår ordene », der er knyttet til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission«.
- 5) I artikel 21 i protokol (nr. 4) om statuten til Det Europæiske Monetære Institut udgår ordene », der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber«.
- 6) Protokol vedrørende Italien ændres som følger:
- a) I sidste afsnit, som begynder med ordene »ERKENDER ISÆR«, ændres henvisningen til »artiklerne 108 og 109« til »109 H og 109 I«.

- b) Listen over signatarer udgår.
- 7) Protokollen vedrørende varer med oprindelse i og indført fra bestemte lande, og som ved indførsel til en af medlemsstaterne indrømmes en særlig ordning, ændres som følger:
- a) I indledningen under punkt 1:
- ændres ordene »på tidspunktet for traktatens ikrafttræden« til »den 1. januar 1958«
 - tilføjes efter ordene »på indførsel« teksten i litra a); teksten affattes herefter således:
»... på indførsel til Benelux-landene af varer med oprindelse i og indført fra Suriname eller De Nederlandske Antiller«.
- b) Under punkt 1 udgår litra a), b) og c).
- c) Under punkt 3 ændres ordene »Inden udgangen af det første år efter traktatens ikrafttræden underretter medlemsstaterne ...« til »Medlemsstaterne underretter ...«.
- d) Listen over signatarer udgår.
- 8) Protokollen om import til Det Europæiske Fællesskab af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller ændres som følger:
- a) Den afsluttende formulering »TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuld- mægtigede underskrevet denne protokol.« udgår.
- b) Listen over signatarer udgår.
- 9) I protokollen om den særlige ordning for Grønland ophæves artikel 3.

Artikel 7

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, herunder dens bilag, protokoller og andre dertil knyttede akter, ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel, for at bortfaldne bestemmelser kan udgå af denne traktat og for at tilpasse visse af dens bestemmelser i overensstemmelse hermed.

I. TRAKTATENS ARTIKLER

- 1) I artikel 2, stk. 2, udgår ordet: »efterhånden«.
- 2) I artikel 4, indledningsafsnittet, udgår ordene: »ophæves og«.
- 3) Artikel 7 ændres som følger:
- a) I første led ændres ordene »en HØJ MYNDIGHED, i det følgende benævnt »Kommissionen« til »en KOMMISSION«.

- b) I andet led ændres ordene »en FÆLLES FORSAMLING, i det følgende benævnt »Europa-Parlamentet« til »et EUROPA-PARLAMENT«.
- c) I tredje led ændres ordene »et særligt MINISTERRÅD, i det følgende benævnt »RÅDET« til »et RÅD«.
- 4) Artikel 10, stk. 3, udgår.
- 5) Artikel 16, første og andet afsnit, udgår.
- 6) Artikel 21 ændres som følger for at omfatte artikel 1 og 2, som ændret ved artikel 5 i denne traktat, og artikel 3, stk. 1, i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet, som er knyttet som bilag til Rådets afgørelse af 20. september 1976; nævnte akts bilag II finder fortsat anvendelse:
- a) I stedet for stk. 1 og 2, som er bortfaldet på grund af artikel 14 i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet, indsættes dennes akts artikel 1 og 2 som stk. 1 og 2; disse nye stykker affattes således:
- »1. Repræsentanterne i Europa-Parlamentet for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater vælges ved almindelige direkte valg.
2. Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:
Belgien	25
Danmark	16
Tyskland	99
Grækenland	25
Spanien	64
Frankrig	87
Irland	15
Italien	87
Luxembourg	6
Nederlandene	31
Østrig	21
Portugal	25
Finland	16
Sverige	22
Det Forenede Kongerige	87.

I tilfælde af ændringer af dette stykke skal antallet af repræsentanter, der vælges i de enkelte medlemsstater, sikre en passende repræsentation af folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater.«

- b) Efter det nye stk. 1 og 2 indsættes ovennævnte akts artikel 3, stk. 1, som stk. 3; dette nye stk. 3 affattes således:
- »3. Repræsentanterne vælges for en periode på fem år.«
- c) Det eksisterende stk. 3, som ændret ved artikel 3 i denne traktat, bliver stk. 4.
- d) Stk. 4, som tilføjet ved artikel 3 i denne traktat, bliver stk. 5.
- 7) I artikel 32 A, stk. 1, ændres ordene »datoen for tiltrædelsen« til »den 1. januar 1995«.
- 8) I artikel 45 B, stk. 3, udgår andet afsnit, som begynder med »Ved de første udnævnelser ...«.
- 9) I artikel 50, indsættes den tilpassede tekst af artikel 20, stk. 2 og 3, i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission, som et nyt stk. 4 og 5; disse nye stykker affattes således:
- »4. Den del af de nævnte udgifter på Fællesskabets budget, der dækkes af de i artikel 49 omhandlede udgifter, fastsættes til 18 millioner regningsenheder.
- Kommissionen forelægger hvert år for Rådet en beretning, på grundlag af hvilken Rådet undersøger, om der er anledning til at foretage en tilpasning af dette tal efter udviklingen i Fællesskabernes budget. Rådet træffer afgørelse herom med det flertal, der foreskrives i artikel 28, stk. 4, første punktum. Denne tilpasning sker på grundlag af en vurdering af den udvikling i udgifterne, der er et resultat af anvendelsen af denne traktat.
5. Den del af udgifterne, der tjener til dækning af udgifterne på Fællesskabernes budget, anvendes af Kommissionen til gennemførelsen af budgettet i overensstemmelse med tidsfølgen på grundlag af de regnskabsregulativer, der er udstedt ifølge artikel [209], litra b), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel [183], litra b), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.«

10) Artikel 52 ophæves.

11) I stedet for artikel 76 indsættes den tilpassede tekst til artikel 28, stk. 1, i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber; denne nye artikel 76 affattes således:

»Artikel 76

Fællesskabet nyder på medlemsstaternes område de for udførelsen af dets opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i protokollen af 8. april 1965 vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter.«

12) Artikel 79 ændres som følger:

a) I stk. 1, andet punktum, udgår det sætningsled, der begynder med »; for så vidt angår Saar ...«.

- b) Efter stk. 1 indsættes et stk. 2, som affattes således:
- »Bestemmelserne i denne traktat finder anvendelse på Ålandsøerne i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 2 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrig, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse.«
- c) I det nuværende stk. 2, indledningen, ændres ordene »Uanset foregående stykke« til »Uanset foregående stykker«.
- d) I det nuværende stk. 2, udgår litra d) vedrørende Ålandsøerne og litra c) afsluttes med et punktum.
- 13) I artikel 84 ændres ordene »bestemmelserne i traktaten og dens bilag, i tillægsprotokollerne og i konventionen om overgangsbestemmelserne« til »bestemmelserne i traktaten og dens bilag og i tillægsprotokollerne«.
- 14) Artikel 85 ophæves.
- 15) I artikel 93 ændres »Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde« til »Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling«.
- 16) I artikel 95, stk. 3, ændres ordene »Viser erfaringen efter udløbet af den i konventionen om overgangsbestemmelserne fastsatte overgangsperiode, at der opstår uforudsete vanskeligheder med hensyn til anvendelsen af denne traktat, eller at der sker . . .« til »Hvis der opstår uforudsete vanskeligheder med hensyn til anvendelsen af denne traktat, eller sker der . . .«.
- 17) I artikel 97 ændres ordene »Denne traktat er indgået for en periode af halvtreds år fra tidspunktet for dens ikrafttræden.« til »Denne traktat udløber den 23. juli 2002.«

II. TEKSTEN TIL BILAG III »Specialstål«

I afslutningen af bilag III udgår initialerne for de befuldmægtigede for statscheferne og regeringerne.

III. PROTOKOLLER OG ANDRE TIL TRAKTATEN KNYTTEDE AKTER

- 1) Følgende akter ophæves:
- a) Brevveksling mellem Forbundsrepublikken Tysklands regering og Den Franske Republiks regering vedrørende Saar.
- b) Konvention om overgangsbestemmelser.
- 2) Protokollen vedrørende statuten for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol ændres som følger:
- a) Afsnit I og II ophæves og erstattes af teksten til afsnit I og II i protokollen vedrørende statuten for Det Europæiske Fællesskabs Domstol, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

- b) Artikel 56 ophæves, og betegnelsen »Overgangsbestemmelse« ovenfor udgår.
 - c) Listen over signatarer udgår.
- 3) Protokollen vedrørende forbindelserne med Europarådet ændres som følger:
- a) Artikel 1 ophæves.
 - b) Listen over signatarer udgår.

Artikel 8

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, herunder dens bilag og protokoller, ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel, for at bortfaldne bestemmelser kan udgå af denne traktat og for at tilpasse visse af dens bestemmelser i overensstemmelse hermed.

I. TRAKTATENS ARTIKLER

- 1) I artikel 76, stk. 2, ændres ordene »traktatens ikrafttræden at regne« til »den 1. januar 1958«.
- 2) I indledningen af første afsnit i artikel 93, stk. 1, ændres ordene »Medlemsstaterne afskaffer indbyrdes et år efter denne traktats ikrafttræden...« til »Medlemsstaterne forbyder indbyrdes ...«.
- 3) Artikel 94 og 95 ophæves.
- 4) I artikel 98, stk. 2, ændres ordene »Inden to år fra denne traktats ikrafttræden vedtager Rådet ...« til »Rådet vedtager ...«.
- 5) Artikel 100 ophæves.
- 6) Artikel 104 ændres som følger:
 - a) I stk. 1 ændres ordene »efter denne traktats ikrafttræden« til »efter den 1. januar 1958, eller efter tiltrædelsesdatoen for tiltrædende staters vedkommende,«.
 - b) I stk. 2 ændres ordene »efter denne traktats ikrafttræden og inden for dens anvendelsesområde« til »efter de i foregående afsnit nævnte datoer og inden for denne traktats anvendelsesområde«.

7) Artikel 105 ændres som følger:

- a) I stk. 1 ændres ordene »før dens ikrafttræden« til »før den 1. januar 1958 eller før tiltrædelsesdatoen for tiltrædende staters vedkommende«; i slutningen af samme afsnit ændres ordene »denne traktats ikrafttræden« til »de nævnte datoer«.
- b) I stk. 2 ændres ordene »mellem denne traktats undertegnelse og dens ikrafttræden« til »mellem den 25. marts 1957 og den 1. januar 1958 eller, for tiltrædende staters vedkommende, mellem datoen for tiltrædelsesaktens undertegnelse og tiltrædelsesdatoen,«.

8) I artikel 106, stk. 1, ændres ordene »før denne traktats ikrafttræden« til »før den 1. januar 1958 eller før tiltrædelsesdatoen for tiltrædende staters vedkommende«.

9) Artikel 108 ændres som følger for at omfatte artikel 1 og 2, som ændret ved artikel 5 i denne traktat, og artikel 3, stk. 1, i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet, som er knyttet som bilag til Rådets afgørelse af 20. september 1976; nævnte akts bilag II finder fortsat anvendelse:

- a) I stedet for stk. 1 og 2, som er bortfaldet på grund af artikel 14 i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet, indsættes dennes akts artikel 1 og 2 som stk. 1 og 2; disse nye stykker affattes således:

»1. Repræsentanterne i Europa-Parlamentet for folkene i de i Fællesskabet sammen sluttede stater vælges ved almindelige direkte valg.

2. Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien	25
Danmark	16
Tyskland	99
Grækenland	25
Spanien	64
Frankrig	87
Irland	15
Italien	87
Luxembourg	6
Nederlandene	31
Østrig	21
Portugal	25
Finland	16
Sverige	22
Det Forenede Kongerige	87.

I tilfælde af ændringer af dette stykke skal antallet af repræsentanter, der vælges i de enkelte medlemsstater, sikre en passende repræsentation af folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater.«

b) Efter det nye stk. 1 og 2 indsættes ovennævnte akts artikel 3, stk. 1, som stk. 3; dette nye stk. 3 affattes således:

»3. Repræsentanterne vælges for en periode på fem år.«

c) Det eksisterende stk. 3, som ændret ved artikel 4 i denne traktat, bliver stk. 4.

d) Stk. 4, som tilføjet ved artikel 4 i denne traktat, bliver stk. 5.

10) Artikel 127, stk. 3, udgår.

11) I artikel 138, stk. 1, »fra tiltrædelsesdatoen« til »fra den 1. januar 1995«.

12) I artikel 160 B, stk. 3, udgår andet afsnit, som begynder med »Ved de første udnævnelser ...«.

13) Artikel 181, stk. 2, 3 og 4, udgår.

14) I stedet for artikel 191 indsættes den tilpassede tekst til artikel 28, stk. 1, i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber; denne nye artikel 191 affattes således:

»*Artikel 191*

Fællesskabet nyder på medlemsstaternes område de for udførelsen af dets opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i protokollen af 8. april 1965 vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter.«

15) Artikel 198 ændres som følger:

a) Efter stk. 2 indsættes følgende stk. 3:

»Bestemmelserne i denne traktat finder anvendelse på Ålandsøerne i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 2 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse.«

b) I det nuværende stk. 3, udgår litra e) vedrørende Ålandsøerne.

16) I artikel 199, stk. 1, ændres »den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel« til »Verdenshandelsorganisationen«.

- 17) Afsnit VI, »Bestemmelser vedrørende begyndelsesperioden«, herunder »Afdeling 1, Nedsættelse af institutionerne«, »Afdeling 2, Første bestemmelser vedrørende traktatens anvendelse«, »Afdeling 3, Overgangsbestemmelser« og artikel 209-223, ophæves.
- 18) I artikel 225 tilføjes følgende stykke:

»I medfør af tiltrædelsestraktaterne har teksterne til denne traktat på dansk, engelsk, finsk, græsk, irsk, portugisisk, spansk og svensk tilsvarende samme gyldighed.«

II. BILAG

Bilag V, »Indledende forsknings- og undervisningsprogram som omhandlet i traktatens artikel 215«, herunder »Opdeling i hovedposter«, udgår.

III. PROTOKOLLER

- 1) Protokollen vedrørende anvendelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab på Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske dele ophæves.
- 2) Protokollen vedrørende statuten for Det Europæiske Atomenergifællesskabs Domstol ændres som følger:
 - a) Ordene »HAR med dette mål for øje UDPEGET som befuldmægtigede:« og listen over statschefer og deres befuldmægtigede udgår.
 - b) Ordene »SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,« udgår.
 - c) I artikel 3 tilføjes som stk. 4 den tilpassede tekst af artikel 21 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter; dette nye stykke affattes således:

»Artiklerne 12-15 og 18 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i foregående afsnit vedrørende dommernes fritagelse for retsforfølgning.«
 - d) Artikel 58 ophæves.
 - e) Den afsluttende formulering »TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol« udgår.
 - f) Listen over signatarer udgår.

Artikel 9

1. Konventionen af 25. marts 1957 vedrørende fælles institutioner for De Europæiske Fællesskaber og traktaten af 8. april 1965 om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommis-

sion, med undtagelse af den i stk. 5 nævnte protokol, ophæves, jf. dog nedenfor anførte stykker, der sigter på at bevare visse væsentlige dele af deres bestemmelser.

2. De beføjelser og kompetencer, som Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Domstolen og Revisionsretten er tillagt i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, udøves af de fælles institutioner på de betingelser, der henholdsvis er fastsat i nævnte traktater og i denne artikel.

De funktioner, som Det Økonomiske og Sociale Udvalg er tillagt i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, udøves af et fælles udvalg på de betingelser, der er fastsat i de respektive traktater. Artikel 193 og 197 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på dette udvalg.

3. De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte udgør en del af den fælles administration for disse fællesskaber og reguleres af de bestemmelser, som er vedtaget i medfør af artikel 212 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

4. De Europæiske Fællesskaber nyder på medlemsstaternes område de for udførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den i stk. 5 nævnte protokol. Dette gælder tilsvarende for Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Monetære Institut og Den Europæiske Investeringsbank.

5. I protokollen af 8. april 1965 vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter indsættes der en artikel 23, således som det er fastsat i protokollen om ændring af nævnte protokol; denne artikel har følgende ordlyd:

»Artikel 23

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.«

6. Det Europæiske Fællesskabs indtægter og udgifter, Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs administrative omkostninger og indtægter og Det Europæiske Atomenergifællesskabs indtægter og udgifter, bortset fra Forsyningsagenturets og fællesforetagendernes, opføres på De Europæiske Fællesskabers budget på de betingelser, der er fastsat i de respektive traktater om oprettelse af de tre fællesskaber.

7. Med forbehold af artikel 216 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 77 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, artikel 189 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab og artikel 1, andet afsnit, i protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank, træffer repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer ved fælles aftale de nødvendige bestemmelser til at løse visse særlige problemer for Storhertugdømmet Luxembourg som følge af oprettelsen af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 10

1. Det forhold, at bortfaldne bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, således som de var i kraft inden nærværende traktats ikrafttræden, udgår eller slettes som anført i denne del, og at visse af deres bestemmelser er tilpasset i overensstemmelse hermed, ændrer ikke retsvirkningerne af bestemmelserne i nævnte traktater, navnlig ikke retsvirkningerne af de deri indeholdte frister, eller i tiltrædelsestraktaterne.

2. Retsakter udstedt med hjemmel i de omhandlede traktater har fortsat virkning.

3. Dette gælder tilsvarende med hensyn til ophævelsen af konventionen af 25. marts 1957 vedrørende fælles institutioner for De Europæiske Fællesskaber og af traktaten af 8. april 1965 om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 11

Bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab vedrørende De Europæiske Fællesskabers Domstols kompetence og udøvelsen heraf finder anvendelse på denne del og på den i artikel 9, stk. 5, omhandlede protokol om privilegier og immuniteter.

TREDJE DEL

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 12

1. Artiklerne, afsnittene og afdelingerne i traktaten om Den Europæiske Union og i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som ændret ved bestemmelserne i nærværende traktat, omnummereres i overensstemmelse med den i bilaget til nærværende traktat anførte ækvivalenstabeller, som udgør en integrerende del af traktaten.

2. Krydshenvisninger til artikler, afsnit og afdelinger i traktaten om Den Europæiske Union og i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab samt mellem disse tilpasses på tilsvarende måde. Det samme gælder for de henvisninger til artikler, afsnit og afdelinger i de nævnte traktater, som forekommer i de andre fællesskabstraktater.

3. Henvisninger til artikler, afsnit og afdelinger i de i stk. 2 nævnte traktater, som indeholdes i andre akter, forstås som henvisninger til traktaternes artikler, afsnit og afdelinger med deres nye nummerering i medfør af stk. 1 og til stykker i nævnte artikler med deres nye nummerering i medfør af visse bestemmelser i artikel 6.

4. Henvisninger i andre akter til stykker i artikler i de traktater, der er omhandlet i artikel 7 og 8 i denne del, forstås som henvisninger til disse stykker med deres nye nummerering i medfør af visse bestemmelser i nævnte artikel 7 og 8.

Artikel 13

Denne traktat er indgået for ubegrænset tid.

Artikel 14

1. Denne traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Italienske Republiks regering.

2. Denne traktat træder i kraft den første dag i den anden måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument.

Artikel 15

Denne traktat, der er udarbejdet i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, deponeres i Den Italienske Republiks regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet genpart til hver af de øvrige signatarstaters regeringer.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Tratado.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne traktat.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diesen Vertrag gesetzt.

Εἰς πίστωση των ανωτέρω, οἱ υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν τὴν παρούσα Συνθήκη.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Treaty.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent traité.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-síniú a lámh leis an gConradh seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente trattato.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente Tratado.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Til bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta fördrag.

Hecho en Amsterdam, el dos de octubre de mil novecientos noventa y siete.

Udfærdiget i Amsterdam, den anden oktober nittenhundrede og syvoghalvfems.

Geschehen zu Amsterdam am zweiten Oktober neunzehnhundertsiebenundneunzig.

Έγινε στο Άμστερνταμ, στις δύο Οκτωβρίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά.

Done at Amsterdam this second day of October in the year one thousand nine hundred and ninety-seven.

Fait à Amsterdam, le deux octobre de l'an mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept.

Arna dhéanamh in Amstardam ar an dara lá de Dheireadh Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht.

Fatto ad Amsterdam, addì due ottobre millenovecentonovantasette.

Gedaan te Amsterdam, de tweede oktober negentienhonderd zevenennegentig.

Feito em Amesterdão, em dois de Outubro de mil novecentos e noventa e sete.

Tehty Amsterdammassa 2 päivänä lokakuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän.

Utfärdat i Amsterdam den andra oktober år nittonhundra nittiosju.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät den König der Belgier

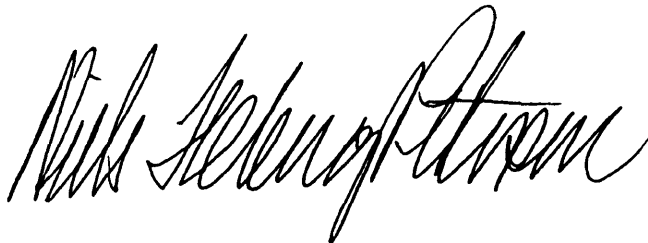

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

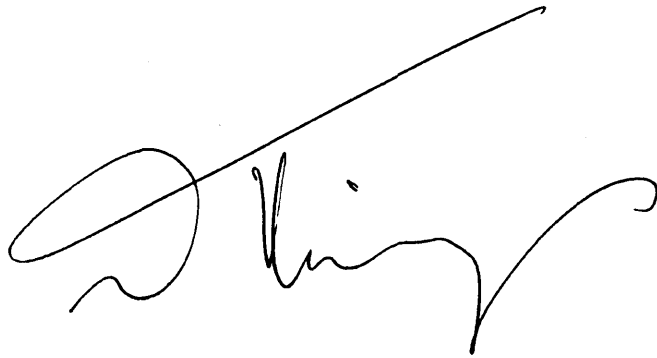
For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

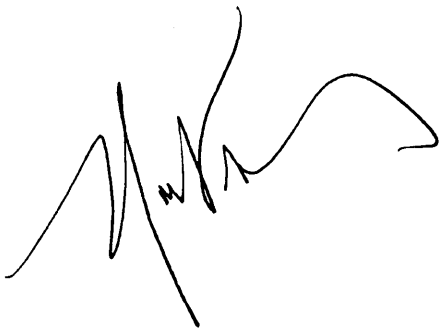
Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por Su Majestad el Rey de España

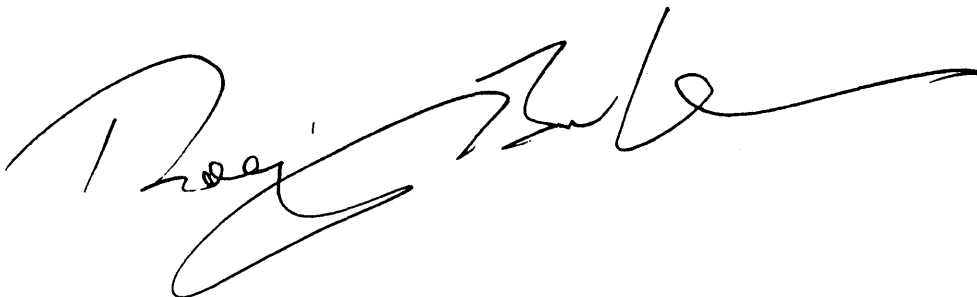

Pour le Président de la République française

Thar ceann an Choimisiúin arna údarú le hAirteagal 14 de Bhunreacht na hÉireann chun cumhachtaí agus feidhmeanna Uachtarán na hÉireann a oibriú agus a chomhlíonadh

For the Commission authorised by Article 14 of the Constitution of Ireland to exercise and perform the powers and functions of the President of Ireland

Per il Presidente della Repubblica italiana

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Pelo Presidente da República Portuguesa

Jaime Gama

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

Tarja Halonen

För Hans Majestät Konungen av Sverige

Lena Hjelm-Wallin

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Langford Henderson

BILAG

ÆKVIVALENSTABELLER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 12 I
AMSTERDAM-TRAKTATEN

A. Traktaten om Den Europæiske Union

Tidligere nummerering	Ny nummerering	Tidligere nummerering	Ny nummerering
AFSNIT I		AFSNIT VI (***)	
Artikel A	Artikel 1	Artikel K.1	Artikel 29
Artikel B	Artikel 2	Artikel K.2	Artikel 30
Artikel C	Artikel 3	Artikel K.3	Artikel 31
Artikel D	Artikel 4	Artikel K.4	Artikel 32
Artikel E	Artikel 5	Artikel K.5	Artikel 33
Artikel F	Artikel 6	Artikel K.6	Artikel 34
Artikel F.1 (*)	Artikel 7	Artikel K.7	Artikel 35
AFSNIT II		Artikel K.8	Artikel 36
Artikel G	Artikel 8	Artikel K.9	Artikel 37
AFSNIT III		Artikel K.10	Artikel 38
Artikel H	Artikel 9	Artikel K.11	Artikel 39
AFSNIT IV		Artikel K.12	Artikel 40
Artikel I	Artikel 10	Artikel K.13	Artikel 41
AFSNIT V (***)		Artikel K.14	Artikel 42
Artikel J.1	Artikel 11	AFSNIT VI A (**)	
Artikel J.2	Artikel 12	Artikel K.15 (*)	Artikel 43
Artikel J.3	Artikel 13	Artikel K.16 (*)	Artikel 44
Artikel J.4	Artikel 14	Artikel K.17 (*)	Artikel 45
Artikel J.5	Artikel 15	AFSNIT VII	
Artikel J.6	Artikel 16	Artikel L	Artikel 46
Artikel J.7	Artikel 17	Artikel M	Artikel 47
Artikel J.8	Artikel 18	Artikel N	Artikel 48
Artikel J.9	Artikel 19	Artikel O	Artikel 49
Artikel J.10	Artikel 20	Artikel P	Artikel 50
Artikel J.11	Artikel 21	Artikel Q	Artikel 51
Artikel J.12	Artikel 22	Artikel R	Artikel 52
Artikel J.13	Artikel 23	Artikel S	Artikel 53
Artikel J.14	Artikel 24		
Artikel J.15	Artikel 25		
Artikel J.16	Artikel 26		
Artikel J.17	Artikel 27		
Artikel J.18	Artikel 28		

(*) Ny artikel indført ved Amsterdam-traktaten.

(**) Nyt afsnit indført ved Amsterdam-traktaten.

(***) Afsnit, som er omstruktureret ved Amsterdam-traktaten.

B. Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Tidligere nummerering	Ny nummerering	Tidligere nummerering	Ny nummerering
FØRSTE DEL		FØRSTE DEL	
Artikel 1	Artikel 1	KAPITEL 1	
Artikel 2	Artikel 2	1. afdeling (slettet)	
Artikel 3	Artikel 3	Artikel 12	Artikel 25
Artikel 3 A	Artikel 4	Artikel 13 (ophævet)	—
Artikel 3 B	Artikel 5	Artikel 14 (ophævet)	—
Artikel 3 C (*)	Artikel 6	Artikel 15 (ophævet)	—
Artikel 4	Artikel 7	Artikel 16 (ophævet)	—
Artikel 4 A	Artikel 8	Artikel 17 (ophævet)	—
Artikel 4 B	Artikel 9	2. afdeling (slettet)	
Artikel 5	Artikel 10	Artikel 18 (ophævet)	—
Artikel 5 A (*)	Artikel 11	Artikel 19 (ophævet)	—
Artikel 6	Artikel 12	Artikel 20 (ophævet)	—
Artikel 6 A (*)	Artikel 13	Artikel 21 (ophævet)	—
Artikel 7 (ophævet)	—	Artikel 22 (ophævet)	—
Artikel 7 A	Artikel 14	Artikel 23 (ophævet)	—
Artikel 7 B (ophævet)	—	Artikel 24 (ophævet)	—
Artikel 7 C	Artikel 15	Artikel 25 (ophævet)	—
Artikel 7 D (*)	Artikel 16	Artikel 26 (ophævet)	—
ANDEN DEL		ANDEN DEL	
Artikel 8	Artikel 17	Artikel 27 (ophævet)	—
Artikel 8 A	Artikel 18	Artikel 28	Artikel 26
Artikel 8 B	Artikel 19	Artikel 29	Artikel 27
Artikel 8 C	Artikel 20	KAPITEL 2	
Artikel 8 D	Artikel 21	Artikel 30	Artikel 28
Artikel 8 E	Artikel 22	Artikel 31 (ophævet)	—
TREDJE DEL		Artikel 32 (ophævet)	—
AFSNIT I		Artikel 33 (ophævet)	—
Artikel 9	Artikel 23	Artikel 34	Artikel 29
Artikel 10	Artikel 24	Artikel 35 (ophævet)	—
Artikel 11 (ophævet)	—	Artikel 36	Artikel 30
		Artikel 37	Artikel 31

(*) Ny artikel indført ved Amsterdam-traktaten.

Tidligere nummerering	Ny nummerering	Tidligere nummerering	Ny nummerering
AFSNIT II		AFSNIT II	
Artikel 38	Artikel 32	Artikel 69 (ophævet)	—
Artikel 39	Artikel 33	Artikel 70 (ophævet)	—
Artikel 40	Artikel 34	Artikel 71 (ophævet)	—
Artikel 41	Artikel 35	Artikel 72 (ophævet)	—
Artikel 42	Artikel 36	Artikel 73 (ophævet)	—
Artikel 43	Artikel 37	Artikel 73 A (ophævet)	—
Artikel 44 (ophævet)	—	Artikel 73 B	Artikel 56
Artikel 45 (ophævet)	—	Artikel 73 C	Artikel 57
Artikel 46	Artikel 38	Artikel 73 D	Artikel 58
Artikel 47 (ophævet)	—	Artikel 73 E (ophævet)	—
AFSNIT III		AFSNIT III	
KAPITEL 1		KAPITEL 1	
Artikel 48	Artikel 39	Artikel 73 F	Artikel 59
Artikel 49	Artikel 40	Artikel 73 G	Artikel 60
Artikel 50	Artikel 41	Artikel 73 G (ophævet)	—
Artikel 51	Artikel 42	AFSNIT III A (**)	
KAPITEL 2		AFSNIT IV	
Artikel 52	Artikel 43	Artikel 73 I (*)	Artikel 61
Artikel 53 (ophævet)	—	Artikel 73 J (*)	Artikel 62
Artikel 54	Artikel 44	Artikel 73 K (*)	Artikel 63
Artikel 55	Artikel 45	Artikel 73 L (*)	Artikel 64
Artikel 56	Artikel 46	Artikel 73 M (*)	Artikel 65
Artikel 57	Artikel 47	Artikel 73 N (*)	Artikel 66
Artikel 58	Artikel 48	Artikel 73 O (*)	Artikel 67
KAPITEL 3		AFSNIT IV	
Artikel 59	Artikel 49	AFSNIT V	
Artikel 60	Artikel 50	Artikel 74	Artikel 70
Artikel 61	Artikel 51	Artikel 75	Artikel 71
Artikel 62 (ophævet)	—	Artikel 76	Artikel 72
Artikel 63	Artikel 52	Artikel 77	Artikel 73
Artikel 64	Artikel 53	Artikel 78	Artikel 74
Artikel 65	Artikel 54	Artikel 79	Artikel 75
Artikel 66	Artikel 55	Artikel 80	Artikel 76
KAPITEL 4		AFSNIT IV	
Artikel 67 (ophævet)	—	Artikel 81	Artikel 77
Artikel 68 (ophævet)	—	Artikel 82	Artikel 78
		Artikel 83	Artikel 79
		Artikel 84	Artikel 80

(*) Ny artikel indført ved Amsterdam-traktaten.

(**) Nyt afsnit indført ved Amsterdam-traktaten.

Tidligere nummerering	Ny nummerering	Tidligere nummerering	Ny nummerering
AFSNIT V KAPITEL 1 1. AFDELING	AFSNIT VI KAPITEL 1 1. AFDELING	Artikel 104 Artikel 104 A Artikel 104 B Artikel 104 C	Artikel 101 Artikel 102 Artikel 103 Artikel 104
Artikel 85 Artikel 86 Artikel 87 Artikel 88 Artikel 89 Artikel 90 2. afdeling (slettet) Artikel 91 (ophævet) 3. AFDELING	Artikel 81 Artikel 82 Artikel 83 Artikel 84 Artikel 85 Artikel 86 — 2. AFDELING	KAPITEL 2 Artikel 105 Artikel 105 A Artikel 106 Artikel 107 Artikel 108 Artikel 108 A Artikel 109	KAPITEL 2 Artikel 105 Artikel 106 Artikel 107 Artikel 108 Artikel 109 Artikel 110 Artikel 111
Artikel 92 Artikel 93 Artikel 94	Artikel 87 Artikel 88 Artikel 89	KAPITEL 3 Artikel 109 A Artikel 109 B Artikel 109 C Artikel 109 D	KAPITEL 3 Artikel 112 Artikel 113 Artikel 114 Artikel 115
KAPITEL 2 Artikel 95 Artikel 96 Artikel 97 (ophævet) Artikel 98 Artikel 99	KAPITEL 2 Artikel 90 Artikel 91 — Artikel 92 Artikel 93	KAPITEL 4 Artikel 109 E Artikel 109 F Artikel 109 G Artikel 109 H Artikel 109 I Artikel 109 J Artikel 109 K Artikel 109 L Artikel 109 M	KAPITEL 4 Artikel 116 Artikel 117 Artikel 118 Artikel 119 Artikel 120 Artikel 121 Artikel 122 Artikel 123 Artikel 124
KAPITEL 3 Artikel 100 Artikel 100 A Artikel 100 B (ophævet) Artikel 100 C (ophævet) Artikel 100 D (ophævet) Artikel 101 Artikel 102	KAPITEL 3 Artikel 94 Artikel 95 — — Artikel 96 Artikel 97	AFSNIT VI A (**) Artikel 109 N (*) Artikel 109 O (*) Artikel 109 P (*) Artikel 109 Q (*) Artikel 109 R (*) Artikel 109 S (*)	AFSNIT VIII Artikel 125 Artikel 126 Artikel 127 Artikel 128 Artikel 129 Artikel 130
AFSNIT VI KAPITEL 1 Artikel 102 A Artikel 103 Artikel 103 A	AFSNIT VII KAPITEL 1 Artikel 98 Artikel 99 Artikel 100	AFSNIT VII Artikel 110 Artikel 111 (ophævet) Artikel 112 Artikel 113	AFSNIT IX Artikel 131 — Artikel 132 Artikel 133

(*) Ny artikel indført ved Amsterdam-traktaten.

(**) Nyt afsnit indført ved Amsterdam-traktaten.

Tidligere nummerering	Ny nummerering	Tidligere nummerering	Ny nummerering
Artikel 114 (ophævet)	—	AFSNIT XIV	AFSNIT XVII
Artikel 115	Artikel 134	Artikel 130 A	Artikel 158
AFSNIT VII A (**)	AFSNIT X	Artikel 130 B	Artikel 159
Artikel 116 (*)	Artikel 135	Artikel 130 C	Artikel 160
AFSNIT VIII	AFSNIT XI	Artikel 130 D	Artikel 161
KAPITEL 1 (***)	KAPITEL 1	Artikel 130 E	Artikel 162
Artikel 117	Artikel 136	AFSNIT XV	AFSNIT XVIII
Artikel 118	Artikel 137	Artikel 130 F	Artikel 163
Artikel 118 A	Artikel 138	Artikel 130 G	Artikel 164
Artikel 118 B	Artikel 139	Artikel 130 H	Artikel 165
Artikel 118 C	Artikel 140	Artikel 130 I	Artikel 166
Artikel 119	Artikel 141	Artikel 130 J	Artikel 167
Artikel 119 A	Artikel 142	Artikel 130 K	Artikel 168
Artikel 120	Artikel 143	Artikel 130 L	Artikel 169
Artikel 121	Artikel 144	Artikel 130 M	Artikel 170
Artikel 122	Artikel 145	Artikel 130 N	Artikel 171
KAPITEL 2	KAPITEL 2	Artikel 130 O	Artikel 172
Artikel 123	Artikel 146	Artikel 130 P	Artikel 173
Artikel 124	Artikel 147	Artikel 130 Q	—
Artikel 125	Artikel 148	(ophævet)	
KAPITEL 3	KAPITEL 3	AFSNIT XVI	AFSNIT XIX
Artikel 126	Artikel 149	Artikel 130 R	Artikel 174
Artikel 127	Artikel 150	Artikel 130 S	Artikel 175
AFSNIT IX	AFSNIT XII	Artikel 130 T	Artikel 176
Artikel 128	Artikel 151	AFSNIT XVII	AFSNIT XX
AFSNIT X	AFSNIT XIII	Artikel 130 U	Artikel 177
Artikel 129	Artikel 152	Artikel 130 V	Artikel 178
AFSNIT XI	AFSNIT XIV	Artikel 130 W	Artikel 179
Artikel 129 A	Artikel 153	Artikel 130 X	Artikel 180
AFSNIT XII	AFSNIT XV	Artikel 130 Y	Artikel 181
Artikel 129 B	Artikel 154	FJERDE DEL	FJERDE DEL
Artikel 129 C	Artikel 155	Artikel 131	Artikel 182
Artikel 129 D	Artikel 156	Artikel 132	Artikel 183
AFSNIT XIII	AFSNIT XVI	Artikel 133	Artikel 184
Artikel 130	Artikel 157	Artikel 134	Artikel 185
		Artikel 135	Artikel 186
		Artikel 136	Artikel 187
		Artikel 136 A	Artikel 188

(*) Ny artikel indført ved Amsterdam-traktaten.

(**) Nyt afsnit indført ved Amsterdam-traktaten.

(***) Kapitel 1, som er omstruktureret ved Amsterdam-traktaten.

Tidligere nummerering	Ny nummerering	Tidligere nummerering	Ny nummerering
FEMTE DEL	FEMTE DEL	Artikel 166	Artikel 222
AFSNIT I	AFSNIT I	Artikel 167	Artikel 223
KAPITEL 1	KAPITEL 1	Artikel 168	Artikel 224
1. AFDELING	1. AFDELING	Artikel 168 A	Artikel 225
Artikel 137	Artikel 189	Artikel 169	Artikel 226
Artikel 138	Artikel 190	Artikel 170	Artikel 227
Artikel 138 A	Artikel 191	Artikel 171	Artikel 228
Artikel 138 B	Artikel 192	Artikel 172	Artikel 229
Artikel 138 C	Artikel 193	Artikel 173	Artikel 230
Artikel 138 D	Artikel 194	Artikel 174	Artikel 231
Artikel 138 E	Artikel 195	Artikel 175	Artikel 232
Artikel 139	Artikel 196	Artikel 176	Artikel 233
Artikel 140	Artikel 197	Artikel 177	Artikel 234
Artikel 141	Artikel 198	Artikel 178	Artikel 235
Artikel 142	Artikel 199	Artikel 179	Artikel 236
Artikel 143	Artikel 200	Artikel 180	Artikel 237
Artikel 144	Artikel 201	Artikel 181	Artikel 238
2. AFDELING	2. AFDELING	Artikel 182	Artikel 239
Artikel 145	Artikel 202	Artikel 183	Artikel 240
Artikel 146	Artikel 203	Artikel 184	Artikel 241
Artikel 147	Artikel 204	Artikel 185	Artikel 242
Artikel 148	Artikel 205	Artikel 186	Artikel 243
Artikel 149 (ophævet)	—	Artikel 187	Artikel 244
Artikel 150	Artikel 206	Artikel 188	Artikel 245
Artikel 151	Artikel 207	5. AFDELING	5. AFDELING
Artikel 152	Artikel 208	Artikel 188 A	Artikel 246
Artikel 153	Artikel 209	Artikel 188 B	Artikel 247
Artikel 154	Artikel 210	Artikel 188 C	Artikel 248
3. AFDELING	3. AFDELING	KAPITEL 2	KAPITEL 2
Artikel 155	Artikel 211	Artikel 189	Artikel 249
Artikel 156	Artikel 212	Artikel 189 A	Artikel 250
Artikel 157	Artikel 213	Artikel 189 B	Artikel 251
Artikel 158	Artikel 214	Artikel 189 C	Artikel 252
Artikel 159	Artikel 215	Artikel 190	Artikel 253
Artikel 160	Artikel 216	Artikel 191	Artikel 254
Artikel 161	Artikel 217	Artikel 191 A (*)	Artikel 255
Artikel 162	Artikel 218	Artikel 192	Artikel 256
Artikel 163	Artikel 219	KAPITEL 3	KAPITEL 3
4. AFDELING	4. AFDELING	Artikel 193	Artikel 257
Artikel 164	Artikel 220	Artikel 194	Artikel 258
Artikel 165	Artikel 221	Artikel 195	Artikel 259
		Artikel 196	Artikel 260
		Artikel 197	Artikel 261
		Artikel 198	Artikel 262

(*) Ny artikel indført ved Amsterdam-traktaten.

Tidligere nummerering	Ny nummerering	Tidligere nummerering	Ny nummerering
KAPITEL 4	KAPITEL 4	Artikel 216	Artikel 289
Artikel 198 A	Artikel 263	Artikel 217	Artikel 290
Artikel 198 B	Artikel 264	Artikel 218 (*)	Artikel 291
Artikel 198 C	Artikel 265	Artikel 219	Artikel 292
		Artikel 220	Artikel 293
		Artikel 221	Artikel 294
KAPITEL 5	KAPITEL 5	Artikel 222	Artikel 295
Artikel 198 D	Artikel 266	Artikel 223	Artikel 296
Artikel 198 E	Artikel 267	Artikel 224	Artikel 297
		Artikel 225	Artikel 298
		Artikel 226 (ophævet)	—
		Artikel 227	Artikel 299
AFSNIT II	AFSNIT II	Artikel 228	Artikel 300
Artikel 199	Artikel 268	Artikel 228 A	Artikel 301
Artikel 200 (ophævet)	—	Artikel 229	Artikel 302
Artikel 201	Artikel 269	Artikel 230	Artikel 303
Artikel 201 A	Artikel 270	Artikel 231	Artikel 304
Artikel 202	Artikel 271	Artikel 232	Artikel 305
Artikel 203	Artikel 272	Artikel 233	Artikel 306
Artikel 204	Artikel 273	Artikel 234	Artikel 307
Artikel 205	Artikel 274	Artikel 235	Artikel 308
Artikel 205 A	Artikel 275	Artikel 236 (*)	Artikel 309
Artikel 206	Artikel 276	Artikel 237 (ophævet)	—
Artikel 206 A (ophævet)	—	Artikel 238	Artikel 310
Artikel 207	Artikel 277	Artikel 239	Artikel 311
Artikel 208	Artikel 278	Artikel 240	Artikel 312
Artikel 209	Artikel 279	Artikel 241 (ophævet)	—
Artikel 209 A	Artikel 280	Artikel 242 (ophævet)	—
		Artikel 243 (ophævet)	—
		Artikel 244 (ophævet)	—
		Artikel 245 (ophævet)	—
		Artikel 246 (ophævet)	—
		AFSLUTTENDE BESTEMMELSER	AFSLUTTENDE BESTEMMELSER
		Artikel 247	Artikel 313
		Artikel 248	Artikel 314
SJETTE DEL	SJETTE DEL		
Artikel 210	Artikel 281		
Artikel 211	Artikel 282		
Artikel 212 (*)	Artikel 283		
Artikel 213	Artikel 284		
Artikel 213 A (*)	Artikel 285		
Artikel 213 B (*)	Artikel 286		
Artikel 214	Artikel 287		
Artikel 215	Artikel 288		

(*) Ny artikel indført ved Amsterdam-traktaten.

PROTOKOLLER

A. PROTOKOL KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION

Protokol ad artikel J.7 i traktaten om Den Europæiske Union

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER HENSYN TIL behovet for fuldt ud at gennemføre bestemmelserne i artikel J.7, stk. 1, andet afsnit, og stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union,

SOM TAGER HENSYN TIL, at Unionens politik i artikel J.7's betydning ikke berører den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik og skal overholde de forpligtelser, som visse medlemsstater, hvis fælles forsvar foregår i NATO, har i henhold til den nordatlantiske traktat, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for denne ramme,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union:

Den Europæiske Union udarbejder inden et år fra Amsterdam-traktatens ikrafttræden sammen med Den Vesteuropæiske Union ordninger for udvidet samarbejde mellem dem.

B. PROTOKOLLER KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION OG TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Protokol om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM NOTERER SIG, at de aftaler om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, som visse af Den Europæiske Unions medlemsstater undertegnede i Schengen den 14. juni 1985 og den 19. juni 1990, samt de dermed forbundne aftaler og de regler, der er vedtaget på grundlag af disse aftaler, har til formål at fremme den europæiske integration og navnlig sætte Den Europæiske Union i stand til hurtigere at udvikle sig til et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed,

SOM ØNSKER at inkorporere ovennævnte aftaler og regler i Den Europæiske Union,

SOM BEKRÆFTER, at Schengen-reglerne kun finder anvendelse, såfremt og i det omfang de er forenelige med unions- og fællesskabsretten,

SOM TAGER HENSYN til Danmarks særlige stilling,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ikke er parter i og ikke har undertegnet ovennævnte aftaler, men at der bør træffes foranstaltning til at gøre det muligt for disse medlemsstater at acceptere nogle af eller alle bestemmelserne heri,

SOM ERKENDER, at det som en konsekvens heraf er nødvendigt at anvende de bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der vedrører et tættere samarbejde mellem nogle medlemsstater, og at disse bestemmelser kun bør anvendes som en sidste udvej,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det er nødvendigt at bevare et særligt forhold til Republikken Island og Kongeriget Norge, idet begge disse stater har bekræftet, at de ønsker at blive bundet af ovennævnte bestemmelser på grundlag af den aftale, der blev undertegnet i Luxembourg den 19. december 1996,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige, der har undertegnet Schengen-aftalerne, bemyndiges til at indføre et tættere indbyrdes samarbejde inden for anvendelsesområdet for disse aftaler og dermed forbundne bestemmelser, som de fremgår af listen i bilaget til denne protokol, i det følgende benævnt »Schengen-reglerne«. Dette samarbejde gennemføres inden for Den Europæiske Unions institutionelle og juridiske rammer og under overholdelse af de relevante bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 2

1. Fra datoen for Amsterdam-traktatens ikrafttræden er Schengen-reglerne, herunder de afgørelser truffet af Eksekutivkomitéen under Schengen-aftalerne, som er vedtaget før denne dato, umiddelbart gældende for de tretten medlemsstater, der er nævnt i artikel 1, jf. dog stk. 2 i nærværende artikel. Fra samme dato træder Rådet i stedet for ovennævnte eksekutivkomité.

Rådet træffer med enstemmighed blandt de i artikel 1 nævnte medlemmer alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre dette stykke. Rådet fastlægger med enstemmighed i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaterne retsgrundlaget for hver af de bestemmelser eller afgørelser, der udgør Schengen-reglerne.

De Europæiske Fællesskabers Domstol udøver de beføjelser, der er tillagt den ved de relevante bestemmelser i traktaterne, med hensyn til sådanne bestemmelser og afgørelser og i overensstemmelse med det fastlagte retsgrundlag. Domstolen har i intet tilfælde kompetence med hensyn til foranstaltninger eller afgørelser vedrørende opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

Så længe ovennævnte foranstaltninger ikke er truffet, betragtes de bestemmelser eller afgørelser, som udgør Schengen-reglerne, som retsakter baseret på afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, jf. dog artikel 5, stk. 2.

2. Stk. 1 gælder for de medlemsstater, som har undertegnet protokoller om tiltrædelse af Schengen-aftalerne fra de datoer, som Rådet beslutter med enstemmighed blandt de i artikel 1 nævnte medlemmer, medmindre betingelserne for nogle eller alle af disse staters anvendelse af Schengen-reglerne er opfyldt før datoen for Amsterdam-traktatens ikrafttræden.

Artikel 3

Efter den fastlæggelse, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, bevarer Danmark samme rettigheder og forpligtelser i forhold til de øvrige signatarer i Schengen-aftalerne med hensyn til de dele af Schengen-reglerne, der får retsgrundlag i afsnit III a i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som før den nævnte fastlæggelse.

Med hensyn til de dele af Schengen-reglerne, der får retsgrundlag i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, har Danmark fortsat samme rettigheder og forpligtelser som de øvrige signatarer i Schengen-aftalerne.

Artikel 4

Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, der ikke er bundet af Schengen-reglerne, kan til enhver tid anmode om at deltage i nogle af eller alle disse regler.

Rådet træffer afgørelse om anmodningen med enstemmighed blandt medlemmerne som nævnt i artikel 1 og repræsentanten for den pågældende stats regering.

Artikel 5

1. Forslag og initiativer til udbygning af Schengen-reglerne er underlagt de relevante traktatbestemmelser.

Hvis enten Irland eller Det Forenede Kongerige eller begge ikke inden for en rimelig tid skriftligt har meddelt Rådets formand, at de ønsker at deltage, anses i den forbindelse de i artikel 1 nævnte medlemsstater samt Irland eller Det Forenede Kongerige, såfremt en af disse stater ønsker at deltage i de pågældende samarbejdsområder, for at have opnået den bemyndigelse, der er omhandlet i artikel 5 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller i artikel K.12 i traktaten om Den Europæiske Union.

2. De relevante traktatbestemmelser, der er nævnt i stk. 1, første afsnit, finder anvendelse, også selv om Rådet ikke har vedtaget de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, andet afsnit.

Artikel 6

Republikken Island og Kongeriget Norge deltager som associeret i gennemførelsen af Schengen-reglerne og den videre udvikling heraf på grundlag af den aftale, der blev undertegnet i Luxembourg den 19. december 1996. Relevante procedurer i den forbindelse fastsættes i en aftale, som Rådet indgår med disse stater, idet det træffer afgørelse med enstemmighed blandt de i artikel 1 nævnte medlemmer. En sådan aftale skal omfatte bestemmelser om Islands og Norges bidrag i forbindelse med eventuelle finansielle konsekvenser af gennemførelsen af denne protokol.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed, indgår en særskilt aftale med Island og Norge om fastsættelse af rettighederne og forpligtelserne i forholdet mellem Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den ene side, og Island og Norge på den anden side, på de områder af Schengen-reglerne, der gælder for disse stater.

Artikel 7

Rådet vedtager med kvalificeret flertal de nærmere bestemmelser for integration af Schengensekretariatet i Generalsekretariatet for Rådet.

Artikel 8

I forbindelse med forhandlingerne om optagelse af nye medlemsstater i Den Europæiske Union betragtes Schengen-reglerne og yderligere foranstaltninger, der træffes af institutionerne inden for rammerne heraf, som gældende regler, der skal accepteres fuldt ud af alle stater, der søger om optagelse.

*BILAG***SCHENGEN-REGLERNE**

1. Aftalen mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 14. juni 1985.
 2. Konventionen undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 mellem Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene om gennemførelse af aftalen om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 14. juni 1985, med tilhørende slutakt og fælles erklæringer.
 3. De protokoller og aftaler om tiltrædelse af aftalen af 1985 og gennemførelseskonventionen af 1990, der er indgået med Italien (undertegnet i Paris den 27. november 1990), Spanien og Portugal (undertegnet i Bonn den 25. juni 1991), Grækenland (undertegnet i Madrid den 6. november 1992), Østrig (undertegnet i Bruxelles den 28. april 1995) og Danmark, Finland og Sverige (undertegnet i Luxembourg den 19. december 1996) med tilhørende slutakter og erklæringer.
 4. Afgørelser og erklæringer vedtaget af Eksekutivkomitéen, der er nedsat ved gennemførelseskonventionen af 1990, samt retsakter vedtaget til gennemførelse af konventionen af de organer, som Eksekutivkomitéen har overdraget beslutningskompetence.
-

Protokol om anvendelse af visse aspekter af artikel 7 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på Det Forenede Kongerige og på Irland

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse spørgsmål vedrørende Det Forenede Kongerige og Irland,

SOM TAGER HENSYN til, at der i mange år har eksisteret særlige rejseordninger mellem Det Forenede Kongerige og Irland,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, som knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 1

Uanset artikel 7 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, andre bestemmelser i nævnte traktat eller i traktaten om Den Europæiske Union, foranstaltninger vedtaget i henhold til disse traktater eller internationale aftaler indgået af Fællesskabet eller af Fællesskabet og dets medlemsstater med et eller flere tredjelande, har Det Forenede Kongerige ret til ved sine grænser til andre medlemsstater at foretage en sådan kontrol af personer, der ønsker at indrejse i Det Forenede Kongerige, som det finder nødvendigt, med det formål:

- a) at kontrollere retten til indrejse i Det Forenede Kongerige for statsborgere i stater, som er kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og for personer, over for hvilke ovennævnte personer har forsørgerpligt, og som udøver rettigheder i henhold til fællesskabslovgivningen, samt borgere i andre stater, der har fået sådanne rettigheder tillagt ved en aftale, som Det Forenede Kongerige er bundet af; og
- b) at træffe afgørelse om, hvorvidt andre personer skal have tilladelse til indrejse i Det Forenede Kongerige.

Intet i artikel 7 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller i nogen anden bestemmelse i nævnte traktat eller i traktaten om Den Europæiske Union eller i foranstaltninger, der er vedtaget i medfør af dem, anfægter Det Forenede Kongeriges ret til at vedtage eller foretage en sådan kontrol. Henvisninger til Det Forenede Kongerige i denne artikel omfatter områder, hvis eksterne forbindelser henhører under Det Forenede Kongeriges ansvar.

Artikel 2

Det Forenede Kongerige og Irland kan fortsætte med at indgå indbyrdes aftaler vedrørende personbevægelser mellem deres områder (det fælles rejseområde), under fuld overholdelse af rettighederne for de personer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i denne protokol. Så længe de opretholder sådanne ordninger, finder artikel 1 i denne protokol derfor anvendelse på Irland på samme betingelser og vilkår som for Det Forenede Kongerige. Intet i artikel 7 A i

traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i andre bestemmelser i nævnte traktat eller i traktaten om Den Europæiske Union eller i foranstaltninger, som er vedtaget i medfør af dem, berører sådanne ordninger.

Artikel 3

De øvrige medlemsstater har ret til ved deres grænser eller ethvert andet indrejsested til deres område at foretage en sådan kontrol af personer, der ønsker at indrejse på deres område fra Det Forenede Kongerige eller fra områder, hvis eksterne forbindelser henhører under dets ansvar, i samme øjemed som nævnt i artikel 1 i denne protokol, eller fra Irland, så længe bestemmelserne i artikel 1 i denne protokol gælder for Irland.

Intet i artikel 7 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller i nogen anden bestemmelse i nævnte traktat eller i traktaten om Den Europæiske Union eller i foranstaltninger, der er vedtaget i medfør af dem, anfægter de øvrige medlemsstaters ret til at vedtage eller foretage en sådan kontrol.

Protokol om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse spørgsmål vedrørende Det Forenede Kongerige og Irland,

SOM HENVISER TIL protokollen om anvendelse af visse aspekter af artikel 7 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på Det Forenede Kongerige og Irland,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, som knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union:

Artikel 1

Med forbehold af artikel 3 deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IIIa i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Uanset artikel 148, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab defineres kvalificeret flertal som den samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer som den, der er fastsat i artikel 148, stk. 2. For rådsafgørelser, der skal vedtages med enstemmighed, kræves der enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af repræsentanterne for Det Forenede Kongeriges og Irlands regeringer.

Artikel 2

Som følge af artikel 1 og med forbehold af artikel 3, 4 og 6, er ingen bestemmelser i afsnit IIIa i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ingen foranstaltninger vedtaget i henhold til nævnte afsnit, ingen bestemmelser i internationale aftaler indgået af Fællesskabet i henhold til nævnte afsnit og ingen afgørelser truffet af Domstolen om fortolkning af sådanne bestemmelser eller foranstaltninger bindende for eller finder anvendelse i Det Forenede Kongerige eller Irland; ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde disse staters beføjelser, rettigheder og forpligtelser; ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde gældende fællesskabsret eller udgør en del af fællesskabslovgivningen, således som denne ret og denne lovgivning finder anvendelse på Det Forenede Kongerige eller Irland.

Artikel 3

1. Det Forenede Kongerige eller Irland kan inden tre måneder efter, at et forslag eller initiativ er blevet forelagt for Rådet i henhold til afsnit IIIa i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, skriftligt meddele Rådets formand, at den pågældende stat ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af sådanne foreslåede foranstaltninger, hvorefter den skal have ret hertil. Uanset artikel 148, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab defineres kvalificeret flertal som den samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer som den, der er fastsat i artikel 148, stk. 2.

For rådsafgørelser, der skal vedtages med enstemmighed, kræves der enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af et medlem, der ikke har indgivet en sådan meddelelse. En foranstaltning, der vedtages i henhold til dette stykke, er bindende for alle de medlemsstater, der har deltaget i vedtagelsen.

2. Hvis en foranstaltning som nævnt i stk. 1 ikke kan vedtages inden for en rimelig tid med deltagelse af Det Forenede Kongerige eller Irland, kan Rådet vedtage den i henhold til artikel 1 uden deltagelse af Det Forenede Kongerige eller Irland. I så fald finder artikel 2 anvendelse.

Artikel 4

Det Forenede Kongerige eller Irland kan når som helst efter Rådets vedtagelse af en foranstaltning i henhold til afsnit IIIa i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab meddele Rådet og Kommissionen, at den pågældende stat ønsker at acceptere foranstaltningen. I så fald finder proceduren i artikel 5 A, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab tilsvarende anvendelse.

Artikel 5

En medlemsstat, der ikke er bundet af en foranstaltning vedtaget i henhold til afsnit IIIa i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, påføres ingen finansielle følger af denne foranstaltning, bortset fra de administrationsomkostninger, der påhviler institutionerne.

Artikel 6

Hvis Det Forenede Kongerige eller Irland i tilfælde, som er nævnt i denne protokol, er bundet af en foranstaltning, som Rådet har vedtaget i henhold til afsnit IIIa i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, finder de relevante bestemmelser i denne traktat, herunder artikel 73 P, anvendelse på denne stat for den pågældende foranstaltning.

Artikel 7

Artikel 3 og 4 berører ikke protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.

Artikel 8

Irland kan skriftligt meddele Rådets formand, at Irland ikke længere ønsker at være omfattet af denne protokol. I så fald gælder de almindelige traktatbestemmelser for Irland.

Protokol om Danmarks stilling

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ERINDRER OM afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd i Edinburgh den 12. december 1992, om visse problemer, som Danmark har rejst vedrørende traktaten om Den Europæiske Union,

SOM HAR NOTERET SIG Danmarks holdning med hensyn til unionsborgerskab, Den Økonomiske og Monetære Union, forsvarspolitik og retlige og indre anliggender, som fastlagt i Edinburgh-afgørelsen,

SOM ERINDRER OM artikel 3 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union:

DEL I

Artikel 1

Danmark deltager ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IIIa i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Uanset artikel 148, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab defineres kvalificeret flertal som den samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer som den, der er fastsat i artikel 148, stk. 2. For rådsafgørelser, der skal vedtages med enstemmighed, kræves der enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af repræsentanten for Danmarks regering.

Artikel 2

Ingen af bestemmelserne i afsnit IIIa i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ingen foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, ingen bestemmelser i internationale aftaler indgået af Fællesskabet i henhold til dette afsnit, og ingen afgørelser truffet af Domstolen om fortolkning af sådanne bestemmelser eller foranstaltninger er bindende for eller finder anvendelse i Danmark; ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde Danmarks beføjelser, rettigheder og forpligtelser; ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde gældende fællesskabsret eller udgør en del af fællesskabslovgivningen, således som denne ret og denne lovgivning finder anvendelse på Danmark.

Artikel 3

Danmark påføres ingen finansielle følger af foranstaltninger, som anført i artikel 1, bortset fra de administrationsomkostninger, der påhviler institutionerne.

Artikel 4

Artikel 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa.

Artikel 5

1. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IIIa i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, samt Irland eller Det Forenede Kongerige, hvis disse medlemsstater deltager i de pågældende samarbejdsområder.

2. Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre en rådsafgørelse som nævnt i stk. 1, overvejer de medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes.

DEL II

Artikel 6

Med hensyn til foranstaltninger, der træffes af Rådet inden for artikel J.3, stk. 1, og artikel J.7 i traktaten om Den Europæiske Union, deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Unionens afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet, men Danmark vil ikke hindre, at der udvikles et snævrere samarbejde mellem medlemsstaterne på dette område. Danmark deltager derfor ikke i vedtagelsen heraf. Danmark vil ikke være forpligtet til at bidrage til finansiering af aktionsudgifter i forbindelse med sådanne foranstaltninger.

DEL III

Artikel 7

Danmark kan til enhver tid i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser underrette de øvrige medlemsstater om, at det ikke længere ønsker at benytte sig af alle eller en del af bestemmelserne i denne protokol. I så fald vil Danmark fuldt ud gennemføre alle de til den tid gældende relevante foranstaltninger, som er truffet inden for rammerne af Den Europæiske Union.

C. PROTOKOLLER KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Protokol om asyl for statsborgere i Den Europæiske Unions medlemsstater

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Unionen i henhold til artikel F, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at sikre, at Det Europæiske Fællesskab overholder lovgivningen ved fortolkningen og anvendelsen af artikel F, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at alle europæiske stater i henhold til artikel O i traktaten om Den Europæiske Union skal overholde principperne i artikel F, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, når de ansøger om at blive medlem af Unionen,

SOM TAGER HENSYN TIL, at der ved artikel 236 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab indføres en procedure, hvorefter visse rettigheder kan suspenderes, hvis en medlemsstat groft og vedvarende overtræder disse principper,

SOM ERINDRER OM, at enhver statsborger i en medlemsstat som unionsborger nyder en særlig status og beskyttelse, som medlemsstaterne skal garantere i henhold til bestemmelserne i anden del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

SOM TAGER HENSYN TIL, at traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab indfører et område uden indre grænser og sikrer alle unionsborgere ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område,

SOM ERINDRER OM, at spørgsmålet om udlevering af statsborgere i Unionens medlemsstater er behandlet i den europæiske konvention om udlevering af 13. december 1957 samt i konventionen af 27. september 1996, udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater,

SOM ØNSKER AT UNDGÅ, at asylinstituttet udnyttes til andre formål end de tilsigtede,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at denne protokol respekterer karakteren af og målene med Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Eneste artikel

På grund af niveauet for beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i medlemsstaterne i Den Europæiske Union anses medlemsstaterne som sikre oprindelseslande i relation til hinanden i alle retlige og praktiske spørgsmål i forbindelse med asyl. En ansøgning om asyl, der indgives af en statsborger i en medlemsstat, kan derfor kun tages i betragtning eller antages til behandling i en anden medlemsstat i følgende tilfælde:

- a) hvis den medlemsstat, hvori ansøgeren er statsborger, under anvendelse af artikel 15 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder efter ikrafttrædelsen af Amsterdam-traktaten træffer foranstaltninger til på sit område at fravige sine forpligtelser i henhold til denne konvention
- b) hvis proceduren i artikel F.1, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union er indledt, og indtil Rådet træffer beslutning i den forbindelse
- c) hvis Rådet på grundlag af artikel F.1, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union har fastslået, at den medlemsstat, hvori asylansøgeren er statsborger, groft og vedvarende overtræder principper i artikel F, stk. 1
- d) hvis en medlemsstat ensidigt træffer en sådan beslutning vedrørende en ansøgning fra en statsborger i en anden medlemsstat; i så fald underrettes Rådet omgående; ansøgningen behandles ud fra formodningen om, at den er åbenbart grundløs, uden at dette, uanset tilfældets art, på nogen måde berører medlemsstatens beslutningskompetence.

Protokol om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ER BESLUTTET PÅ at fastsætte betingelserne for anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som nedfældet i artikel 3 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på mere præcist at fastlægge kriterierne for disse princippers anvendelse og sikre, at alle institutionerne overholder dem nøje og gennemfører dem konsekvent,

SOM ØNSKER at sikre, at beslutninger træffes så tæt som muligt på Unionens borgere,

SOM TAGER HENSYN TIL den interinstitutionelle aftale af 25. oktober 1993 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om procedurerne for gennemførelse af subsidiaritetsprincippet,

HAR BEKRÆFTET, at konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Birmingham den 16. oktober 1992 og det generelle oplæg til anvendelse af nærhedsprincippet, som Det Europæiske Råd blev enigt om i Edinburgh den 11.-12. december 1992, fortsat skal tjene som rettesnor for EU-institutionernes virke og for udviklingen af nærhedsprincippets anvendelse, og er med henblik herpå

BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, som knyttes til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

1. De enkelte institutioner sikrer ved udøvelsen af de beføjelser, som de er tillagt, at nærhedsprincippet overholdes. De skal også sikre, at proportionalitetsprincippet, hvorefter Fællesskabet kun handler i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål, overholdes.
2. Ved anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet skal traktatens generelle bestemmelser og mål overholdes, herunder navnlig kravet om at opretholde gældende fællesskabsret fuldt ud og bevare ligevægten mellem institutionerne; de principper for forholdet mellem national lovgivning og fællesskabslovgivning, som Domstolen har udviklet, berøres ikke, og der skal tages hensyn til artikel F, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union, hvori det hedder, at »Unionen tilvejebringer de nødvendige midler for at nå sine mål og gennemføre sin politik«.
3. Nærhedsprincippet anfægter ikke de beføjelser, der er tillagt Det Europæiske Fællesskab i traktaten, som fortolket af Domstolen. Kriterierne i traktatens artikel 3 B, stk. 2, anvendes på områder, hvor Fællesskabet ikke har enekompetence. Nærhedsprincippet er en rettesnor for, hvorledes disse beføjelser skal udøves på fællesskabsplan. Nærhed er et dynamisk begreb, som bør anvendes i lyset af traktatens målsætninger. Det åbner mulighed for, at Fællesskabets handling inden for rammerne af dets beføjelser kan

udvides, når omstændighederne kræver det, og omvendt indskrænkes eller indstilles, når den ikke længere er berettiget.

4. Ethvert forslag til fællesskabslovgivning skal begrundes med henblik på at godtgøre, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet overholdes; begrundelsen for at fastslå, at et fællesskabsmål bedre kan nås på fællesskabsplan, skal underbygges af kvalitative og om muligt kvantitative indikatorer.
5. For at en handling fra Fællesskabets side er berettiget, skal begge aspekter af nærhedsprincippet være overholdt: målene for den påtænkte handling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne inden for rammerne af deres nationale forfatningsmæssige system og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan.

Følgende retningslinjer bør følges for at undersøge, om ovennævnte betingelse er opfyldt:

- det pågældende spørgsmål har tværnationale aspekter, som ikke på tilfredsstillende måde kan reguleres ved handling fra medlemsstaternes side
- en handling fra medlemsstaterne alene eller manglende handling fra Fællesskabets side vil være i konflikt med traktatens krav (såsom behovet for at rette op på konkurrenceforvriddning, at undgå skjulte handelsrestriktioner eller at styrke den økonomiske og sociale samhørighed) eller vil på anden måde alvorligt skade medlemsstaternes interesser
- en handling på fællesskabsplan vil have klare fordele på grund af omfanget eller virkningerne heraf i sammenligning med en handling fra medlemsstaternes side.

6. Fællesskabets handling skal udformes så enkelt som muligt og være forenelig med en tilfredsstillende opfyldelse af foranstaltningens mål og behovet for effektiv håndhævelse. Fællesskabet lovgiver kun i det omfang, det er nødvendigt. Alt andet lige foretrækkes direktiver frem for forordninger, og rammedirektiver frem for detaljerede foranstaltninger. Direktiver efter traktatens artikel 189 er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som de rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.
7. Med hensyn til karakteren og omfanget af Fællesskabets handling bør fællesskabsforanstaltninger give så meget spillerum til nationale beslutninger som muligt, samtidig med at foranstaltningens mål sikres, og traktatens krav opfyldes. Under overholdelse af fællesskabslovgivningen skal der drages omsorg for, at veletablerede nationale ordninger og den måde, hvorpå medlemsstaternes retssystemer er opbygget og fungerer, respekteres. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør fællesskabsforanstaltninger under hensyn til behovet for korrekt håndhævelse give medlemsstaterne valget mellem forskellige måder, hvorpå målene for foranstaltningerne kan nås.

8. Hvis anvendelsen af nærhedsprincippet fører til, at Fællesskabet undlader at handle, er medlemsstaterne forpligtet til i deres handling at overholde de generelle bestemmelser i traktatens artikel 5 ved at træffe alle sådanne foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til traktaten, og ved at afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der vil kunne bringe virkeliggørelsen af traktatens mål i fare.
 9. Kommissionen, hvis initiativret ikke berøres, bør
 - undtagen i særligt hastende eller fortrolige tilfælde foretage omfattende konsultationer, før den foreslår lovgivning, og i givet fald offentliggøre høringsdokumenter
 - begrunde sine forslags relevans i forhold til nærhedsprincippet; om fornødent skal den begrundelse, der er knyttet til et forslag, indeholde detaljerede oplysninger om dette spørgsmål. Fuldstændig eller delvis finansiering af Fællesskabets handling over fællesskabsbudgettet kræver en forklaring
 - tage hensyn til behovet for, at enhver byrde af finansiel eller administrativ art, der pålægges Fællesskabet, nationale regeringer, lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere, begrænses mest muligt og står i rimeligt forhold til det mål, der skal nås
 - hvert år forelægge Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af traktatens artikel 3 B. Årsrapporten sendes også til Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.
 10. Det Europæiske Råd tager hensyn til Kommissionens rapport, jf. punkt 9, fjerde led, i den rapport om Unionens fremskridt, som det forelægger Europa-Parlamentet i henhold til artikel D i traktaten om Den Europæiske Union.
 11. Under fuld overholdelse af gældende procedurer undersøger Europa-Parlamentet og Rådet som en integrerende del af den generelle gennemgang af Kommissionens forslag, om disse er i overensstemmelse med traktatens artikel 3 B. Dette gælder både Kommissionens oprindelige forslag og de ændringer, Europa-Parlamentet og Rådet påtænker at foretage i det.
 12. Hvis procedurene i traktatens artikel 189 B og 189 C finder anvendelse, underrettes Europa-Parlamentet om Rådets holdning med hensyn til anvendelsen af traktatens artikel 3 B i en begrundelse fra Rådet om, hvad der førte Rådet til at fastlægge den fælles holdning. Rådet skal over for Europa-Parlamentet anføre grundene til, at det finder, at et kommissionsforslag eller dele heraf ikke er i overensstemmelse med traktatens artikel 3 B.
 13. Overholdelse af nærhedsprincippet vurderes i overensstemmelse med reglerne i traktaten.
-

Protokol om medlemsstaternes forbindelser med tredjelande med hensyn til passage af de ydre grænser

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER medlemsstaternes behov for effektiv kontrol ved deres ydre grænser, i givet fald i samarbejde med tredjelande, I BETRAGTNING,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Bestemmelserne om foranstaltninger vedrørende passage af de ydre grænser i traktatens artikel 73 J, nr. 2), litra a), i traktatens afsnit IIIa berører ikke medlemsstaternes kompetence til at forhandle eller indgå aftaler med tredjelande, så længe de overholder fællesskabsretten og andre relevante internationale aftaler.

Protokol om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne hænger direkte sammen med de demokratiske, sociale og kulturelle behov i de enkelte samfund og med nødvendigheden af at bevare mediepluralisme,

ER BLEVET ENIGE OM følgende fortolkende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab griber ikke ind i medlemsstaternes beføjelse til at finansiere public service radio- og tv-virksomhed, for så vidt finansieringen ydes til radio- og fjernsynsforetagender, så disse kan opfylde deres public service-opgaver som pålagt dem, defineret og tilrettelagt af de enkelte medlemsstater, og denne finansiering ikke ændrer handels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser, idet der tages hensyn til opfyldelsen af disse public service-opgaver.

Protokol om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at sikre øget dyrebeskyttelse og respekt for dyrs velfærd som følede væsener,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Når Fællesskabets politikker inden for landbrug, transport, det indre marked og forskning fastlægges og gennemføres, tager Fællesskabet og medlemsstaterne fuldt hensyn til dyrs velfærd, samtidig med at de respekterer medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt deres skikke, navnlig med hensyn til religiøse ritualer, kulturelle traditioner og regionale skikke.

D. PROTOKOLLER KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION OG TRAKTATERNE OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB OG DET EUROPÆISKE ATOMENERGI-FÆLLESSKAB

Protokol om institutionerne i perspektivet af en udvidelse af Den Europæiske Union

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:

Artikel 1

På datoen for ikrafttrædelsen af den første udvidelse af Unionen skal Kommissionen uanset artikel 157, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 9, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og artikel 126, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, bestå af én statsborger fra hver medlemsstat, forudsat at stemmevægtningen i Rådet fra samme dato er blevet ændret, enten ved nye stemmevægte eller ved dobbelt flertal, på en for alle medlemsstater acceptabel måde, der tager hensyn til alle relevante elementer, og som navnlig kompenserer de medlemsstater, der giver afkald på muligheden for at udnævne to medlemmer af Kommissionen.

Artikel 2

Mindst et år før antallet af medlemsstater i Den Europæiske Union overstiger tyve, indkaldes der til en konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer med henblik på at foretage en generel revision af traktaternes bestemmelser om institutionernes sammensætning og funktionsmåde.

Protokol om fastlæggelse af hjemstedet for De Europæiske Fællesskabers institutioner og for visse af fællesskabernes organer og tjenester samt Europol

REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER —

UNDER HENVISNING til artikel 216 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 77 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og artikel 189 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

UNDER HENVISNING til traktaten om Den Europæiske Union, og

IDET DE ERINDRER OM OG BEKRÆFTER afgørelsen af 8. april 1965 og uden at foregribe afgørelser om hjemstedet for fremtidige institutioner, organer og tjenester —

BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:

Eneste artikel

- a) Europa-Parlamentet har hjemsted i Strasbourg og afholder dér de tolv månedlige plenarmøderækker, herunder også budgetmøderækken. Yderligere plenarmøderækker afholdes i Bruxelles. Europa-Parlamentets udvalg holder deres møder i Bruxelles. Europa-Parlamentets Generalsekretariat og dets tjenester er fortsat placeret i Luxembourg.
- b) Rådet har hjemsted i Bruxelles. I april, juni og oktober holder Rådet sine samlinger i Luxembourg.
- c) Kommissionen har hjemsted i Bruxelles. De i artikel 7, 8 og 9 i afgørelsen af 8. april 1965 nævnte afdelinger er placeret i Luxembourg.
- d) Domstolen og Retten i Første Instans har hjemsted i Luxembourg.
- e) Revisionsretten har hjemsted i Luxembourg.
- f) Det Økonomiske og Sociale Udvalg har hjemsted i Bruxelles.
- g) Regionsudvalget har hjemsted i Bruxelles.
- h) Den Europæiske Investeringsbank har hjemsted i Luxembourg.
- i) Det Europæiske Monetære Institut og Den Europæiske Centralbank har hjemsted i Frankfurt.
- j) Den Europæiske Politienhed (Europol) har hjemsted i Haag.

Protokol om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM MINDER OM, at de enkelte nationale parlamenters kontrol af deres egen regering i relation til Den Europæiske Unions aktiviteter er et spørgsmål, der falder ind under den enkelte medlemsstats særlige forfatningsmæssige system og praksis,

SOM imidlertid ØNSKER at tilskynde til, at de nationale parlamenter i højere grad inddrages i Den Europæiske Unions aktiviteter og at øge deres muligheder for at udtrykke deres synspunkter i spørgsmål, som kan være af særlig interesse for dem,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:

I. INFORMATION TIL MEDLEMSSTATERNES NATIONALE PARLAMENTER

1. Alle Kommissionens høringsdokumenter (grøn- og hvidbøger og meddelelser) sendes straks til medlemsstaternes nationale parlamenter.
2. Kommissionens forslag til lovgivning som defineret af Rådet i overensstemmelse med artikel 151, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal foreligge i god tid, således at hver enkelt medlemsstats regering kan sikre, at dens eget nationale parlament modtager dem, som det er hensigtsmæssigt.
3. Der skal forløbe en periode på seks uger mellem det tidspunkt, hvor et lovgivningsforslag eller et forslag til foranstaltning, der skal vedtages i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, stilles til rådighed af Kommissionen for Europa-Parlamentet og Rådet på alle sprog, og det tidspunkt, hvor det sættes på Rådets dagsorden med henblik på afgørelse, enten med henblik på vedtagelse af en retsakt eller med henblik på vedtagelse af en fælles holdning i henhold til artikel 189 B eller 189 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab; denne frist kan dog fraviges på grund af en sags hastende karakter, men dette skal begrundes i retsaksen eller den fælles holdning.

II. KONFERENCEN FOR ORGANER MED ANSVAR FOR EF-ANLIGGENDER

4. Konferencen for Organer med Ansvar for EF-anliggender, i det følgende benævnt COSAC, der blev oprettet den 16.-17. november 1989 i Paris, kan forelægge sådanne bidrag for institutionerne for Den Europæiske Union, som den finder hensigtsmæssige, navnlig på grundlag af lovgivningsforslag, som repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst kan beslutte at sende til COSAC på baggrund af emnernes art.

5. COSAC kan behandle lovforslag eller initiativer vedrørende indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der vil kunne have direkte indflydelse på den enkeltes rettigheder og frihedsrettigheder. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen orienteres om eventuelle bidrag fra COSAC i henhold til dette punkt.
 6. COSAC kan sende Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sådanne bidrag til Unions lovgivningsarbejde, som den finder hensigtsmæssige, især vedrørende anvendelsen af nærhedsprincippet, området frihed, sikkerhed og retfærdighed samt spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder.
 7. Bidrag fra COSAC forpligter på ingen måde de nationale parlamenter eller foregriber deres holdning.
-

SLUTAKT

KONFERENCEN MELLEM REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, der blev indkaldt i Torino den niogtyvende marts nitten hundrede og seksoghalvfems for efter fælles aftale at udarbejde ændringer til traktaten om Den Europæiske Union, traktaterne om oprettelse af henholdsvis Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab og til visse tilknyttede akter, har fastlagt følgende tekster:

I. Amsterdam-traktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter

II. Protokoller

A. Protokol knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union

1. Protokol ad artikel J.7 i traktaten om Den Europæiske Union

B. Protokoller knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

2. Protokol om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union
3. Protokol om anvendelse af visse aspekter af artikel 7 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på Det Forenede Kongerige og på Irland
4. Protokol om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling
5. Protokol om Danmarks stilling

C. Protokoller knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

6. Protokol om asyl for statsborgere i Den Europæiske Unions medlemsstater
7. Protokol om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet
8. Protokol om medlemsstaternes forbindelser med tredjelande med hensyn til passage af de ydre grænser
9. Protokol om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne
10. Protokol om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd

D. Protokoller knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab

11. Protokol om institutionerne i perspektivet af en udvidelse af Den Europæiske Union

12. Protokol om fastlæggelse af hjemstedet for De Europæiske Fællesskabers institutioner og for visse af Fællesskabernes organer og tjenester samt Europol

13. Protokol om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union

III. Erklæringer

Konferencen har vedtaget følgende erklæringer, der knyttes som bilag til denne slutakt:

1. Erklæring om afskaffelse af dødsstraf
2. Erklæring om udvidet samarbejde mellem den Europæiske Union og Den Vesteuropæiske Union
3. Erklæring om Den Vesteuropæiske Union (WEU)
4. Erklæring ad artikel J.14 og J.10 i traktaten om Den Europæiske Union
5. Erklæring ad artikel J.15 i traktaten om Den Europæiske Union
6. Erklæring om en enhed for politisk planlægning og hurtig varsel
7. Erklæring ad artikel K.2 i traktaten om Den Europæiske Union
8. Erklæring ad artikel K.3, litra e), i traktaten om Den Europæiske Union
9. Erklæring ad artikel K.6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union
10. Erklæring ad artikel K.7 i traktaten om Den Europæiske Union
11. Erklæring om kirkers og konfessionsløse organisationers status
12. Erklæring om miljøkonsekvensundersøgelser
13. Erklæring ad artikel 7 D i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
14. Erklæring om ophævelse af artikel 44 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

15. Erklæring om opretholdelse af det beskyttelses- og sikkerhedsniveau, der er fastsat i Schengen-reglerne
16. Erklæring ad artikel 73 J, stk. 2, litra b), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
17. Erklæring ad artikel 73 K i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
18. Erklæring ad artikel 73 K, stk. 3, litra a), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
19. Erklæring ad artikel 73 L, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
20. Erklæring ad artikel 73 M i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
21. Erklæring ad artikel 73 O i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
22. Erklæring om handicappede
23. Erklæring om de tilskyndelsesforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 109 R i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
24. Erklæring ad artikel 109 R i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
25. Erklæring ad artikel 118 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
26. Erklæring ad artikel 118, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
27. Erklæring ad artikel 118 B, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
28. Erklæring ad artikel 119, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
29. Erklæring om sport
30. Erklæring om ømråder
31. Erklæring om Rådets afgørelse af 13. juli 1987
32. Erklæring om Kommissionens organisation og funktion
33. Erklæring ad artikel 188 C, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
34. Erklæring om overholdelse af tidsfristerne i den fælles beslutningsprocedure
35. Erklæring ad artikel 191 A, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

36. Erklæring om oversøiske lande og territorier (OLT)
37. Erklæring om offentlige kreditinstitutter i Tyskland
38. Erklæring om frivilligt arbejde
39. Erklæring om kvaliteten af EF-lovgivningens affattelse
40. Erklæring om Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs indgåelse af internationale aftaler
41. Erklæring om bestemmelserne om åbenhed, aktindsigt og bekæmpelse af svig
42. Erklæring om konsolidering af traktaterne
43. Erklæring om protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet
44. Erklæring ad artikel 2 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union
45. Erklæring ad artikel 4 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union
46. Erklæring ad artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union
47. Erklæring ad artikel 6 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union
48. Erklæring om protokollen om asyl for statsborgerne i Den Europæiske Unions medlemsstater
49. Erklæring ad eneste artikel, litra d), i protokollen om asyl for statsborgere i Den Europæiske Unions medlemsstater
50. Erklæring om protokollen om institutionerne i perspektivet af en udvidelse af Den Europæiske Union
51. Erklæring ad artikel 10 i Amsterdam-traktaten

Konferencen har også noteret sig følgende erklæringer, der er knyttet som bilag til denne slutakt:

1. Erklæring fra Østrig og Luxembourg om kreditinstitutter
2. Erklæring fra Danmark ad artikel K.14 i traktaten om Den Europæiske Union
3. Erklæring fra Tyskland, Østrig og Belgien om nærhed
4. Erklæring fra Irland ad artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling
5. Erklæring fra Belgien om protokollen om asyl for statsborgere i Den Europæiske Unions medlemsstater
6. Erklæring fra Belgien, Frankrig og Italien om protokollen om institutionerne i perspektivet af en udvidelse af Den Europæiske Union
7. Erklæring fra Frankrig om de oversøiske departementers situation på baggrund af protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union
8. Erklæring fra Grækenland vedrørende erklæringen om kirkers og konfessionsløse organisationers status

Konferencen blev endelig enig om, til orientering, at knytte teksterne til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab som de følger af de ændringer, som konferencen har udarbejdet, til denne slutakt.

Hecho en Amsterdam, el dos de octubre de mil novecientos noventa y siete.

Udfærdiget i Amsterdam, den anden oktober nittenhundrede og syvoghalvfems.

Geschehen zu Amsterdam am zweiten Oktober neunzehnhundertsiebenundneunzig.

Έγινε στο Άμστερνταμ, στις δύο Οκτωβρίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά.

Done at Amsterdam this second day of October in the year one thousand nine hundred and ninety-seven.

Fait à Amsterdam, le deux octobre de l'an mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept.

Arna dhéanamh in Amstardam ar an dara lá de Dheireadh Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht.

Fatto ad Amsterdam, addì due ottobre millenovecentonovantasette.

Gedaan te Amsterdam, de tweede oktober negentienhonderd zevenennegentig.

Feito em Amesterdão, em dois de Outubro de mil novecentos e noventa e sete.

Tehty Amsterdmissa 2 päivänä lokakuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän.

Utfärdat i Amsterdam den andra oktober år nittonhundranittiosju.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät den König der Belgier

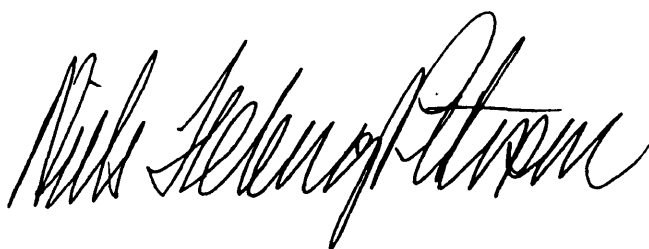

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

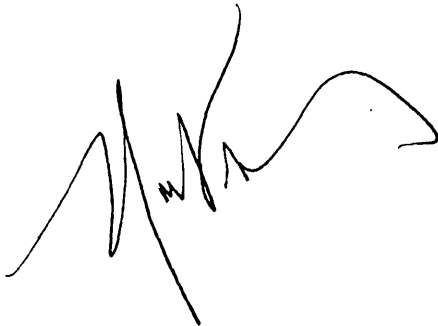
Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

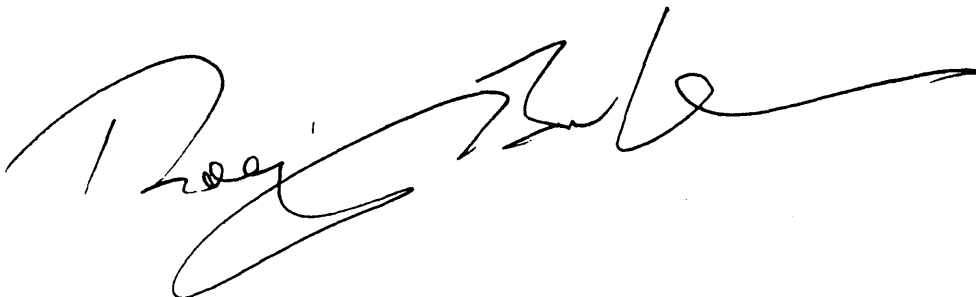
Por Su Majestad el Rey de España

Pour le Président de la République française

Thar ceann an Choimisiúin arna údarú le hAirteagal 14 de Bhunreacht na hÉireann chun cumhachtaí agus feidhmeanna Uachtarán na hÉireann a oibriú agus a chomhlíonadh
For the Commission authorised by Article 14 of the Constitution of Ireland to exercise and perform the powers and functions of the President of Ireland

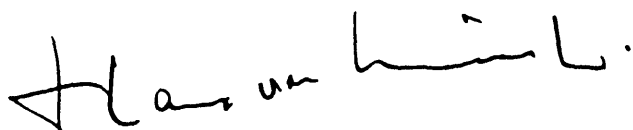
Per il Presidente della Repubblica italiana

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Pelo Presidente da República Portuguesa

Jaime Gama

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

Tarja Halonen

För Hans Majestät Konungen av Sverige

Lena Hjelm-Wallin

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Donna T. Henderson

ERKLÆRINGER VEDTAGET AF KONFERENCEN

1. Erklæring om afskaffelse af dødsstraf

Under henvisning til artikel F, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union erindrer konferencen om, at protokol nr. 6 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der blev undertegnet i Rom den 4. november 1950, og som er blevet undertegnet og ratificeret af et stort flertal af medlemsstaterne, indeholder en bestemmelse om afskaffelse af dødsstraf.

I denne forbindelse noterer konferencen sig, at siden undertegnelsen af ovennævnte protokol den 28. april 1983 er dødsstraffen blevet afskaffet i de fleste af Unionens medlemsstater, og at den ikke har været anvendt i nogen af dem.

2. Erklæring om udvidet samarbejde mellem Den Europæiske Union og Den Vesteuropæiske Union

Med henblik på udvidet samarbejde mellem Den Europæiske Union og Den Vesteuropæiske Union opfordrer konferencen Rådet til snarest at søge at vedtage passende procedurer for sikkerhedsgodkendelse af personalet i Generalsekretariatet for Rådet.

3. Erklæring om Den Vesteuropæiske Union

Konferencen har noteret sig følgende erklæring, der er vedtaget af Ministerrådet for Den Vesteuropæiske Union den 22. juli 1997:

»ERKLÆRING FRA DEN VESTEUPROPÆISKE UNION (WEU) OM DEN VESTEUPROPÆISKE UNIONS ROLLE OG FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNION OG DEN ATLANTISKE ALLIANCE

(Oversættelse)

INDLEDNING

1. WEU's medlemsstater blev i 1991 i Maastricht enige om, at der skal udvikles en egentlig europæisk sikkerheds- og forsvarsdimension samt om, at det europæiske ansvar i forsvarsanliggender skal øges. På baggrund af Amsterdam-traktaten bekræfter de på ny nødvendigheden af at fortsætte og intensivere disse bestræbelser. WEU er en integrerende del af udviklingen af Den Europæiske Union (EU), idet den giver Unionen adgang til en operationel kapacitet, navnlig i forbindelse med Petersberg-opgaverne, og den er et væsentligt element i udviklingen af den europæiske sikkerheds- og forsvarsdimension inden for Den Atlantiske Alliance i overensstemmelse med Paris-erklæringen og de afgørelser, som NATO's ministre traf i Berlin.
2. WEU-Rådet bringer i dag alle Den Europæiske Unions medlemsstater og alle de europæiske medlemmer af Den Atlantiske Alliance sammen i overensstemmelse med deres respektive status. Rådet er også et samlingspunkt for disse stater og de central- og østeuropæiske stater, der er knyttet til Den Europæiske Union gennem en associeringsaftale, og som har

ansøgt om tiltrædelse af såvel Den Europæiske Union som Den Atlantiske Alliance. WEU stadfæster således sin rolle som et ægte forum for dialog og samarbejde mellem europæere med hensyn til spørgsmål, der vedrører europæisk sikkerhed og forsvar i bred forstand.

3. I den forbindelse noterer WEU sig afsnit V i i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, især artikel J.3, stk. 1, artikel J.7 og protokollen ad artikel J.7, der er affattet således:

Artikel J.3, stk. 1

»1. Det Europæiske Råd fastlægger principperne og de overordnede retningslinjer for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder for anliggender, der har indvirkning på forsvarsområdet.«

Artikel J.7

»1. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle spørgsmål vedrørende Unionens sikkerhed, herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, i overensstemmelse med andet afsnit, som vil kunne føre til et fælles forsvar, hvis Det Europæiske Råd træffer afgørelse herom. Det henstiller i så fald til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan afgørelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Den Vesteuropæiske Union (WEU) udgør en integrerende del af udviklingen af Unionen, der giver denne adgang til en operationel kapacitet, navnlig i forbindelse med stk. 2. Den støtter Unionen i udformningen af forsvarsaspekterne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik som fastsat i denne artikel. Unionen etablerer derfor tættere institutionelle forbindelser med WEU med henblik på muligheden af WEU's integration i Unionen, hvis Det Europæiske Råd træffer afgørelse herom. Det henstiller i så fald til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan afgørelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Unionens politik i denne artikels betydning berører ikke den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik og skal overholde de forpligtelser, som visse medlemsstater, hvis fælles forsvar foregår i Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO), har i henhold til den nordatlantiske traktat, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for denne ramme.

Den gradvise udformning af en fælles forsvarspolitik understøttes, i det omfang medlemsstaterne måtte finde det hensigtsmæssigt, af samarbejdet mellem dem på forsvarsmaterielområdet.

2. De spørgsmål, der er omhandlet i denne artikel, omfatter humanitære opgaver og redningsopgaver, fredsbevarende opgaver og kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse.

3. Unionen benytter sig af WEU til at udarbejde og iværksætte de af Unionens afgørelser og aktioner, der har indvirkning på forsvarsområdet.

Det Europæiske Råds kompetence til at fastlægge retningslinjer i overensstemmelse med artikel J.3 gælder også hvad angår WEU for de spørgsmål, hvor Unionen benytter sig af WEU.

Når Unionen benytter sig af WEU til at udarbejde og iværksætte Unionens afgørelser vedrørende de opgaver, der er nævnt i stk. 2, har alle Unionens medlemsstater ret til at deltage fuldt ud i disse opgaver. Rådet vedtager i forståelse med WEU's institutioner de nødvendige praktiske bestemmelser, som skal give de medlemsstater, der bidrager til de pågældende opgaver, mulighed for fuldt ud og på lige fod at deltage i planlægningen og beslutningstagningen i WEU.

Afgørelser i henhold til dette stykke, der har indvirkning på forsvarsområdet, berører ikke de politikker og forpligtelser, der er nævnt i stk. 1, tredje afsnit.

4. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for, at der på bilateralt plan inden for rammerne af WEU og Den Atlantiske Alliance udvikles et tættere samarbejde mellem to eller flere medlemsstater, for så vidt dette samarbejde ikke er i strid med eller hæmmer det samarbejde, der er omhandlet i dette traktatafsnit.

5. Med henblik på at fremme målene i denne artikel vil bestemmelserne heri blive gennemgået på ny i overensstemmelse med artikel N.«

Protokol ad artikel J.7

»DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER HENSYN TIL behovet for fuldt ud at gennemføre bestemmelserne i artikel J.7, stk. 1, andet afsnit, og stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union,

SOM TAGER HENSYN TIL at Unionens politik i artikel J.7's betydning ikke berører den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik og skal overholde de forpligtelser, som visse medlemsstater, hvis fælles forsvar foregår i NATO, har i henhold til den nordatlantiske traktat, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for denne ramme,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union:

Den Europæiske Union udarbejder inden et år fra Amsterdam-traktatens ikrafttræden sammen med Den Vesteuropæiske Union ordninger for udvidet samarbejde mellem dem.«

A. WEU's FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNION: LEDSAGEFORANSTALTNINGER TIL GENNEMFØRELSEN AF AMSTERDAM-TRAKTATEN

4. I »Erklæringen om Den Vesteuropæiske Unions rolle og forbindelser med Den Europæiske Union og Den Atlantiske Alliance« af 10. december 1991 satte WEU's medlemsstater sig som mål, »at WEU i etaper skal udbygges til at være forsvarskomponenten i Den Europæiske Union«. De bekræfter i dag denne målsætning, således som den er udviklet i Amsterdam-traktaten.
5. Når Unionen benytter sig af WEU, vil WEU udarbejde og iværksætte de af Unionens afgørelser og aktioner, der har indvirkning på forsvarsområdet.

Med henblik på at udarbejde og iværksætte de af EU's afgørelser og aktioner, hvor Unionen benytter sig af WEU, vil WEU handle i overensstemmelse med de retningslinjer, der fastlægges af Det Europæiske Råd.

WEU støtter Den Europæiske Union i fastlæggelsen af de aspekter af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der har indvirkning på forsvarsområdet, således som de er fastsat i artikel J.7 i traktaten om Den Europæiske Union.

6. WEU bekræfter, at når Den Europæiske Union benytter sig af WEU til at udarbejde og iværksætte Unionens afgørelser vedrørende de opgaver, der er nævnt i artikel J.7, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, har alle Unionens medlemsstater ret til at deltage fuldt ud i disse opgaver i overensstemmelse med artikel J.7, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

WEU vil udvikle observatøernes rolle i WEU i overensstemmelse med artikel J.7, stk. 3, og vedtage de nødvendige praktiske bestemmelser, som skal give alle de af EU's medlemsstater, der bidrager til WEU's opgaver efter anmodning fra EU, mulighed for fuldt ud og på lige fod at deltage i planlægningen og beslutningstagningen i WEU.

7. I overensstemmelse med protokollen om artikel J.7 i traktaten om Den Europæiske Union udarbejder WEU i samarbejde med Den Europæiske Union ordninger, der tager sigte på at styrke samarbejdet mellem de to organisationer. Med henblik herpå kan bl.a. følgende foranstaltninger, hvoraf visse allerede er under drøftelse i WEU, udvikles nærmere fremover:

- ordninger med det formål at forbedre koordineringen af hørings- og beslutningsprocedurerne i hver af de to organisationer, især i krisesituationer
- afholdelse af fælles møder mellem de to organisationers kompetente organer
- harmonisering i videst muligt omfang af formandskabsrækkefølgen i WEU og EU samt af de administrative regler og praksis i de to organisationer
- en tæt koordinering af tjenestegrenenes aktiviteter i WEU's generalsekretariat og Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, herunder udveksling og udstationering af personale

- udarbejdelse af ordninger, der gør det muligt for EU's kompetente organer, herunder enheden for politikplanlægning og hurtig varsling, at anvende ressourcerne i planlægningsenheden, situationscentret og satellitcentret i WEU
- samarbejde efter behov på våbenområdet inden for rammerne af Western European Armaments Group i dennes egenskab af europæisk instans for forsvarsmaterielsamarbejde, EU og WEU i forbindelse med rationaliseringen af det europæiske våbenmarked og oprettelsen af et europæiske våbenagentur
- praktiske ordninger med henblik på at sikre et samarbejde med Europa-Kommissionen under hensyntagen til dennes rolle i FUSP, således som den fremgår af Amsterdamtraktaten
- forbedring af de ordninger, der er indgået med Den Europæiske Union på sikkerhedsområdet.

B. FORBINDELSERNE MELLEM WEU OG NATO I FORBINDELSE MED UDVIKLINGEN AF EN EUROPÆISK SIKKERHEDS- OG FORSVARSDIMENSION INDEN FOR DEN ATLANTISKE ALLIANCE

8. Den Atlantiske Alliance er fortsat grundlaget for det kollektive forsvar i henhold til den nordatlantiske traktat. Den vil fortsat være det centrale forum for konsultationer mellem de allierede og centrum for de politiske beslutninger af betydning for sikkerheds- og forsvarsforpligtelserne for de allierede under Washington-traktaten. Alliancen har indledt en tilpasnings- og reformproces, således at den mere effektivt kan udføre alle sine forskellige opgaver. Denne proces tager sigte på at styrke og forny det transatlantiske partnerskab, bl.a. ved at udvikle en europæisk sikkerheds- og forsvarsdimension inden for alliancen.
9. WEU udgør et væsentligt element i udviklingen af en europæisk sikkerheds- og forsvarsdimension inden for Den Atlantiske Alliance, og den vil fortsat bestræbe sig på at styrke sit institutionelle og konkrete samarbejde med NATO.
10. Udover sin støtte til det fælles forsvar i overensstemmelse med artikel 5 i Washington-traktaten og artikel V i den ændrede Bruxelles-traktat spiller WEU en aktiv rolle i forbindelse med konfliktforebyggelse og krisestyring som fastsat i Petersberg-erklæringen. Inden for disse rammer forpligter WEU sig til fuldt ud at spille sin rolle i fuld åbenhed og under overholdelse af komplementariteten mellem de to organisationer.
11. WEU bekræfter, at denne sikkerheds- og forsvarsdimension vil være baseret på sunde militære principper og støttet af en hensigtsmæssig militær planlægning, samt at den vil gøre det muligt at oprette militært sammenhængende og effektive styrker, der vil være i stand til at fungere under dens politiske kontrol og strategiske styring.
12. Med henblik herpå vil WEU udvikle samarbejdet med NATO, navnlig på følgende områder:
 - konsultationsmekanismerne mellem WEU og NATO i forbindelse med kriser

- WEU's aktive deltagelse i NATO's forsvarsplanlægningsproces
- operationelle forbindelser mellem WEU og NATO med henblik på planlægning, forberedelse og gennemførelse af operationer, i forbindelse med hvilke der gøres brug af NATO's midler og kapacitet under WEU's politiske kontrol og strategiske ledelse, navnlig
 - militær planlægning, der gennemføres af NATO i koordination med WEU, og øvelser
 - udformning af en rammeaftale om overførsel, opfølgning og tilbagelevering af NATO's midler og kapacitet
 - forbindelserne mellem WEU og NATO vedrørende europæiske kommandoordninger.

Dette samarbejde vil fortsat blive udbygget, ikke mindst under hensyn til tilpasningen af alliancen.

C. WEU'S OPERATIONELLE ROLLE I UDVIKLINGEN AF EN EUROPÆISK SIKKERHEDS- OG FORSVARSDIMENSION

13. WEU's rolle som europæisk politisk og militært krisestyringsorgan vil blive udviklet under anvendelse af de midler og den kapacitet, WEU-landene stiller til rådighed på nationalt eller multinationalt grundlag, eventuelt under anvendelse af NATO's midler og kapacitet i overensstemmelse med de ordninger, der er under udarbejdelse. I den forbindelse vil WEU ligeledes støtte FN's og OSCE's krisestyringsaktiviteter.

Inden for rammerne af artikel J.7 i traktaten om Den Europæiske Union vil WEU bidrage til den gradvise udformning af en fælles forsvarspolitik og sørge for en konkret iværksættelse heraf gennem en yderligere udvikling af sin egen operationelle rolle.

14. Med henblik herpå vil WEU fortsætte arbejdet på følgende områder:

- WEU har udviklet krisestyringsmekanismer og -procedurer, der vil blive ajourført, efterhånden som WEU's erfaringer øges gennem øvelser og operationer. Gennemførelsen af Petersberg-opgaver forudsætter fleksible aktionsmetoder, der er tilpasset de forskellige krisesituationer, og en optimal udnyttelse af den disponible kapacitet, herunder anvendelse af en national generalstab, der kan stilles til rådighed af en koordinerende nation, eller en multinational generalstab, der henhører under WEU, eller NATO's midler og kapacitet.
- WEU har allerede udarbejdet foreløbige konklusioner vedrørende udformningen af en fælles europæisk forsvarspolitik, der er et første bidrag vedrørende målsætningerne for, omfanget af og midlerne i forbindelse med en fælles europæisk forsvarspolitik.

WEU vil fortsætte dette arbejde med udgangspunkt i bl.a. Paris-erklæringen og under hensyn til de relevante elementer i de afgørelser, der er truffet på topmøderne og WEU's og NATO's ministermøder siden mødet i Birmingham. Der vil i særlig grad blive lagt vægt på følgende områder:

- fastlæggelse af principperne for anvendelse af WEU-landenes væbnede styrker til WEU-operationer af Petersberg-typen til støtte for fælleseuropæiske interesser på sikkerhedsområdet
- organisering af de operationelle midler med henblik på Petersberg-opgaver, f.eks. udformning af generelle planer og beredskabsplaner, træning, forberedelse af styrkernes interoperabilitet, herunder om nødvendigt gennem deltagelse i NATO's forsvarsplanlægningsproces
- strategisk mobilitet på grundlag af det igangværende arbejde
- efterretninger på forsvarsområdet ved hjælp af WEU's planlægningsenhed, situationscenter og satellitcenter.
- WEU har truffet en lang række foranstaltninger, der har gjort det muligt at styrke organisationens operationelle rolle (planlægningsenheden, situationscentret og satellitcentret). En forbedring af funktionen i de militære afsnit i WEU's hovedsæde og nedsættelse i rådsregi af et militært udvalg vil indebære en fornyet styrkelse af strukturer, der er væsentlige for en vellykket forberedelse og gennemførelse af WEU's operationer.
- For at give de associerede medlemmer og observatørerne mulighed for at deltage i alle operationer vil WEU ligeledes undersøge, hvilke nærmere bestemmelser der er nødvendige for at give disse associerede medlemmer og observatører adgang til i overensstemmelse med deres status fuldt ud at deltage i alle de operationer, WEU gennemfører.
- WEU erindrer om, at de associerede medlemmer deltager på samme grundlag som de fuldgyldige medlemmer i de operationer, de bidrager til, samt i øvelser og planlægning i forbindelse hermed. WEU vil endvidere undersøge, hvordan observatørerne i overensstemmelse med deres status i videst muligt omfang kan deltage i planlægningen og beslutningstagningen i WEU i forbindelse med alle de operationer, de bidrager til.
- WEU vil, om nødvendigt i konsultation med de kompetente instanser, undersøge, hvordan de associerede medlemmer og observatørerne i videst muligt omfang og i overensstemmelse med deres status kan deltage i organisationens aktiviteter. WEU vil navnlig se på aktiviteterne på forsvarsmateriel- og rumområdet samt på militære studier.
- WEU vil undersøge, hvorledes organisationen kan udbygge de associerede partners deltagelse i et stadigt stigende antal aktiviteter.«

4. Erklæring ad artikel J.14 og K.10 i traktaten om Den Europæiske Union

Bestemmelserne i artikel J.14 og K.10 i traktaten om Den Europæiske Union og aftaler i henhold til disse bestemmelser indebærer ikke, at der overdrages beføjelser fra medlemsstaterne til Den Europæiske Union.

5. Erklæring ad artikel J.15 i traktaten om Den Europæiske Union

Konferencen er enig om, at medlemsstaterne skal sikre, at Den Politiske Komité, der er nævnt i artikel J.15 i traktaten om Den Europæiske Union, kan mødes når som helst med meget kort varsel på politisk direktør- eller vice- direktørniveau i tilfælde af internationale kriser eller andre hastende spørgsmål.

6. Erklæring om en enhed for politisk planlægning og hurtig varsling

Konferencen er enig om følgende:

1. Der oprettes en enhed for politisk planlægning og hurtig varsling i Generalsekretariatet for Rådet under ansvar af generalsekretæren, der er den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP). Der skal etableres et passende samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre fuldstændig sammenhæng med Unionens eksterne økonomiske politik og politik for udviklingssamarbejde.
2. Enhedens opgaver skal være følgende:
 - a) at overvåge og analysere udviklingen på områder, der vedrører FUSP
 - b) at foretage vurderinger af Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitiske interesser og at indkredse områder, som FUSP vil kunne fokusere på i fremtiden
 - c) at foretage rettidige vurderinger og hurtig varsling af begivenheder eller situationer, som kan få væsentlige følger for Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder potentielle politiske kriser
 - d) efter anmodning fra enten Rådet eller formandskabet eller på eget initiativ at udarbejde papirer med underbyggede politik-valgmuligheder, som under formandskabets ansvar forelægges som bidrag til politikformuleringen i Rådet, og som kan indeholde FUSP-analyser, -henstillinger og -strategier.
3. Enheden skal bestå af personale fra Generalsekretariatet, medlemsstaterne, Kommissionen og Den Vesteuropæiske Union (WEU).
4. Alle medlemsstaterne og Kommissionen kan fremsætte forslag til enheden om arbejde, der skal udføres.
5. Medlemsstaterne og Kommissionen bistår den politiske planlægningsproces ved i så fuldt omfang som muligt at indberette relevante oplysninger, herunder fortrolige oplysninger.

7. Erklæring ad artikel K.2 i traktaten om Den Europæiske Union

Handling på politisamarbejdsområdet i henhold til artikel K.2 i traktaten om Den Europæiske Union, herunder Europols aktiviteter, er underlagt passende domstolskontrol fra de kompetente nationale myndigheders side i overensstemmelse med gældende regler i de enkelte medlemsstater.

8. Erklæring ad artikel K.3, litra e), i traktaten om Den Europæiske Union

Konferencen er enig om, at bestemmelserne i artikel K.3, litra e), i traktaten om Den Europæiske Union ikke må medføre, at en medlemsstat, hvis retssystem ikke indeholder bestemmelser om en minimumsstrafferamme, forpligtes til at indføre sådanne bestemmelser.

9. Erklæring ad artikel K.6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union

Konferencen er enig om, at initiativer til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel K.6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og retsakter, som Rådet vedtager i medfør heraf, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Rådets og Kommissionens forretningsorden.

10. Erklæring ad artikel K.7 i traktaten om Den Europæiske Union

Konferencen noterer sig, at medlemsstaterne, når de fremsætter en erklæring i henhold til artikel K.7, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, kan forbeholde sig ret til i deres nationale lovgivning at fastsætte bestemmelser om, at det — såfremt der rejses spørgsmål om gyldigheden eller fortolkningen af en retsakt som nævnt i artikel K.7, stk. 1, under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres — pålægges denne ret at indbringe spørgsmålet for Domstolen.

11. Erklæring om kirkers og konfessionsløse organisationers status

Den Europæiske Union respekterer og anfægter ikke den status i henhold til national lovgivning, som kirker og religiøse sammenslutninger eller samfund har i medlemsstaterne.

Den Europæiske Union respekterer ligeledes filosofiske og konfessionsløse organisationers status.

12. Erklæring om miljøkonsekvensundersøgelser

Konferencen noterer sig, at Kommissionen forpligter sig til at foretage miljøkonsekvensundersøgelser, når den fremsætter forslag, der kan have betydelige miljøvirkninger.

13. Erklæring ad artikel 7 D i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Bestemmelserne i artikel 7 D om almene tjenesteydelser iværksættes under fuld iagttagelse af Domstolens retspraksis, bl.a. for så vidt angår principperne om ligebehandling, kvalitet og kontinuitet i forbindelse med sådanne ydelser.

14. Erklæring om ophævelse af artikel 44 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Ophævelsen af artikel 44 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som indeholder en henvisning til princippet om naturlig præference mellem medlemsstaterne i forbindelse med fastsættelse af mindstepriser i en overgangsperiode, berører ikke det i Fællesskabet gældende præferenceprincip, således som det er defineret i Domstolens praksis.

15. Erklæring om opretholdelse af det beskyttelses- og sikkerhedsniveau, der er fastsat i Schengen-reglerne

Konferencen er enig om, at foranstaltninger, som Rådet skal vedtage til erstatning for bestemmelser om afskaffelse af kontrollen ved de fælles grænser, der er indeholdt i Schengen-konventionen fra 1990, mindst bør sikre samme beskyttelses- og sikkerhedsniveau som de nævnte bestemmelser i Schengen-konventionen.

16. Erklæring ad artikel 73 J, nr. 2), litra b), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen er enig om, at der ved anvendelsen af artikel 73 J, nr. 2), litra b), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab tages hensyn til Unionens og medlemsstaternes udenrigspolitiske forhold.

17. Erklæring ad artikel 73 K i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Der etableres konsultationer med De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge og andre relevante internationale organisationer om spørgsmål vedrørende asylpolitikken.

18. Erklæring ad artikel 73 K, nr. 3), litra a), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen er enig om, at medlemsstaterne kan forhandle og indgå aftaler med tredjelande på de områder, der er omfattet af artikel 73 K, nr. 3), litra a), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, så længe disse aftaler respekterer fællesskabslovgivning.

19. Erklæring ad artikel 73 L, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen er enig om, at medlemsstaterne kan tage udenrigspolitiske hensyn, når de udøver deres beføjelser i henhold til artikel 73 L, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

20. Erklæring ad artikel 73 M i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

De foranstaltninger, der vedtages i medfør af artikel 73 M i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan anvende deres forfatningsmæssige bestemmelser vedrørende pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.

21. Erklæring ad artikel 73 O i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen er enig om, at Rådet skal behandle indholdet af den afgørelse, der er omhandlet i artikel 73 O, stk. 2, andet led, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab inden udløbet af den femårsperiode, der er omhandlet i artikel 73 O, således at denne afgørelse kan træffes og gennemføres umiddelbart efter udløbet af denne periode.

22. Erklæring om handicappede

Konferencen er enig om, at Fællesskabets institutioner i forbindelse med udarbejdelsen af foranstaltninger i henhold til artikel 100 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal tage hensyn til handicappedes behov.

23. Erklæring om de tilskyndelsesforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 109 R i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen er enig om, at de tilskyndelsesforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 109 R i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, altid bør indeholde oplysninger om følgende:

- baggrunden for foranstaltningerne, baseret på en objektiv vurdering af det behov, der er for dem, og den gevinst, de kan give anledning til på fællesskabsplan
- deres varighed, der ikke bør overstige fem år
- det maksimale beløb til finansiering af foranstaltningerne, der skal afspejle disses karakter af tilskyndelsesforanstaltninger.

24. Erklæring ad artikel 109 R i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Der er enighed om, at udgifter i henhold til artikel 109 R i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab falder ind under udgiftsområde 3 i de finansielle overslag.

25. Erklæring ad artikel 118 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Der er enighed om, at udgifter i henhold til artikel 118 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab falder ind under udgiftsområde 3 i de finansielle overslag.

26. Erklæring ad artikel 118, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

De Høje Kontraherende Parter noterer sig, at der under drøftelserne vedrørende artikel 118, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab var enighed om, at Fællesskabet med fastlæggelsen af minimumsforskrifter for beskyttelsen af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed ikke agter at udøve forskelsbehandling over for arbejdstagere i små og mellemstore virksomheder på en måde, omstændighederne ikke berettiger til.

27. Erklæring ad artikel 118 B, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

De Høje Kontraherende Parter erklærer, at den første af de ordninger, der skal vedtages med henblik på anvendelse af aftalerne mellem arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan, som er nævnt i artikel 118 B, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, vil gå ud på at udforme aftalernes indhold ved kollektive forhandlinger efter hver enkelt medlemsstats egne regler, og at ordningen derfor ikke indebærer nogen forpligtelse for medlemsstaterne til at anvende aftalerne direkte eller til at udarbejde regler for deres gennemførelse og heller ingen forpligtelse til at ændre gældende national lovgivning for at lette deres iværksættelse.

28. Erklæring ad artikel 119, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Når medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 119, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, bør de i første omgang bestræbe sig på at forbedre kvindernes stilling på arbejdsmarkedet.

29. Erklæring om sport

Konferencen understreger sportens samfundsmæssige betydning, navnlig dens identitetsskabende rolle og dens evne til at bringe mennesker sammen. Konferencen opfordrer derfor Den Europæiske Unions organer til at lytte til sportssammenslutninger, når væsentlige spørgsmål af betydning for sporten er til behandling. I denne forbindelse bør der lægges særlig vægt på de specielle forhold, der er kendetegnende for amatørsporten.

30. Erklæring om Øområder

Konferencen erkender, at øområder lider under vedvarende strukturelle ulemper, der skyldes deres status som øsamfund, og som hæmmer deres økonomiske og sociale udvikling.

Konferencen erkender derfor, at der i EF-lovgivningen skal tages hensyn til disse ulemper, og at der, når det er berettiget, kan træffes særlige foranstaltninger til gavn for disse områder for bedre at integrere dem i det indre marked på rimelige vilkår.

31. Erklæring om Rådets afgørelse af 13. juli 1987

Konferencen opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 1998 at forelægge Rådet et forslag om ændring af Rådets afgørelse af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.

32. Erklæring om Kommissionens organisation og funktion

Konferencen noterer sig, at Kommissionen agter at forberede en omorganisering af kommissærkollegiets opgaver i god tid inden den Kommission, der indsættes i år 2000, for derved at sikre en optimal fordeling mellem traditionelle porteføljer og specialopgaver.

I denne forbindelse mener konferencen, at Kommissionens formand skal have stor frihed til at fordele opgaverne inden for kollegiet og til at omfordele opgaverne i løbet af en Kommissions mandatperiode.

Konferencen noterer sig desuden, at Kommissionen sideløbende hermed agter at foretage en tilsvarende omorganisering af sine afdelinger. Den noterer sig især, at det er ønskeligt, at en næstformand får ansvaret for forbindelserne med tredjelande.

33. Erklæring ad artikel 188 C, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen opfordrer Revisionsretten, Den Europæiske Investeringsbank og Kommissionen til at lade trepartsaftalen forblive i kraft. Hvis en af parterne kræver en tekst, der skal træde i stedet for eller ændre aftalen, bestræber de sig på at nå til enighed om en sådan tekst under hensyntagen til deres respektive interesser.

34. Erklæring om overholdelse af tidsfristerne i den fælles beslutningsprocedure

Konferencen henstiller til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen at gøre alt for at sikre, at den fælles beslutningsprocedure afvikles så hurtigt som muligt. Den minder om betydningen af, at fristerne i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab overholdes nøje, og bekræfter, at den mulighed for at forlænge de pågældende frister, der er nævnt i stk. 7 i samme artikel, kun bør overvejes, når det er strengt nødvendigt. Under alle omstændigheder bør den faktiske periode mellem Europa-Parlamentets andenbehandling og det tidspunkt, hvor resultatet af Forligsudvalgets arbejde foreligger, ikke overstige ni måneder.

35. Erklæring ad artikel 191 A, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen er enig om, at de principper og betingelser, som er omhandlet i artikel 191 A, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, giver en medlemsstat mulighed for at anmode Kommissionen eller Rådet om ikke at meddele tredjemand et dokument fra denne stat uden dens forudgående samtykke.

36. Erklæring om oversøiske lande og territorier (OLT)

Konferencen erkender, at den særlige associeringsordning for de oversøiske lande og territorier OLT, der følger af fjerde del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er udformet for et stort antal lande og territorier med et stort areal og et stort indbyggertal. Denne ordning har kun udviklet sig lidt siden 1957.

Konferencen konstaterer, at der i dag kun er 20 OLT, og at der er tale om yderst spredte øsamfund med en samlet befolkning på ca. 900 000 indbyggere. Desuden er de fleste OLT strukturelt set meget tilbagestående på grund af specielt vanskelige geografiske og økonomiske forhold. Den særlige associeringsordning, der blev udformet i 1957, kan derfor ikke længere effektivt opfylde OLT's udviklingsbehov.

Konferencen minder højtideligt om, at formålet med associeringen er at fremme den økonomiske og sociale udvikling i disse lande og territorier og at oprette tætte økonomiske forbindelser mellem disse og Fællesskabet som helhed.

Konferencen opfordrer derfor Rådet til i overensstemmelse med artikel 136 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at tage associeringsordningen op til revision inden februar 2000 med følgende fire formål:

- at fremme OLT's økonomiske og sociale udvikling mere effektivt
- at udbygge de økonomiske forbindelser mellem OLT og Den Europæiske Union
- at tage større hensyn til forskellene mellem og de særlige forhold i de enkelte OLT, bl.a. med hensyn til fri etableringsret
- at sørge for, at det finansielle instrument gøres mere effektivt.

37. Erklæring om offentlige kreditinstitutter i Tyskland

Konferencen noterer sig, at Kommissionen er af den opfattelse, at Fællesskabets gældende konkurrenceregler tillader, at der tages fuldt hensyn til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, som offentlige kreditinstitutter i Tyskland præsterer, samt til de faciliteter, der ydes dem som kompensation for de omkostninger, der er forbundet med disse ydelser. Hvordan man i Tyskland vil sikre, at de lokale myndigheder kan udføre den opgave, det er at tilvejebringe en omfattende og effektiv økonomisk infrastruktur, er i den forbindelse et spørgsmål, der må afgøres af medlemsstaten selv. Sådanne faciliteter må ikke skade konkurrenceforholdene i et omfang, der går ud over det nødvendige for at udføre disse særlige opgaver eller strider mod Fællesskabets interesser.

Konferencen erindrer om, at Det Europæiske Råd har opfordret Kommissionen til at undersøge, om der er lignende tilfælde i de andre medlemsstater, til at anvende samme regler i sådanne tilfælde, hvis det er relevant, og til at orientere Rådet (økonomi og finans).

38. Erklæring om frivilligt arbejde

Konferencen anerkender det betydelige bidrag, frivilligt arbejde yder til udviklingen af solidaritet i samfundet.

Fællesskabet vil fremme den europæiske dimension af frivillige organisationer med særlig vægt på udveksling af oplysninger og erfaringer samt på unges og ældres deltagelse i frivilligt arbejde.

39. Erklæring om kvaliteten af EF-lovgivningens affattelse

Konferencen fastslår, at EF-lovgivningens affattelse må være af en sådan kvalitet, at de nationale myndigheder kan anvende den korrekt, og at borgerne og erhvervslivet bedre kan forstå den. Den minder om formandskabets konklusioner om dette spørgsmål på Det Europæiske Råds møde i Edinburgh den 11.-12. december 1992, samt om den resolution om kvaliteten af affattelsen af EF-lovgivningen, som Rådet vedtog den 8. juni 1993 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 166 af 17. 6. 1993, s. 1).

Konferencen er af den opfattelse, at de tre institutioner, der deltager i proceduren for vedtagelse af EF-lovgivning, Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, bør vedtage vejledende retningslinjer for kvaliteten af lovgivningens affattelse. Den understreger også, at EF-lovgivningen bør gøres lettere tilgængelig, og udtrykker i den forbindelse tilfredshed med vedtagelsen og den første gennemførelse af en fremskyndet arbejdsmetode med henblik på officiel kodifikation af lovtekster, der blev indført ved aftalen mellem institutionerne af 20. december 1994 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 102 af 4. 4. 1996, s. 2).

Konferencen erklærer følgelig, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør:

- fastlægge vejledende retningslinjer efter fælles aftale med henblik på at forbedre kvaliteten af EF-lovgivningens affattelse og tage disse retningslinjer som udgangspunkt, når de behandler forslag eller udkast til EF-retsakter, samt træffe de interne organisatoriske foranstaltninger, som de finder nødvendige for at sikre en hensigtsmæssig gennemførelse af disse retningslinjer
- bestræbe sig mest muligt på at fremskynde kodifikationen af lovtekster.

40. Erklæring om proceduren for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs indgåelse af internationale aftaler

Det forhold, at § 14 i konventionen om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, udgår, ændrer ikke gældende praksis for proceduren for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs indgåelse af internationale aftaler.

41. Erklæring om bestemmelserne om åbenhed, aktindsigt og bekæmpelse af svig

Konferencen er af den opfattelse, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, når de handler i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, bør lade sig lede af de bestemmelser om åbenhed, aktindsigt og bekæmpelse af svig, der gælder inden for rammerne af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

42. Erklæring om konsolidering af traktaterne

De Høje Kontraherende Parter er enige om, at det tekniske arbejde, der er påbegyndt under regeringskonferencen, skal fortsættes hurtigst muligt med henblik på at udarbejde en konsolideret udgave af alle de relevante traktater, herunder traktaten om Den Europæiske Union.

De er enige om, at slutresultaterne af dette tekniske arbejde, der skal offentliggøres til orientering under Rådets generalsekretærs ansvar, ikke skal have nogen retskraft.

43. Erklæring om protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

De Høje Kontraherende Parter bekræfter dels erklæringen om gennemførelsen af fællesskabsretten, der er knyttet som bilag til slutakten til traktaten om Den Europæiske Union, dels konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Essen, hvorefter den administrative gennemførelse af fællesskabsretten principielt skal høre under medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Dette berører ikke fællesskabsinstitutionernes tilsyns-, overvågnings- og gennemførelsesbeføjelser som fastsat i artikel 145 og 155 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

44. Erklæring ad artikel 2 i protokollen om Integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union

De Høje Kontraherende Parter er enige om, at Rådet vedtager alle de nødvendige foranstaltninger, der er nævnt i artikel 2 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, på datoen for Amsterdam-traktatens ikrafttræden. Med henblik herpå indledes det forberedende arbejde i så god tid, at det kan afsluttes inden denne dato.

45. Erklæring ad artikel 4 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union

De Høje Kontraherende Parter opfordrer Rådet til at høre Kommissionen, før det træffer afgørelse om en anmodning fra Irland eller Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i nogle eller alle bestemmelserne i Schengen-reglerne i henhold til artikel 4 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union. De forpligter sig endvidere til at udfolde deres bedste bestræbelser med henblik på at gøre det

muligt for Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, hvis de måtte ønske det, at anvende bestemmelserne i nævnte artikel 4, således at Rådet vil kunne træffe de i denne artikel nævnte afgørelser samtidig med eller efter ikrafttrædelsen af denne protokol.

46. Erklæring ad artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union

De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til at bestræbe sig på at muliggøre handling fra alle medlemsstaters side på Schengen-reglernes områder, især hvis Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har accepteret nogle af eller alle disse regler i overensstemmelse med artikel 4 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.

47. Erklæring ad artikel 6 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union

De Høje Kontraherende Parter er enige om at tage alle nødvendige skridt til, at de aftaler, der er nævnt i artikel 6 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, kan træde i kraft på samme dato som Amsterdam-traktaten.

48. Erklæring om protokollen om asyl for statsborgere i Den Europæiske Unions medlemsstater

Protokollen om asyl for statsborgere i Den Europæiske Unions medlemsstater berører ikke de enkelte medlemsstaters ret til at træffe de organisationsmæssige foranstaltninger, som de anser for nødvendige for at opfylde deres forpligtelser i henhold til Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling.

49. Erklæring ad eneste artikel, litra d), i protokollen om asyl for statsborgere i Den Europæiske Unions Medlemsstater

Konferencen erklærer, at, selv om den anerkender vigtigheden af resolutionen om åbenbart grundløse asylansøgninger vedtaget af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters ministre med ansvar for indvandring 30. november-1. december 1992 og Rådets resolution af 20. juni 1995 om mindstegarantier for behandling af asylsager, bør spørgsmålet om misbrug af asylprocedurer og anvendelse af relevante hurtige procedurer til behandling af åbenbart grundløse asylansøgninger behandles nærmere med henblik på at indføre nye forbedringer, der kan fremskynde disse procedurer.

50. Erklæring om protokollen om institutionerne i perspektivet af en udvidelse af Den Europæiske Union

Indtil ikrafttrædelsen af den første udvidelse er der enighed om, at Rådets afgørelse af 29. marts 1994 (»Ioannina-forliget«) forlænges, og at der inden da skal findes en løsning på Spaniens særlige tilfælde.

51. Erklæring ad artikel 10 i Amsterdam-traktaten

Efter Amsterdam-traktaten udgår og slettes bortfaldne bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, således som de var i kraft inden Amsterdam-traktatens ikrafttræden, og visse af deres bestemmelser tilpasses, herunder indsættes visse bestemmelser fra traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber og fra akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet. Disse processer ændrer ikke gældende fællesskabsret.

ERKLÆRINGER SOM KONFERENCEN HAR NOTERET SIG

1. Erklæring fra Østrig og Luxembourg om kreditinstitutter

Østrig og Luxembourg er af den opfattelse, at erklæringen om offentlige kreditinstitutter i Tyskland også finder anvendelse på kreditinstitutter i Østrig og Luxembourg med en tilsvarende organisatorisk struktur.

2. Erklæring fra Danmark ad artikel K.14 i traktaten om Den Europæiske Union

Ifølge artikel K.14 i traktaten om Den Europæiske Union kræves der enstemmighed fra samtlige medlemmer af Rådet for Den Europæiske Union, dvs. alle medlemsstaterne, for at en beslutning om, at bestemmelserne i det nye afsnit IIIa i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab om visa, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer skal finde anvendelse på handling, der henhører under områder, som er nævnt i artikel K.1. Endvidere må enhver enstemmig afgørelse, der træffes af Rådet, vedtages i hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med dens forfatningsmæssige bestemmelser, før den kan træde i kraft. I Danmark vil en sådan vedtagelse i tilfælde af afgivelse af suverænitet som defineret i den danske grundlov kræve enten et flertal på fem sjettedele af Folketingets medlemmer eller både et flertal blandt folketingsmedlemmerne og et flertal blandt vælgerne ved en folkeafstemning.

3. Erklæring fra Tyskland, Østrig og Belgien om Nærhed

Den tyske, østrigske og belgiske regering går ud fra, at Det Europæiske Fællesskabs handling i overensstemmelse med nærhedsprincippet ikke blot vedrører medlemsstaterne, men også deres enheder i det omfang, hvor disse i henhold til de nationale forfatninger er tillagt egne lovgivningsmæssige beføjelser.

4. Erklæring fra Irland ad artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling

Irland erklærer, at det har i sinde at udøve sine rettigheder i henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling med henblik på at deltage i vedtagelsen af foranstaltninger i henhold til afsnit IIIa i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab i det videst mulige omfang, som er foreneligt med opretholdelsen af det fælles rejseområde med Det Forenede Kongerige. Irland erindrer om, at dets deltagelse i protokollen om anvendelse af visse aspekter af artikel 7 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på Det Forenede Kongerige og Irland afspejler dets ønske om at opretholde sit fælles rejseområde med Det Forenede Kongerige for at gøre den frie bevægelighed ind i og ud af Irland så stor som mulig.

5. Erklæring fra Belgien om protokollen om asyl for statsborgere i Den Europæiske Unions medlemsstater

Belgien godkender protokollen om asyl for statsborgere i Den Europæiske Unions medlemsstater, men erklærer, at Belgien i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til Genève-konventionen af 1951 og New York-protokollen af 1967, i overensstemmelse med denne protokols eneste artikel, litra d), vil foretage en individuel behandling af en asylansøgning fra en statsborger i en anden medlemsstat.

6. Erklæring fra Belgien, Frankrig og Italien om protokollen om institutionerne i perspektivet af en udvidelse af Den Europæiske Union

Belgien, Frankrig og Italien konstaterer, at Amsterdam-traktaten, på baggrund af resultaterne af regeringskonferencen, ikke opfylder det krav om væsentlige fremskridt i retning af en forstærkning af institutionerne, som blev udtrykt af Det Europæiske Råd i Madrid.

Disse lande anser en sådan forstærkning for en uomgængelig forudsætning for afslutningen af de førstkommende tiltrædelsesforhandlinger. De er besluttet på at tage alle hensigtsmæssige skridt til en opfølging af protokollen med hensyn til Kommissionens sammensætning og stemmewægtningen, og de anser en betydelig udvidelse af adgangen til beslutningstagning med kvalificeret flertal som et af de relevante forhold, der bør tages i betragtning.

7. Erklæring fra Frankrig om de oversøiske departementers situation på baggrund af protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union

Frankrig er af den opfattelse, at protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union ikke berører det geografiske anvendelsesområde for konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, således som dette område er defineret i artikel 138, stk. 1, i nævnte konvention.

8. Erklæring fra Grækenland vedrørende Erklæringen om kirkers og konfessionsløse organisationers status

Under henvisning til erklæringen om kirkers og konfessionsløse organisationers status erindrer Grækenland om fælleserklæringen om Athos-bjerget, der var knyttet som bilag til slutakten til traktaten om Grækenlands tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber.